Akinek inge, vegye magára!
PÁLYÁZAT A 2. OLDALON

Akinek inge, vegye magára!
1

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 27. szám
SZATIRIKUS HETILAP
1948 július 3.

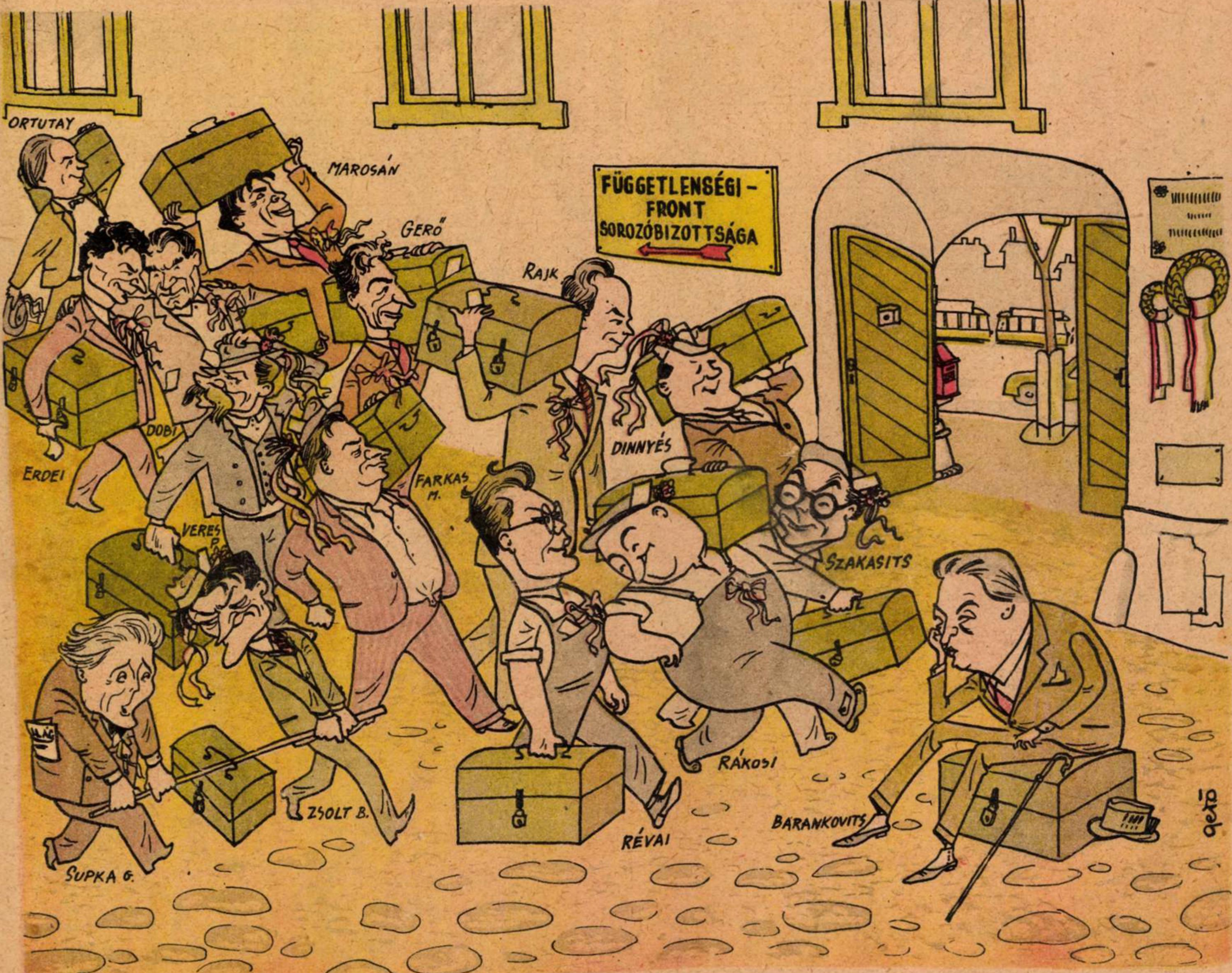
ORTUTAY
MAROSÁN
GERŐ
RAJK
FÜGGETLENSÉGI-FRONT SOROZÓBIZOTTSÁGA
DOBI
ERDEI
FARKAS M.
VERES P.
DINNYÉS
SZAKASITS
RÁKOSI
ZSOLT B.
RÉVAI
BARANKOVITS
SUPKA G.

Pistát kiszuperálták

– Pista nem jön velünk?
– Nem, mert ő függetlenségi frontszolgálatra alkalmatlan.

Hangtalan Heti Híradó

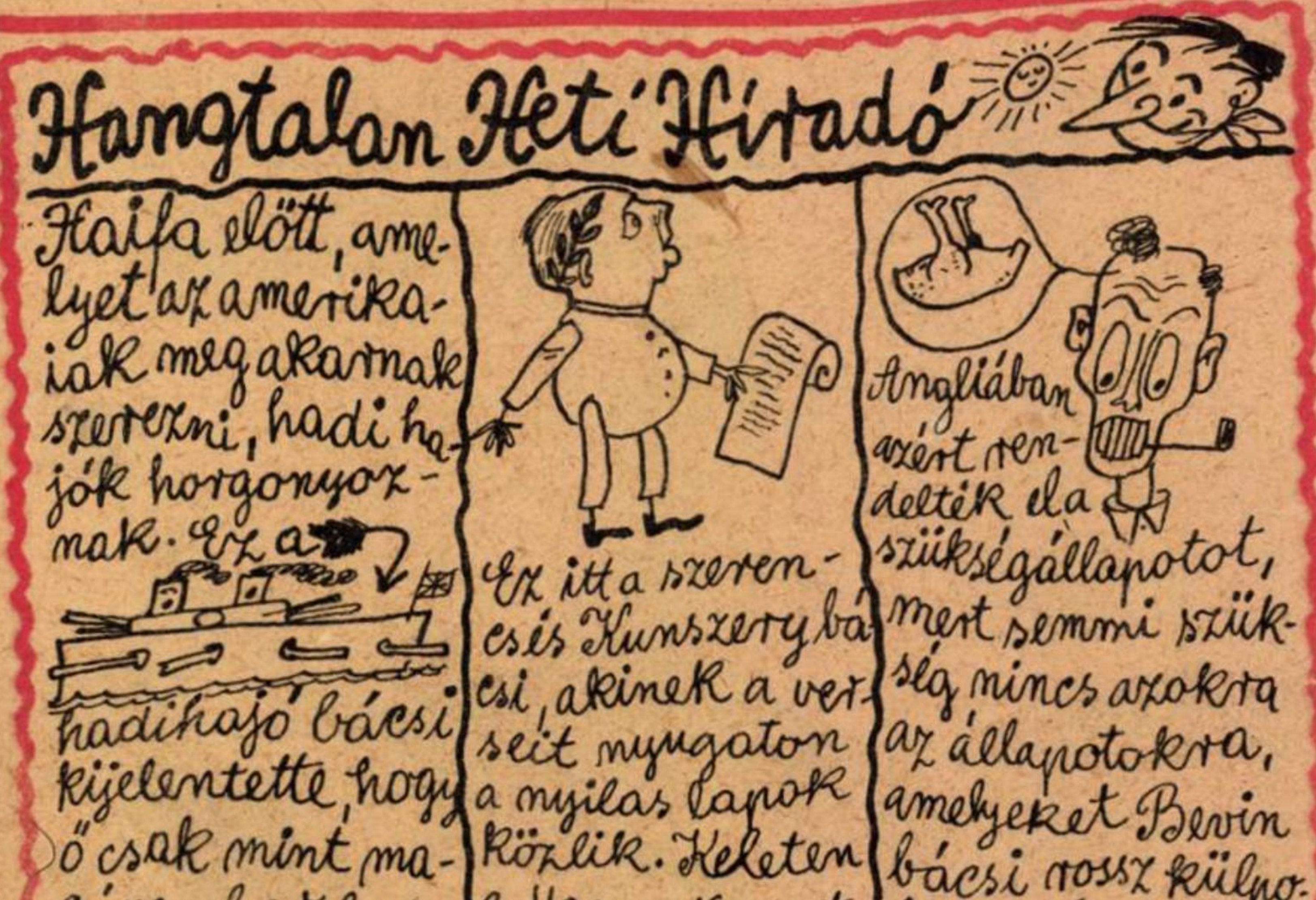

Haifa előtt, amelyet az amerikaiak meg akarnak szerezni, hadihajók horgonyoznak. Ez a hadihajó bácsi kijelentette, hogy ő csak mint magánember horgonyoz.-

Ez itt a szerencsés Kunszery bácsi, akinek a verseit nyugaton a nyilas lapok közlik. Keleten a Magyar Nemzet.

Angliában azért rendelték el a szükségállapotot, mert semmi szükség nincs azokra az állapotokra, amelyeket Bevin bácsi rossz külpolitikájával teremtett.

Nem politikai vicc

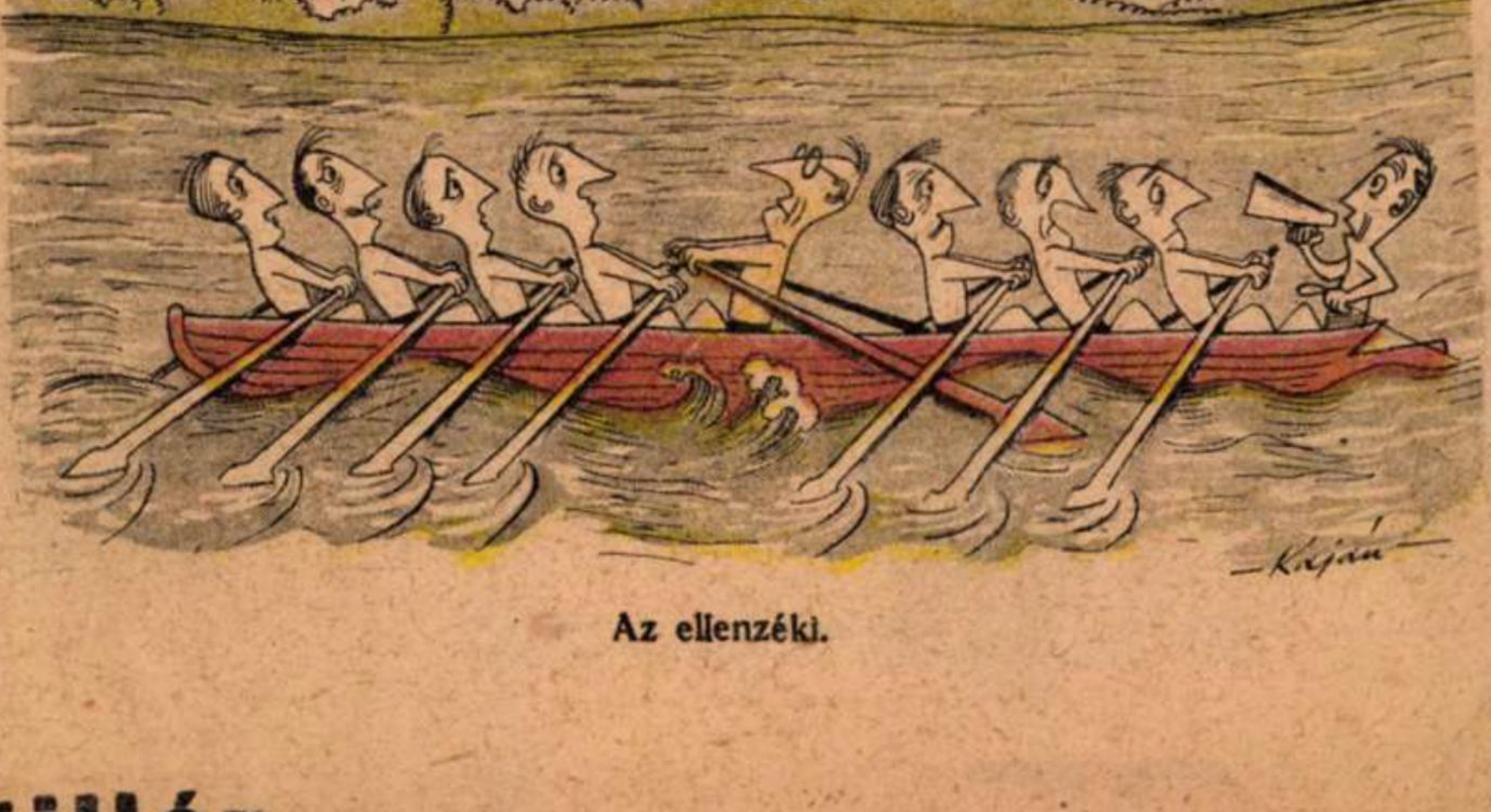

Az ellenzéki.

70 fillér

50 ing a megfejtőknek!

Akinek inge, vegye magára!

A Ludas Matyi új rejtvényversenyét alábbiakban megkezdjük. Mint már előzetes közleményeinkből ismeretes, a rejtvényverseny hat feladványt foglal magában. Egy-egy feladvány helyes megfejtői között 50—50 kitűnő férfiinget osztunk ki. A pályázati feltételek a következők:

1. A megfejtést levelezőlapon kell közölni. Borítékban postára adott megfejtések érvénytelenek.

2. A megfejtéshez mellékelni kell a lapunk címoldalán található szelvényt.

3. A pályázatnak tartalmaznia kell a pályázó teljes nevét és pontos címét, valamint közölnie kell a pályázónak azt is, hogy amennyiben a nyertesek közé kerül, hányas számú inget küldjünk.

4. Első pályázatunk megfejtési határideje július 10-ike. Az e napon postára adott pályázatokat még figyelembevesszük. A helyes megfejtést és a nyertesek neveit 29. számunkban fogjuk közzétenni.

5. Címünk: Bpest, V., Honvéd-u. 10.

ELSŐ FELADAT

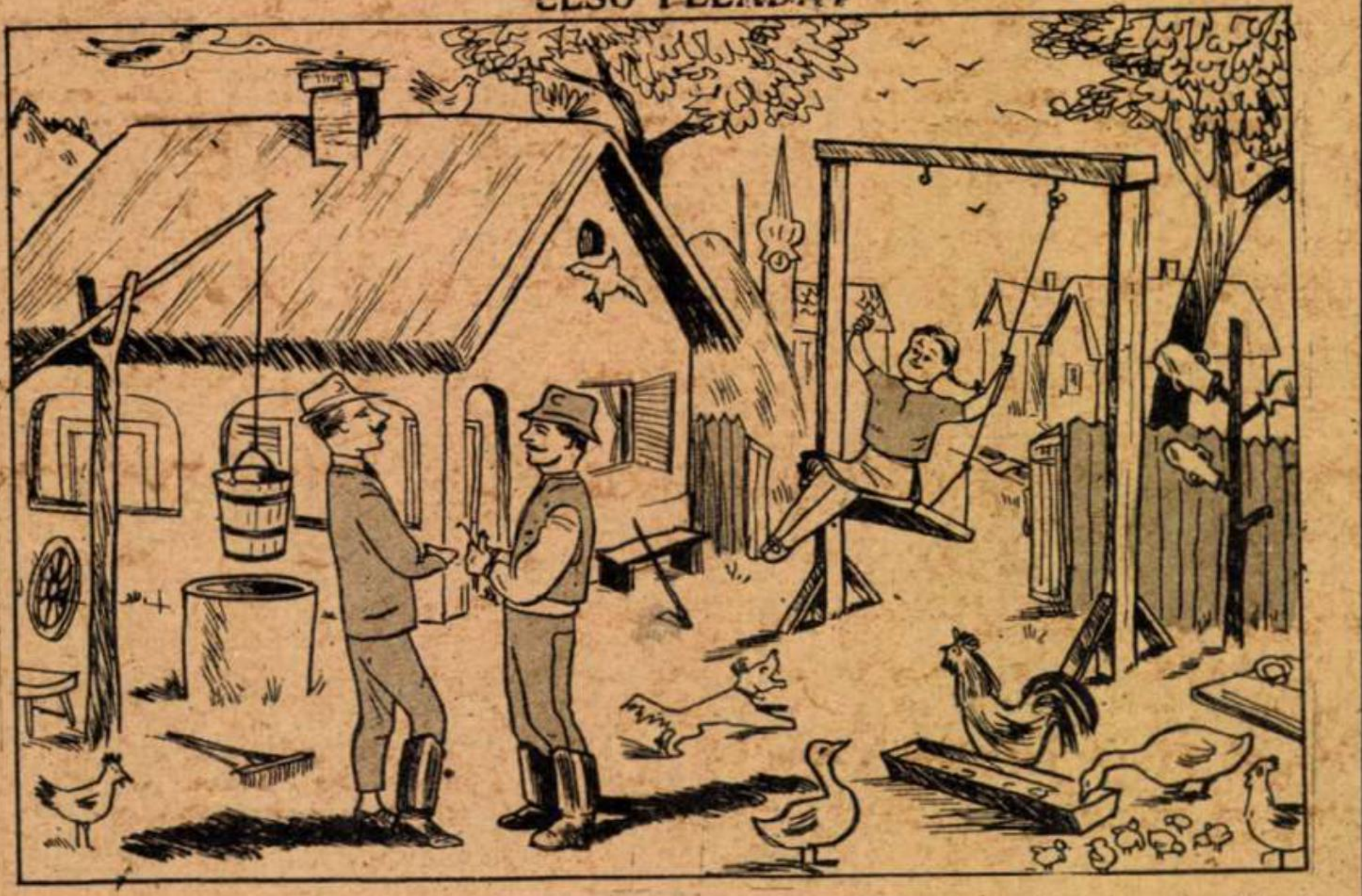

Vegyük szemügyre alaposan ezt a képet. A felületes rajzoló 3 hibát ejtett rajzolás közben. Mi ez a 3 hiba?

Legújabb híreink a republikánus párt választási kongresszusáról

(Philadelphiába kiküldött munkatársunk jelenti)

A közelgő amerikai elnökválasztás komoly dilemma elé állította a most ülésező republikánus pártot. Most már aztán végleg el kell dönteniök az öntudatos republikánus tömegeknek, hogy kit akarnak elnöknek jelölni, a **nagytőkés** beállítottságú Taftot, a **kapitalista** irányzatú Deweyt, vagy a **pénzembereket képviselő** Stassent.

A demokratikus republikánus alapszabályok teljes szabadságot biztosítanak a republika minden hívének. Aki a nagytőke további uralmát és a kötelező katonai szolgálatot kívánja, az nyugodtan szavazhat

akár Taftra, akár Deweyre, akár Stassenre,

az pedig, aki a nagytőke uralmát nem helyesli és békét akar, az jelölheti akár Taftot, akár Deweyt, akár Stassent, mindegy, nem lesz bántódása.

*

Lapzártakor érkezett a hír, hogy a republikánus párt kongresszusán az utolsó pillanatban Vanderberg szenátor is jelöltette magát az elnökjelöltek között. Ez semmivel sem jelent kevesebbet, minthogy a tőkésrend bérencei közé végre bekerült egy olyan férfiú is, akiről mindenki tudja, hogy a monopolkapitalisták ügynöke.

Beosztással mindent lehet

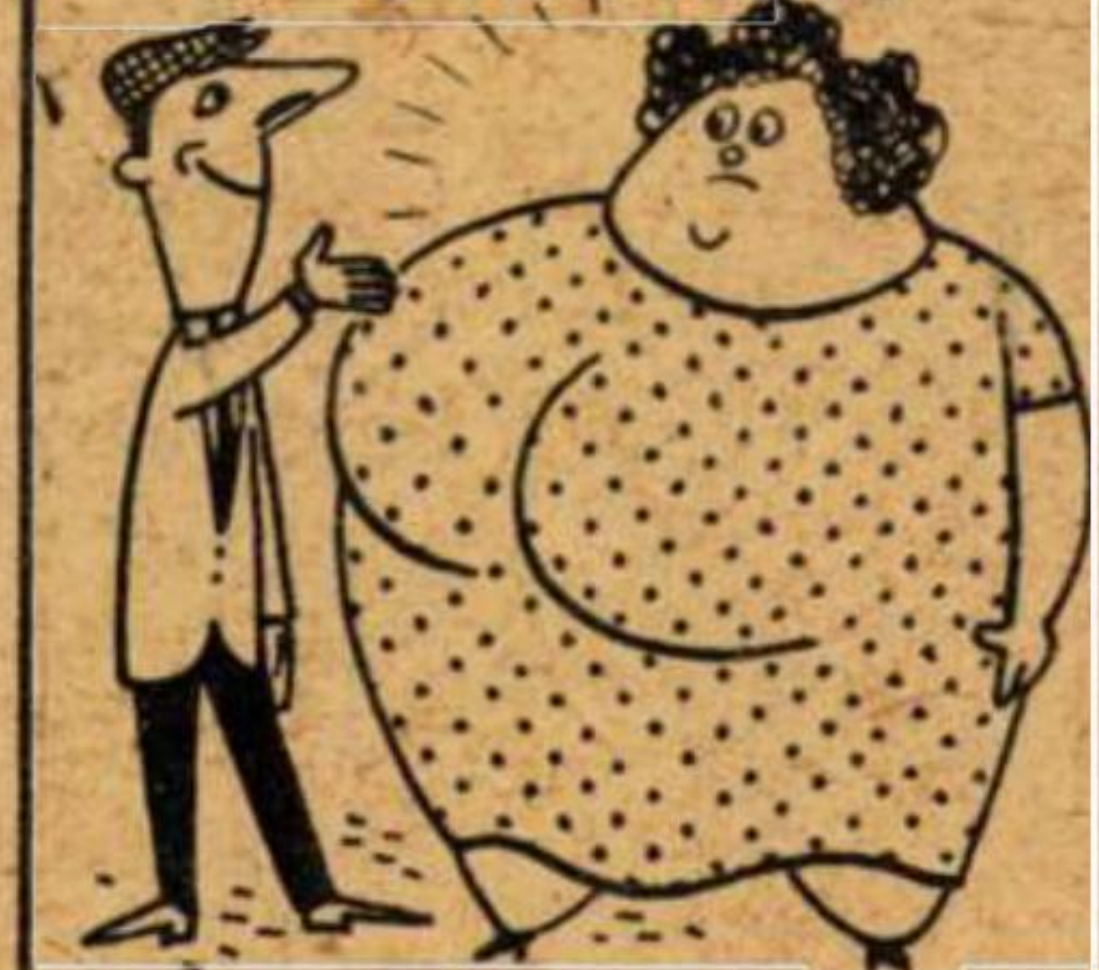

A rettentően kövér Pakancsáné azt mondja egy motorkerékpáros ismerősének:

— Mondja drága jó Gugyerák úr, fel tudna vinni engem vasárnap a Szabadsághegyre az oldalkocsiján?

Gugyerák végignézi Pakancsánét, aztán elgondolkodva feleli:

— Azt hiszem, háromszorra menni fog.

Mezőgazdasági termelési verseny

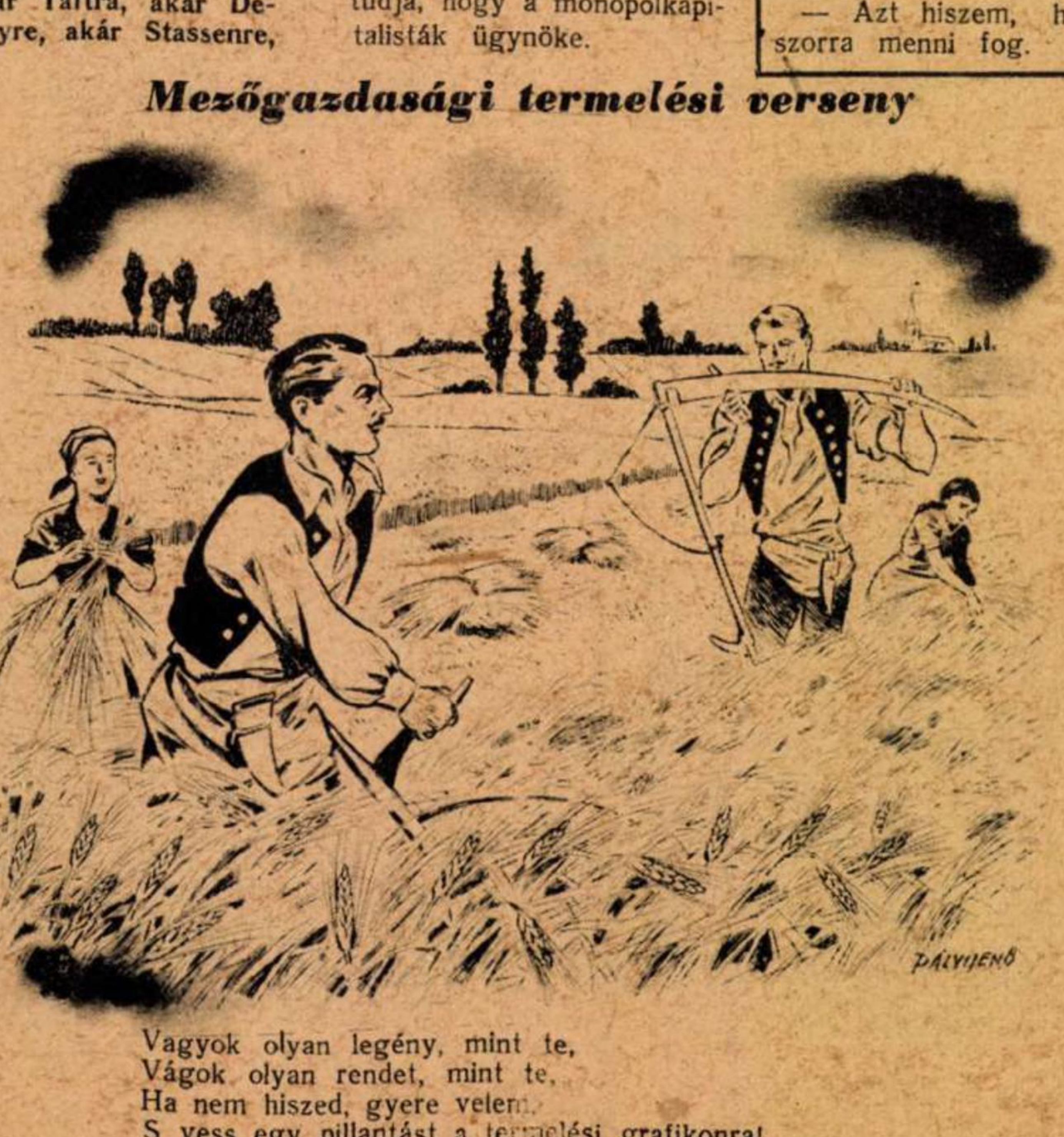

Vagyok olyan legény, mint te,
Vágok olyan rendet, mint te,
Ha nem hiszed, gyere velem,
S vess egy pillantást a termelési grafikonra!

Vizsgázniok kell a kocsisoknak közlekedéstanból

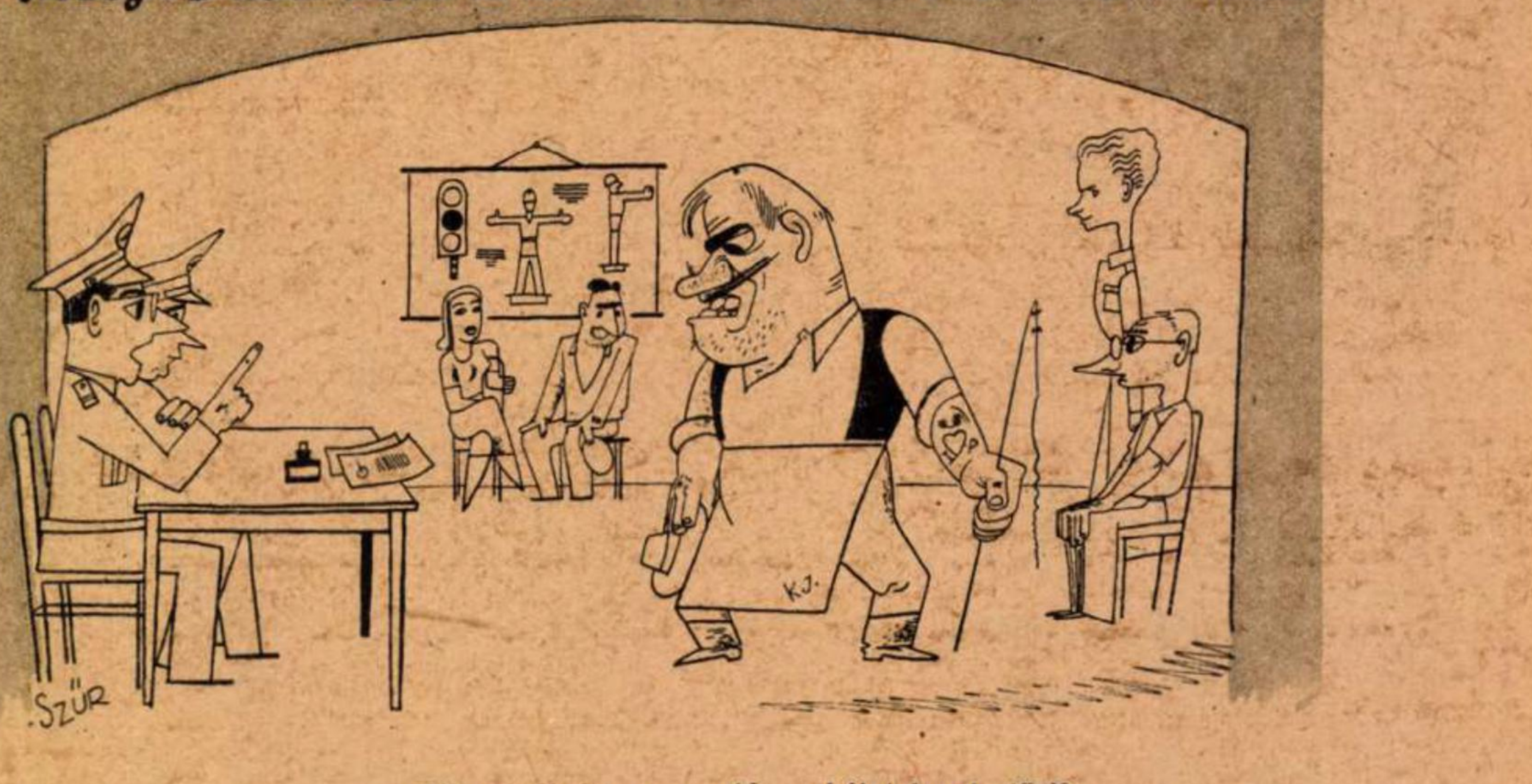

— Mit csinál, ha egy autó szabálytalanul előzi?
— Azt mondom, hogy azt a... Zárt tárgyalást kérek.

Gergely Miklós:

OLIMPIKON

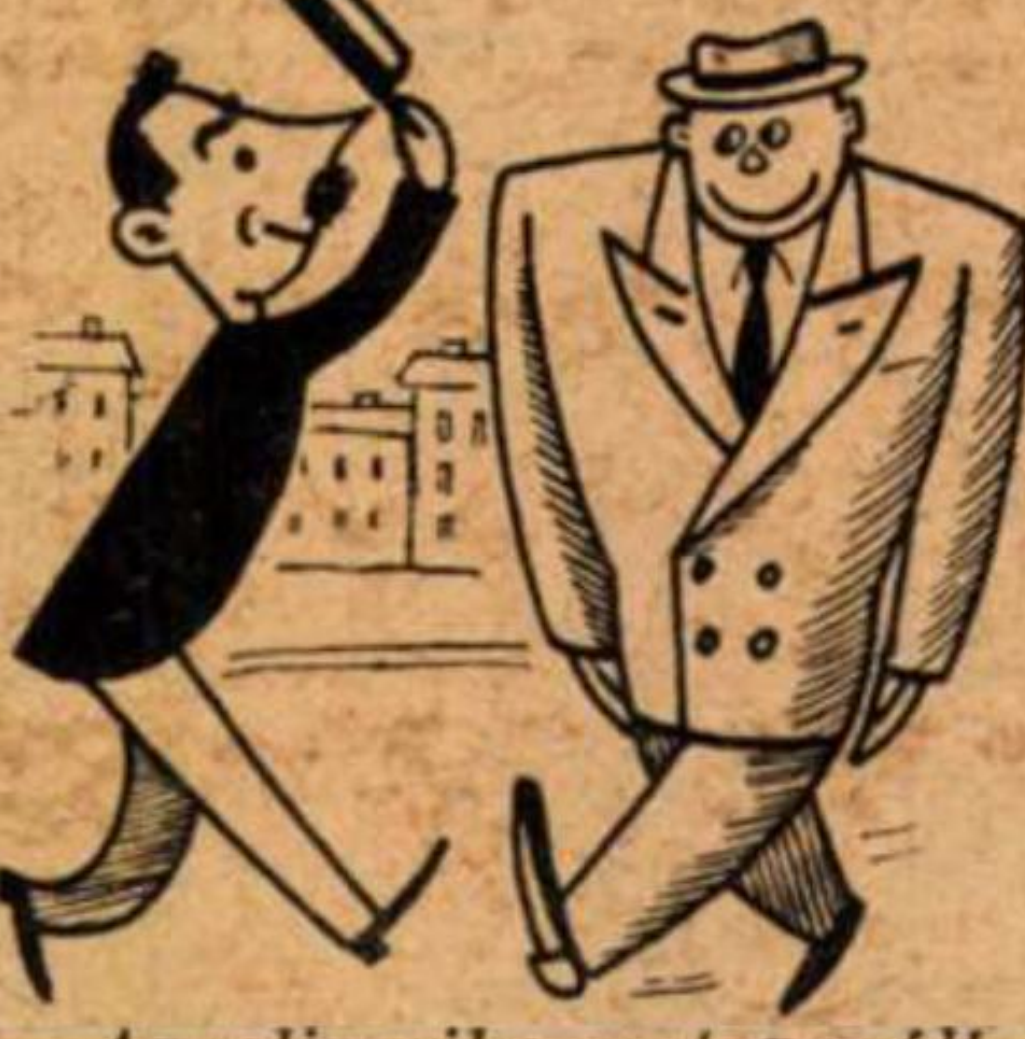

Az olimpikonnal a múlt hetekben találkoztam. Nem írom ki a nevét, hogy ráismerjenek.

— Szervusz — mondtam. — Mi újság?

— Megyek Londonba, az olimpiára. — mondta büszkén.

— Brávó — vágtam hátba. — Gyere, ennek az örömére megiszunk egy pohár bort.

— Nem szabad innom — hárította el.

— No jó, akkor gyújtsunk rá egy cigarettára.

— Nem szabad dohányoznom.

— Gyere fel hozzánk, a feleségem örülni fog neked.

— Nem szabad flörtölnöm.

Zavarban voltam. Esni kezdett az eső.

— Gyere be egy kávéházba.

— A kávé idegesít, tilos.

— Gyere be egy cukrászdába.

— Az édesség hízlal, tilos.

Tanácstalanul álltam meg.

— A nedvesség árt az izmaimnak — mondta szemrehányóan.

— Gyere be egy kapu alá.

— Nem lehet, a huzat árt a kondíciómnak.

— Szálljunk fel villamosra.

— Hogy abban a tolongásban rálépjenek a lábamra? Nekem a lábamra szükségem van a győzelemhez.

— Szálljunk autóbuszra.

— Ráz. Árt a kondíciómnak.

Tanácstalanul álltunk. Valaki meglökött bennünket hátulról.

— Nem tud vigyázni, maga marha? — ordított a barátomra.

— Maga a marha — vélte a barátom.

Mire az illető pofonvágta barátomat, az izomkolosszust. Az bólintott:

— Értem.

— Miért nem ütöd vissza? — kérdeztem megdöbbenve.

— Majd hülye leszek, hogy kificamodjon a karom.

— Fantasztikus — csóváltam a fejemet. — Micsoda önfegyelem! Feltétlenül győznöd kell! Milyen sportágban indulsz?

— Nem indulok én semmiféle sportágban. Kísérő leszek.

A hét legszomorúbb vicce

Nürnbergben rendőr-attak volt a pénzbeváltásra sorakozó közönség ellen. Mayer úr dagadt képpel megy haza.

— Mi volt? — kérdi ijedten a felesége.

— Rendőr-attak — feleli búsan Mayer úr.

— Rendőr-attak — legyint szomorúan Mayerné. — inkább kenyeret attak volna...

Balogh páter azonosította magát Ferenc Józseffel

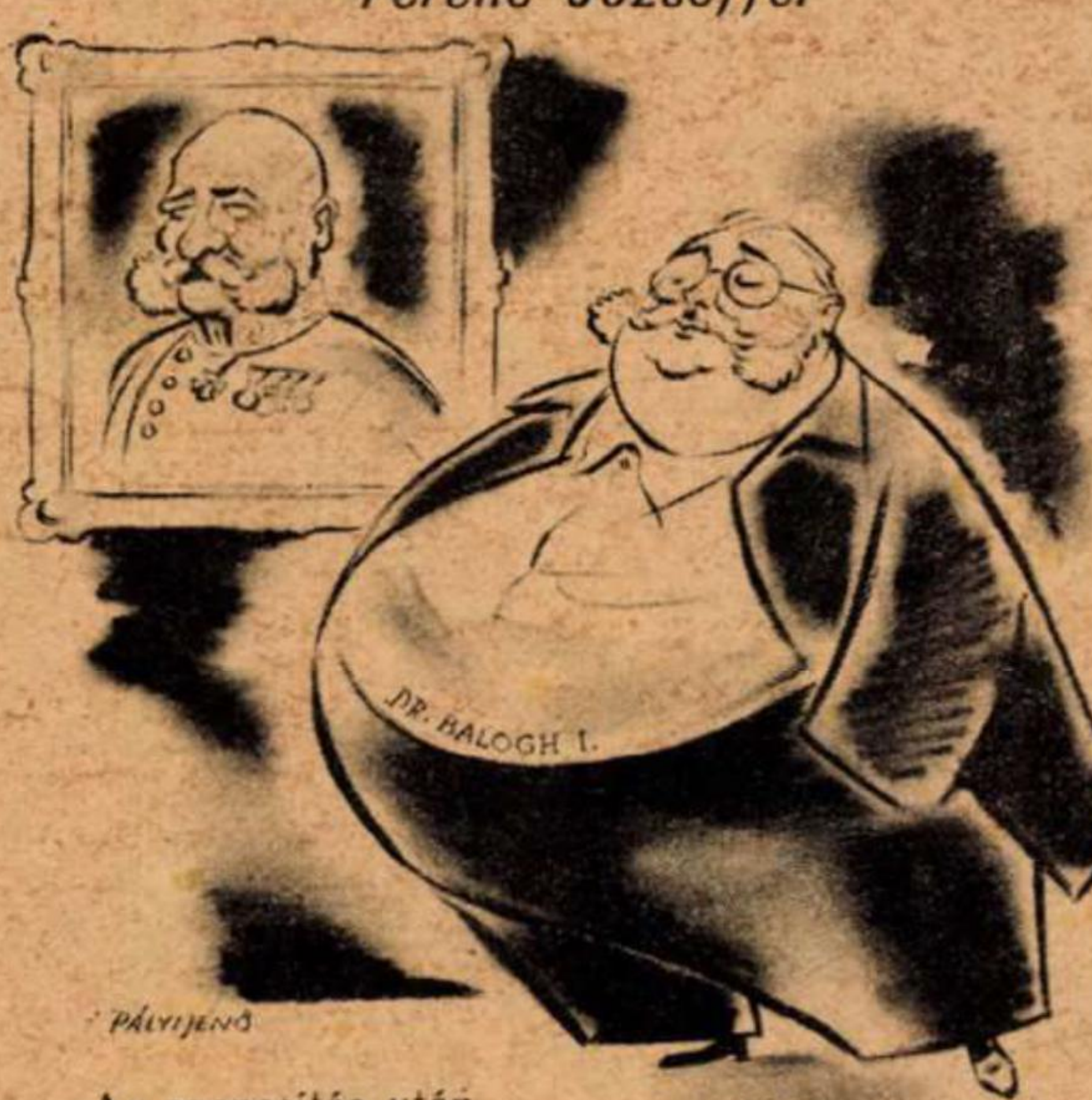

Az azonosítás után.

Nyugati tréfa

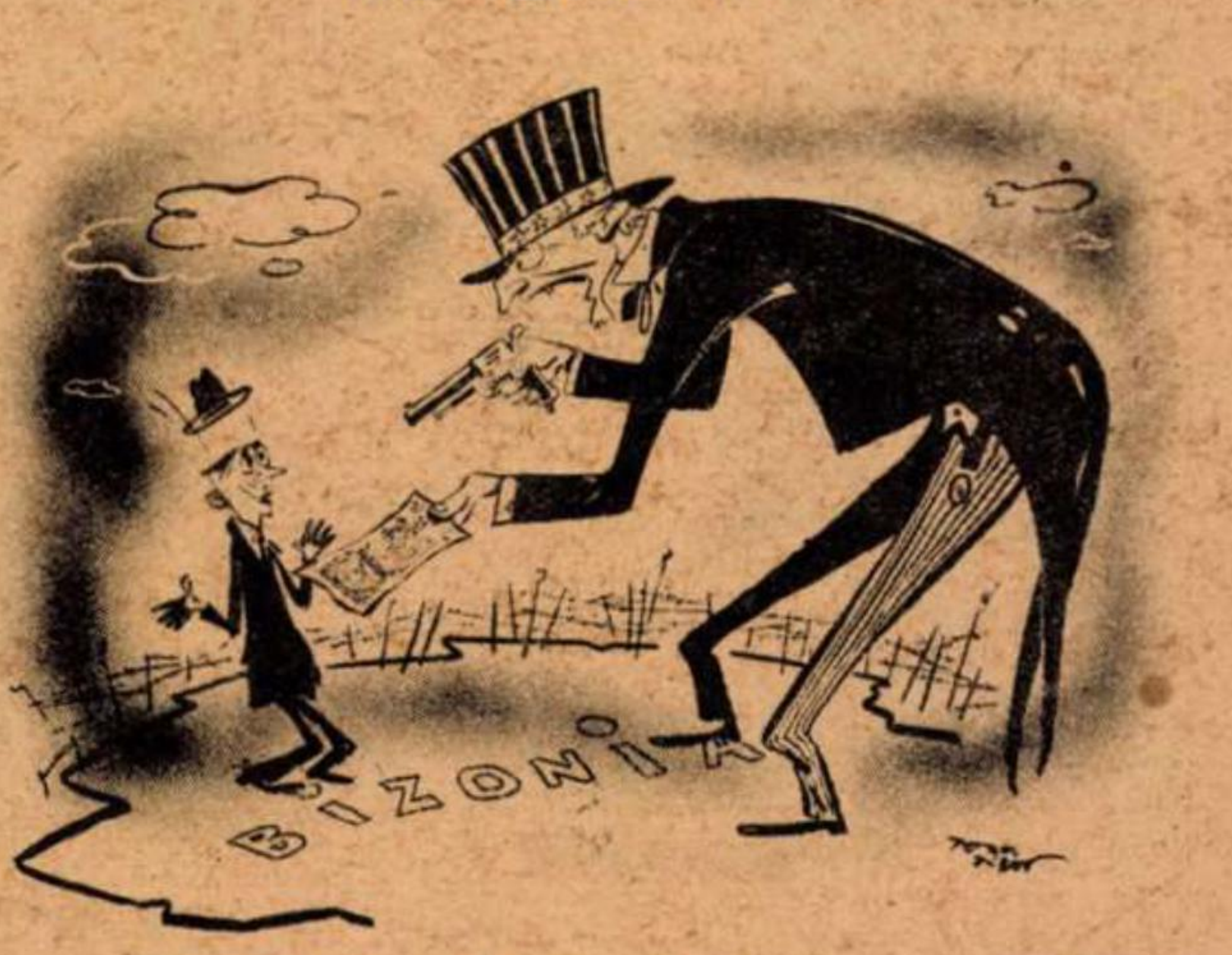

— Ha nem fogadod el a pénzt, akkor felfordulsz!
— No és ha elfogadom?
— Akkor pláne!

Egyszerű a magyarázat

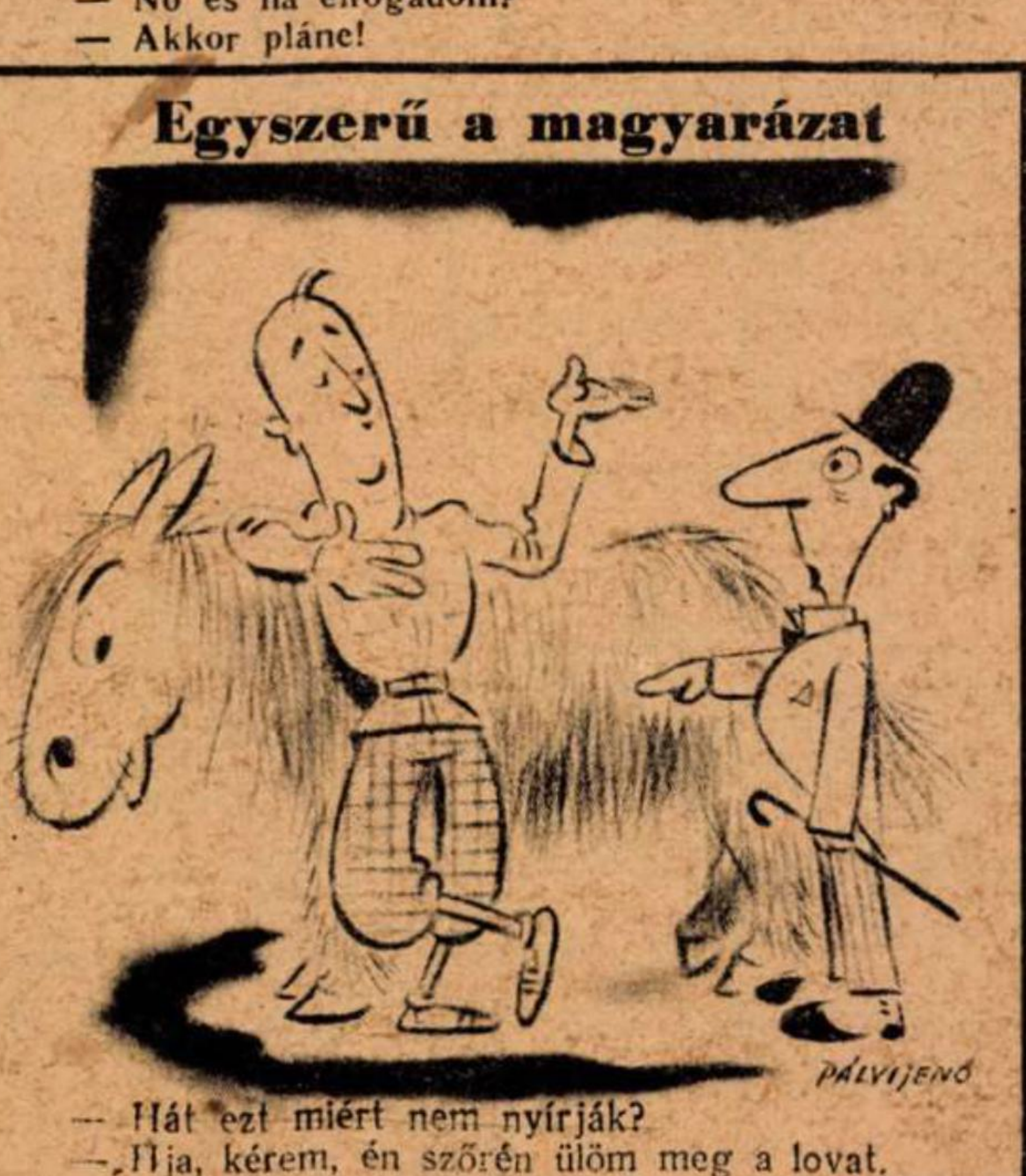

— Hát ezt miért nem nyírják?
— Hja, kérem, én szőrén ülöm meg a lovat.

Ja igaz!

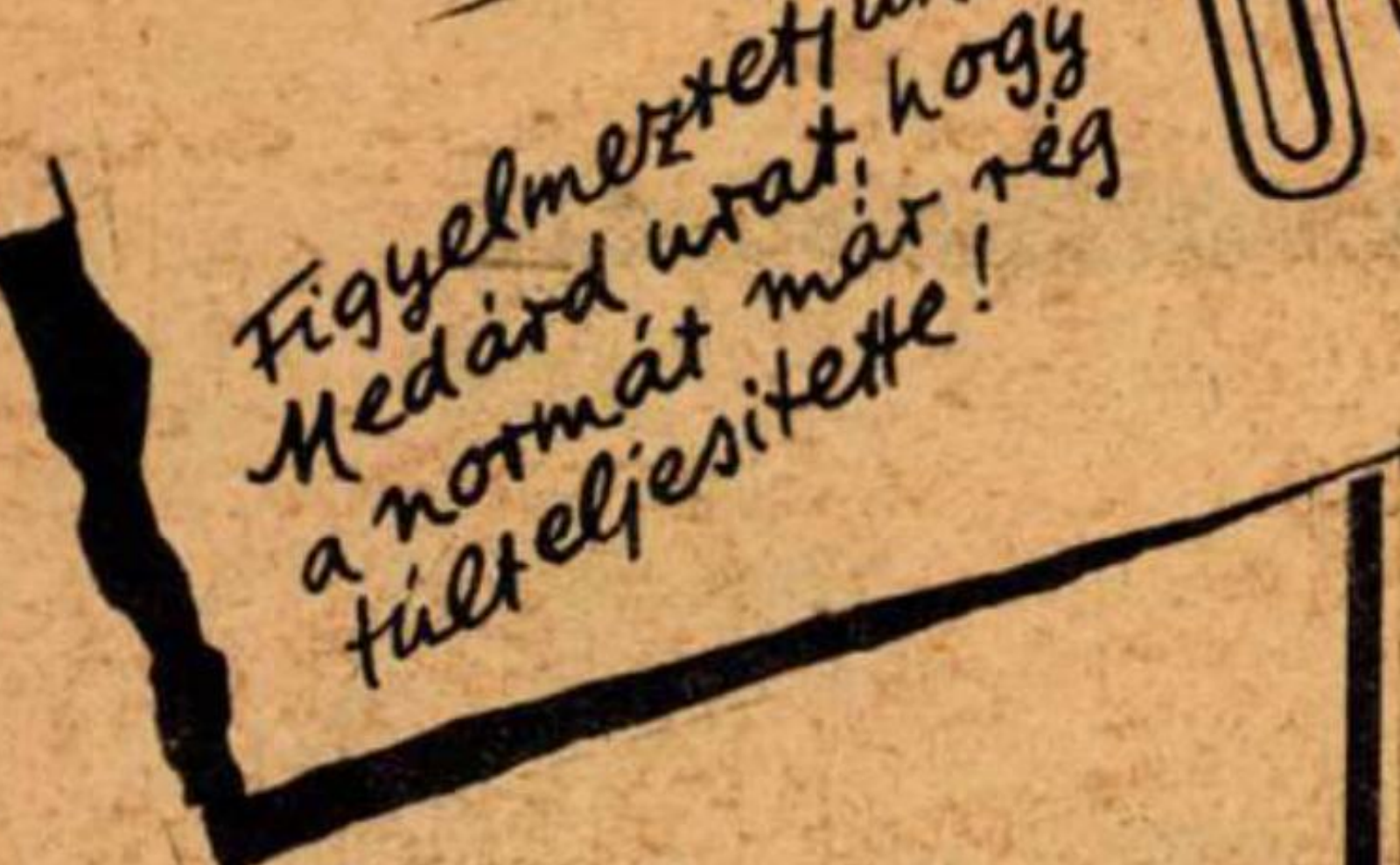

Figyelmeztetjük Medárd urat, hogy a normát már rég túlteljesítette!

„Meleg otthon 128"

Meleg otthonra vágyó férfi, 24 és 30 között, írjon tisztamultú nőnek „Meleg otthon 128" jeligére a főkiadóba.

Mivel gyors egymásutánban négy nő hagyott faképnél, akiket mind az utcán ismertem meg, elhatároztam, hogy szakítok ezzel a konzervatív, megszokott ismerkedési móddal és valami más, romantikusabb formában próbálok szerencsét. A fenti ujsághirdetés tehát éppen kapóra jött. Annál inkább, mert valóban meleg otthon után vágyódom és nem vagyok kicsinyes, ha egy nőnek tiszta a multja, az nálam házasság szempontjából nem akadály. Egyébként 39 éves vagyok, tehát itt az ideje, hogy megházasodjam. Miután a hölgy 24 és 30 között kérte a levelet, 27-én írtam neki. Két nap mulva megkaptam a választ: Virágh Júlia hajadon szivesen várja a látogatásomat Moly-utca 45. alatt.

Nem mondom, kicsit furcsa név a Virágh Júlia, dehát Istenem, nem hívhatnak mindenkit Csiperke Alfonznak. (Engem ugyanis így hívnak.)

A leendő jövendőbelim, egy ócska bérház szuterénjében lakott. Ez még nem lett volna baj, de a lakásban olyan pokoli hőség uralkodott, hogy rövid ottlétem alatt állandóan az ájulás környékezett.

— Nyílt kártyával játszom, Csiperke úr — mondta a hölgy a bemutatkozás után —, a szomszéd helyiségben egy péküzem működik, két kemencét fűtenek éjjel-nappal, azért van ilyen meleg nálam. Eppen ezért, hogy senkit meglepetés ne érjen, a hirdetésben előre jeleztem, hogy meleg otthonról van szó... Meleg otthon 128, így olvasta, ugyebár?

— És mi az a 128? — kérdeztem levegő után kapkodva, mert hirtelenében egyebet nem is tudtam volna mondani.

— Annyi a lakás bére havonta — felelte szerény mosollyal, szemlesütve Júlia, aki kissé hervatagnak látszott. De ez nem is csoda, hiszen olyan forróságban hamar elhervad a Virágh.

Nagy dolgok megvalósulása sokszor csak egész jelentéktelen, véletleneken mulik. Azt hiszem, csak azért nem lett semmi a Júliával való házasságomból, mert nyáron ismerkedtem meg vele. Ha történetesen télvíz idején, egy zimankós, hideg napon lépek be először a szobájába, a nagy meleget talán nem is találtam volna kibírhatatlannak...

HEVES FERENC

A két legbutább vicce

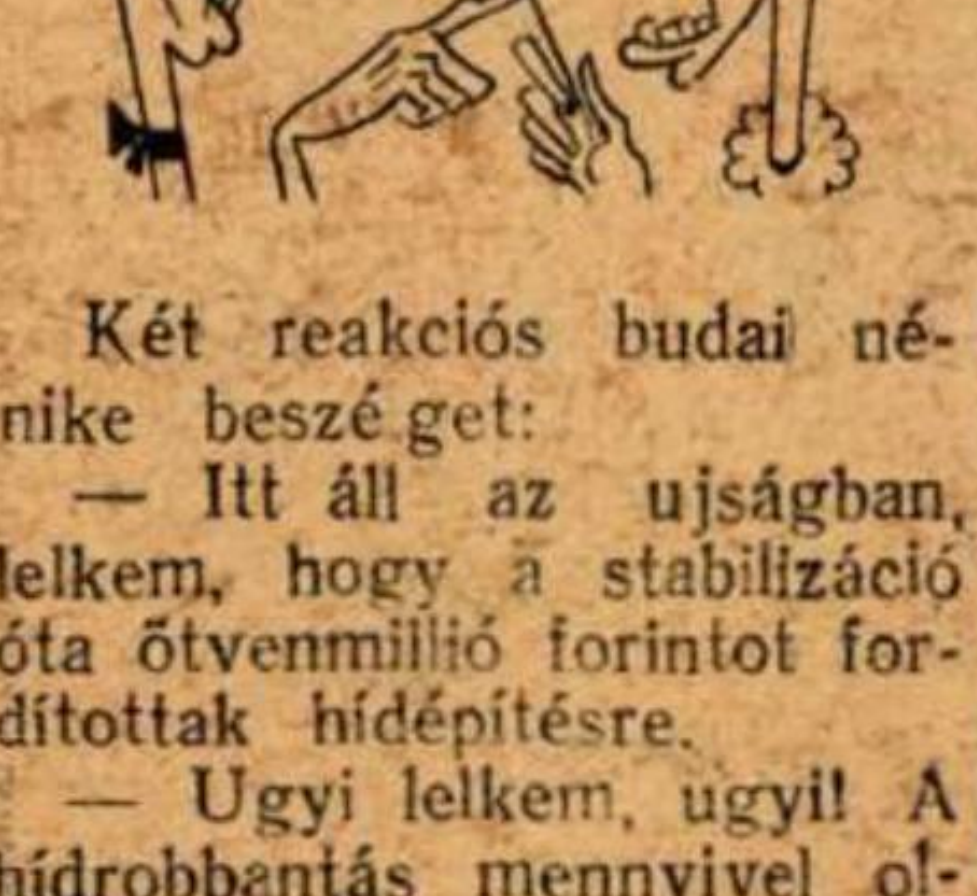

Két reakciós budai nénike beszélget:

— Itt áll az ujságban, lelkem, hogy a stabilizáció óta ötvenmillió forintot fordítottak hídépítésre.

— Ugyi lelkem, ugyi! A hídrobbantás mennyivel olcsóbb volt...

Dewey lett a republikánus elnökjelölt

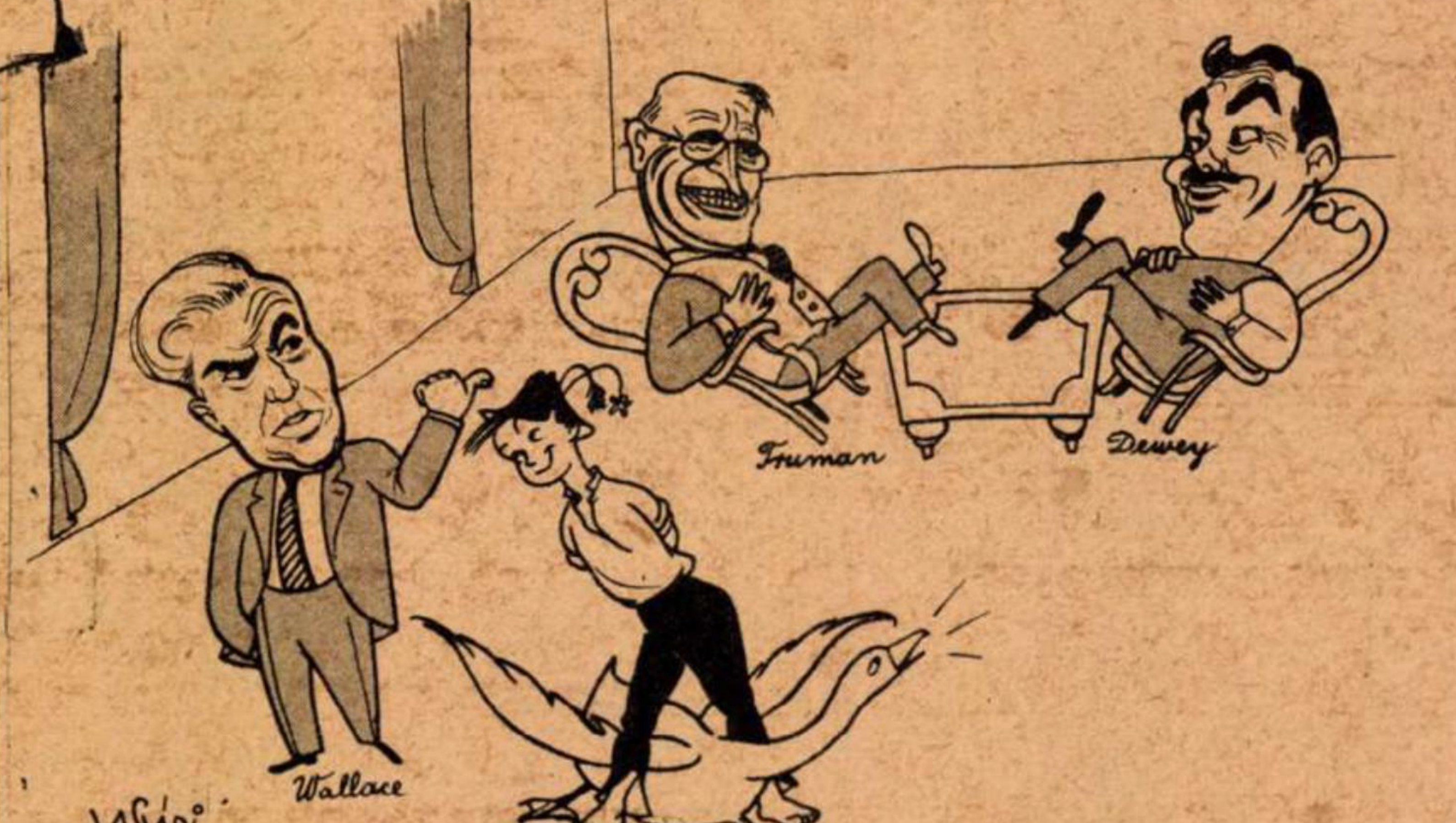

— Hogy tetszenek neked, Matyikám?
— Nagyon fiatalok.
— Hogyhogy?
— Az egyik tizenkilenc, a másik egy híján húsz.

Konstruktív versike

allamositott iskolák elemista tanulóinak figyelmébe

**Azt dalolja a kis madár
a virágos ágon,
találmányok sorozata
nyől Magyarországon.**

**A legújabb, — figyeljünk csak
Jancsi, Pali, Péter, —
az új mértékegység s ez a
reakcióméter.**

**Színigaz ez, — nénik, bácsik
nem újjukból szopják,
az anyaga fém, tehátlan
Péhm-jelezni szokják.**

**Feldíszítik, virágozzák
s mert ez furcsa fajta,
virágok közt egy-egy pásztor-
levél fityeg rajta.**

**Egy méternek száz a része...
s a sok része benne
az Mind centi, — ha kisebb vón
nagy baj asse lenne.**

B. E.

Indiában

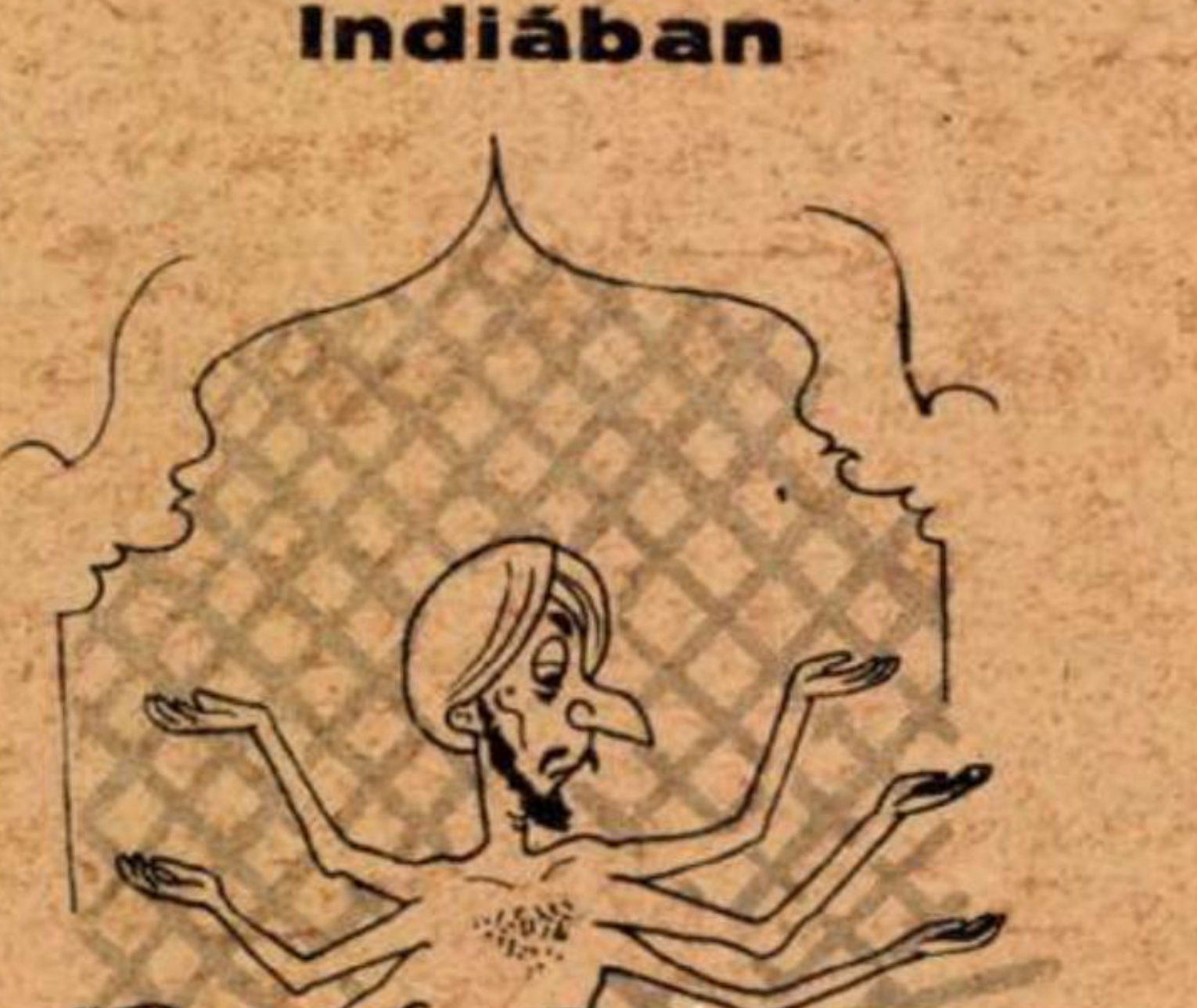

— Csak egy pár fillért szegény munkanélkülinek...

Szegény kis béka panaszai

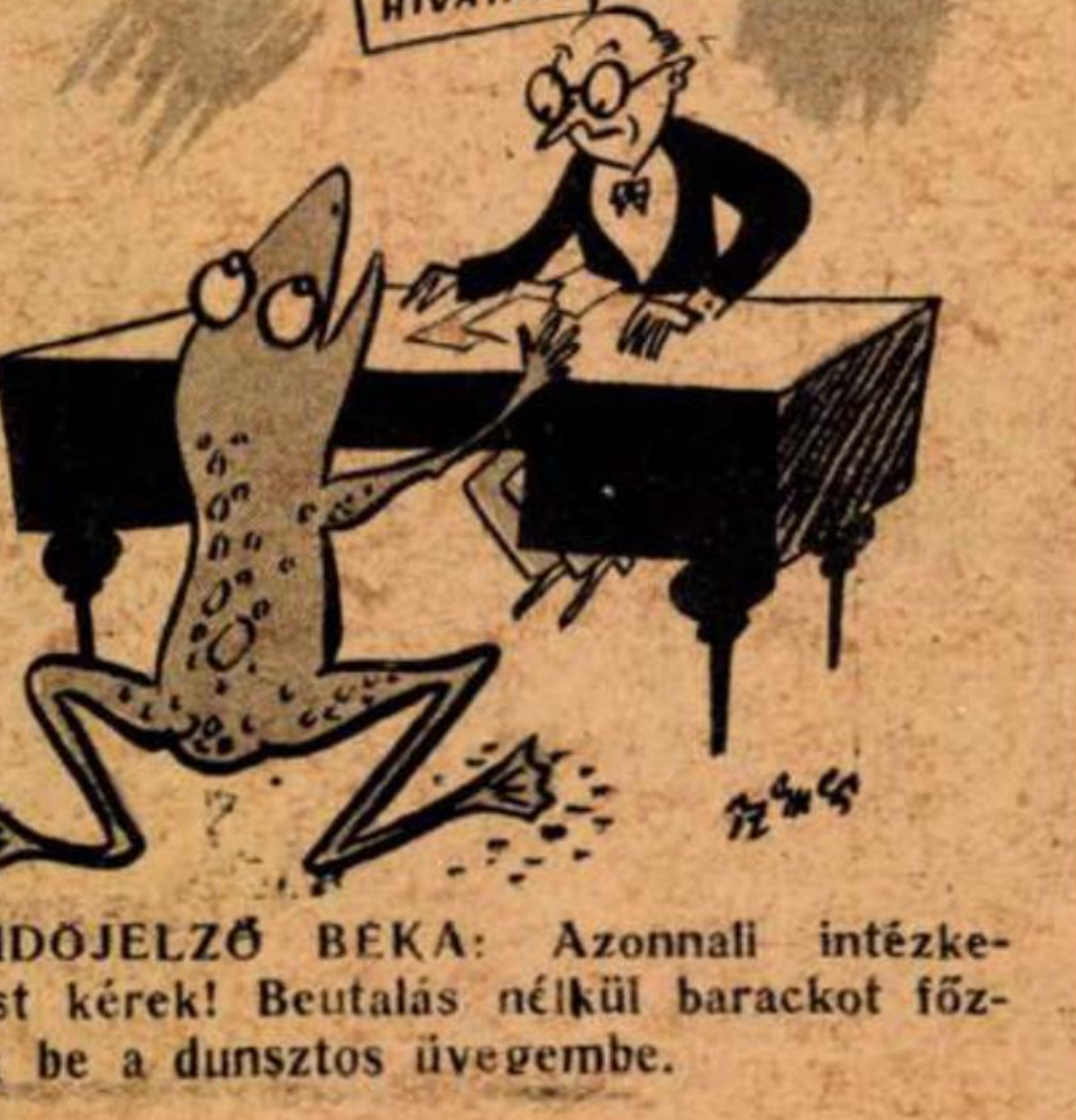

IDŐJELZŐ BÉKA: Azonnali intézkedést kérek! Beutalás nélkül barackot főztek be a dunsztos üvegembe.

A Dunába öntöttek 15.000 liter tejet

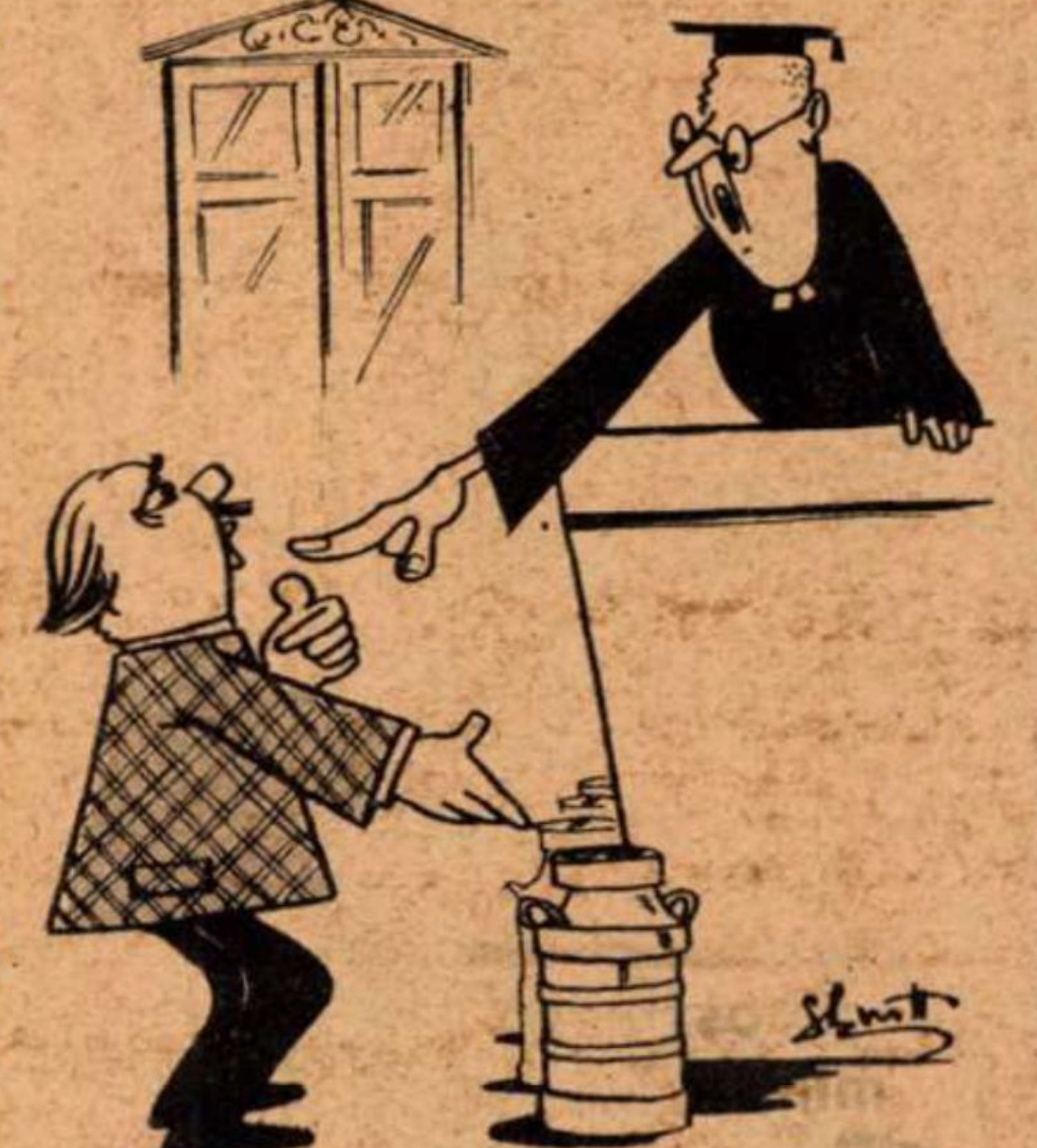

— Maga tizenötezer liter tejet öntött a vízbe!

— De bíró úr, azt nézze, hogy előtte mennyi vizet öntöttem a tejbe... Most éppen egálban vagyok!

Kis emberek közelről

Marshall

Marshall tábornok amerikai külügyminiszter. Kvalitásai egészen különlegesek: a külügyminiszterek között ő kimagaslóan a legjobb tábornok, a tábornokok között pedig ő a kimagaslóan legjobb külügyminiszter. A bort nem szereti, a pálinkát nem szereti, a likőrt nem szereti, a feketekávét nem szereti, csak az olajat szereti, de ezt az orvosok rendelték neki, mert valami baj van a gyomrával, egy kicsit erős, mindent megemészt.

Állítólag a Marshall-tervről nevezték el Marshallnak, mert meg akarták sérteni.

Hogy meddig lesz külügyminiszter, azt pontosan meg tudjuk mondani: addig, amíg a Gugyerák szegény lesz. Ugyanis hallottuk, amikor Gugyerák Gedeon (IX., Ló-u. 7.) kijelentette:

— Addig legyek én szegény, amíg a Marshall külügyminiszter lesz.

Thomas Dewey

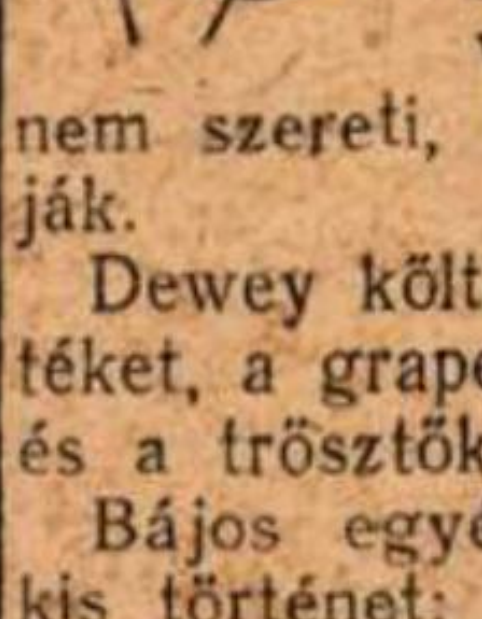

Thomas Deweyt, a republikánusok új elnökjelöltjét Magyarországon még senkise ismeri és addig jó neki. A nevét Djúinak kell kiejteni, ami nem túlságosan könnyű. Állítólag éppen ezért választotta ezt a nevet, mert nem szereti, ha a felmenő rokonait szidják.

Dewey költői lélek. Szereti a naplementéket, a grape fruitot, a gyermekkacagást és a trösztöket.

Bájos egyéniségére jellemző az alábbi kis történet:

Mikor elnökjelölt lett, megpödörte a bajuszát, amelyet direkt e célra hord és kijelentette:

— Ha én leszek az elnök, nálunk nem úgy lesz, mint Franciaországban!

— Hogy-hogy? — kérdezték az ujságírók kötelességtudóan.

— Mert Franciaországban a Lajosok voltak a királyok, nálunk **ellenben** az olajosok lesznek.

Nemcsak az edzőtáborban készülnek

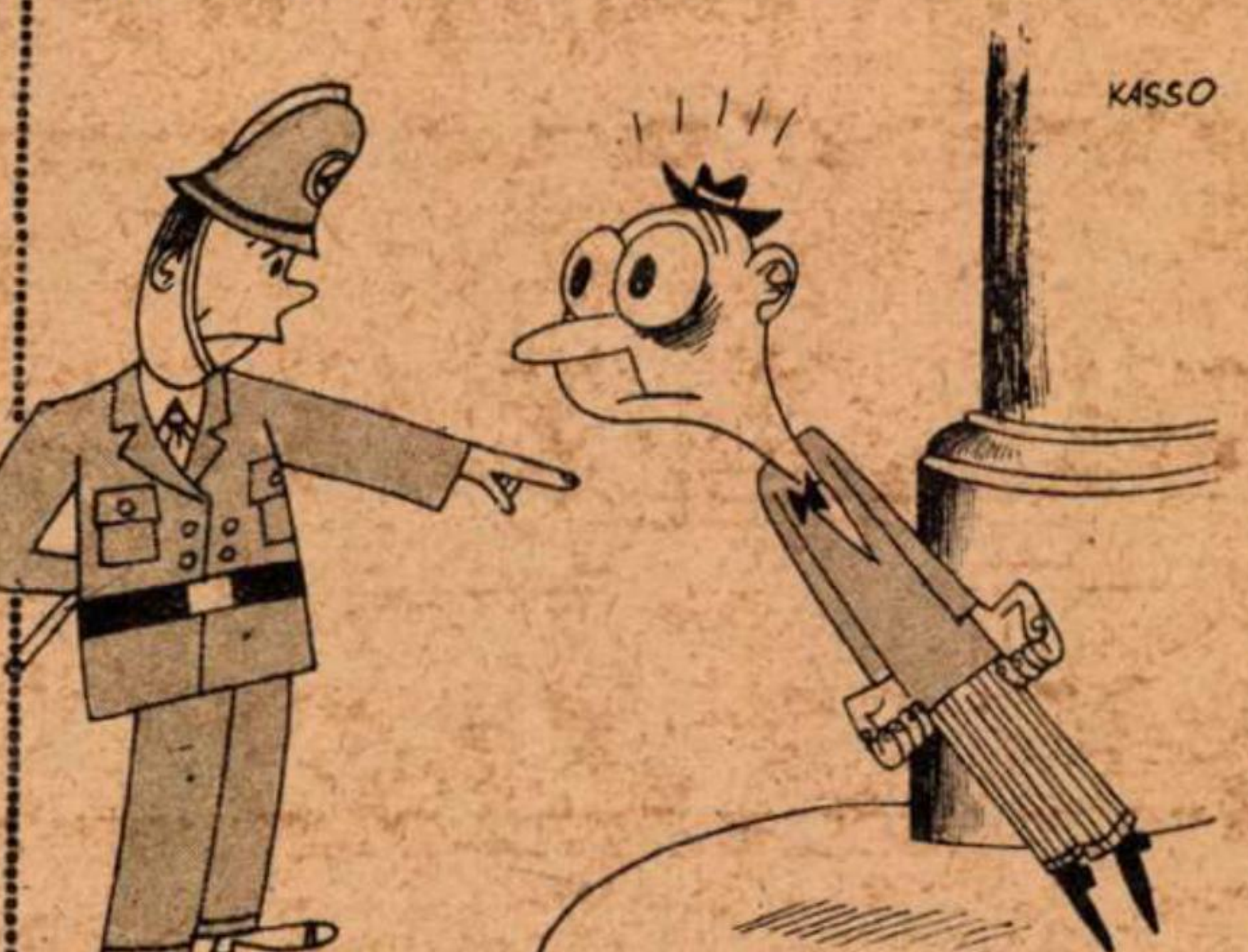

**— Mit bámul maga a semmibe már egy félórája?
— Nem látja, Trenírozok az olimpiára.
— Hogyhogy?
— Hát mit gondol, nézőre nem lesz szükség?**

Kinek van itt jövedelemtöbblete?

(Történik egy adóhivatalban)

Sötét Ödön. Nagyságos uram, egy kis száraz kenyér, vagy ételmaradék ha volna...

Tisztviselő: Itt nem lehet koldulni.

Sötét Ödön: Hiszen nem is koldulni jöttem én, a jövedelemtöbbletadó miatt tetszett behívni, csak gondoltam, ha már itt vagyok, összekötöm a hasznosat a kellemessel... Jaj! (Összeesik.)

Altiszt (felmossa).

Sötét Ödön: Bocsánatot kérek, nem sértő szándékkal tettem, csak három napja nem ettem egy falatot se. Ön is volt fiatal, tisztviselő úr...

Tisztviselő: Azért hívtuk, mert nem adta be a jövedelemtöbbletadóbevallását.

Sötét Ödön: Jaj... Egy pohár vizet,

Altiszt (megitatja).

Sötét Ödön: Nem haragszik tisztviselő úr, nem sértő szándékkal tettem, csak nekünk nincs otthon vizünk, mert a feleségem tegnap már nem bírta tovább az éhezést, megette a csapot, pedig az orvos szigorúan eltiltotta a sárgaréztől, gyomorfekélye van szegénykének..

Tisztviselő: A jövedelemtöbbletadóbevallást...

Sötét Ödön: Jaj! (Elalszik.)

Altiszt (fellocsolja).

Sötét Ödön (felébred): Bocsánat, tisztviselő úr, nem sértő szándékkal tettem, de nem vagyok kialudva, egy padon szoktam hálni a ligetben és csak egy bélyegzőpárna van a fejem alatt, az nyomja a fejemet, nem tudok tőle aludni.

Tisztviselő: Tudja ezt igazolni?

Sötét Ödön: Tessék lenyomoztatni, ott van a pad a Ligetben.

Tisztviselő: Hát majd meglátjuk. Ujra be fogjuk hívni.

Sötét Ödön (kimegy, megnézi a duplafedelű aranyóráját, rágyujt egy Havannaszivarra és vidáman dalolva beül egy espressóba.

KÜLÖNÖS DOLOG

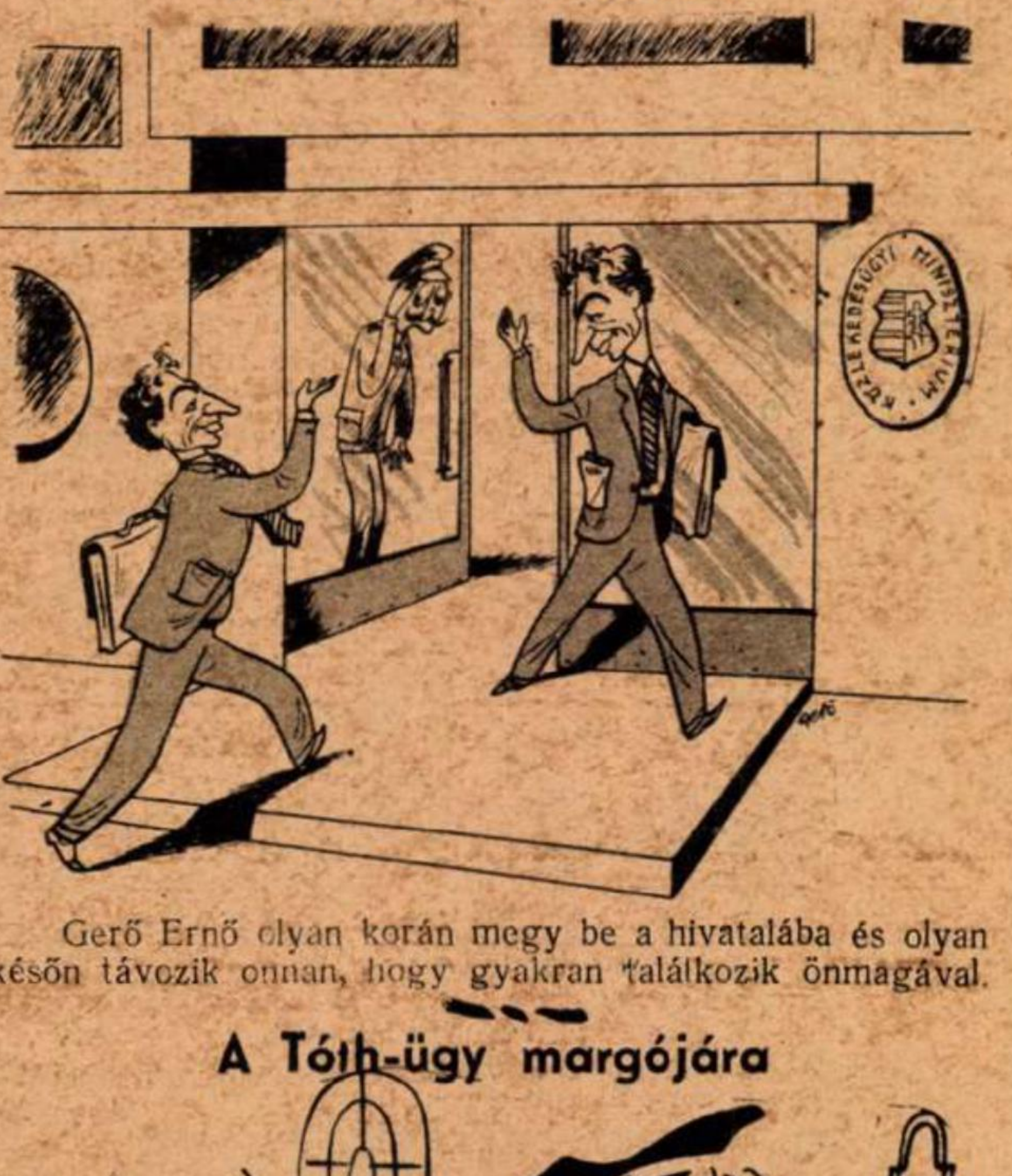

Gerő Ernő olyan korán megy be a hivatalába és olyan későn távozik onnan, hogy gyakran találkozik önmagával.

A Tóth-ügy margójára

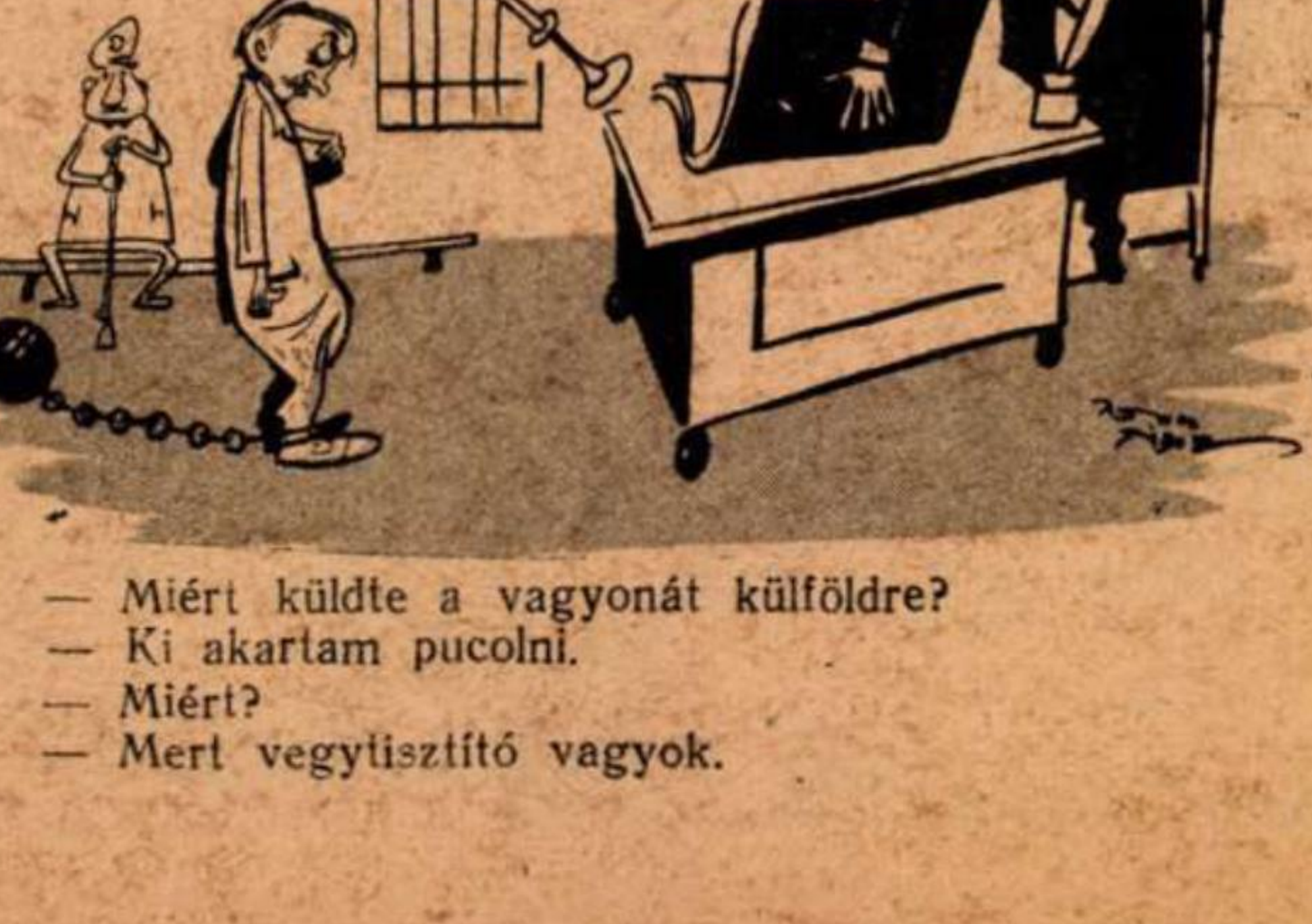

— Miért küldte a vagyonát külföldre?
— Ki akartam pucolni.
— Miért?
— Mert vegytisztító vagyok.

Illetékes egyházi hely megmagyarázza

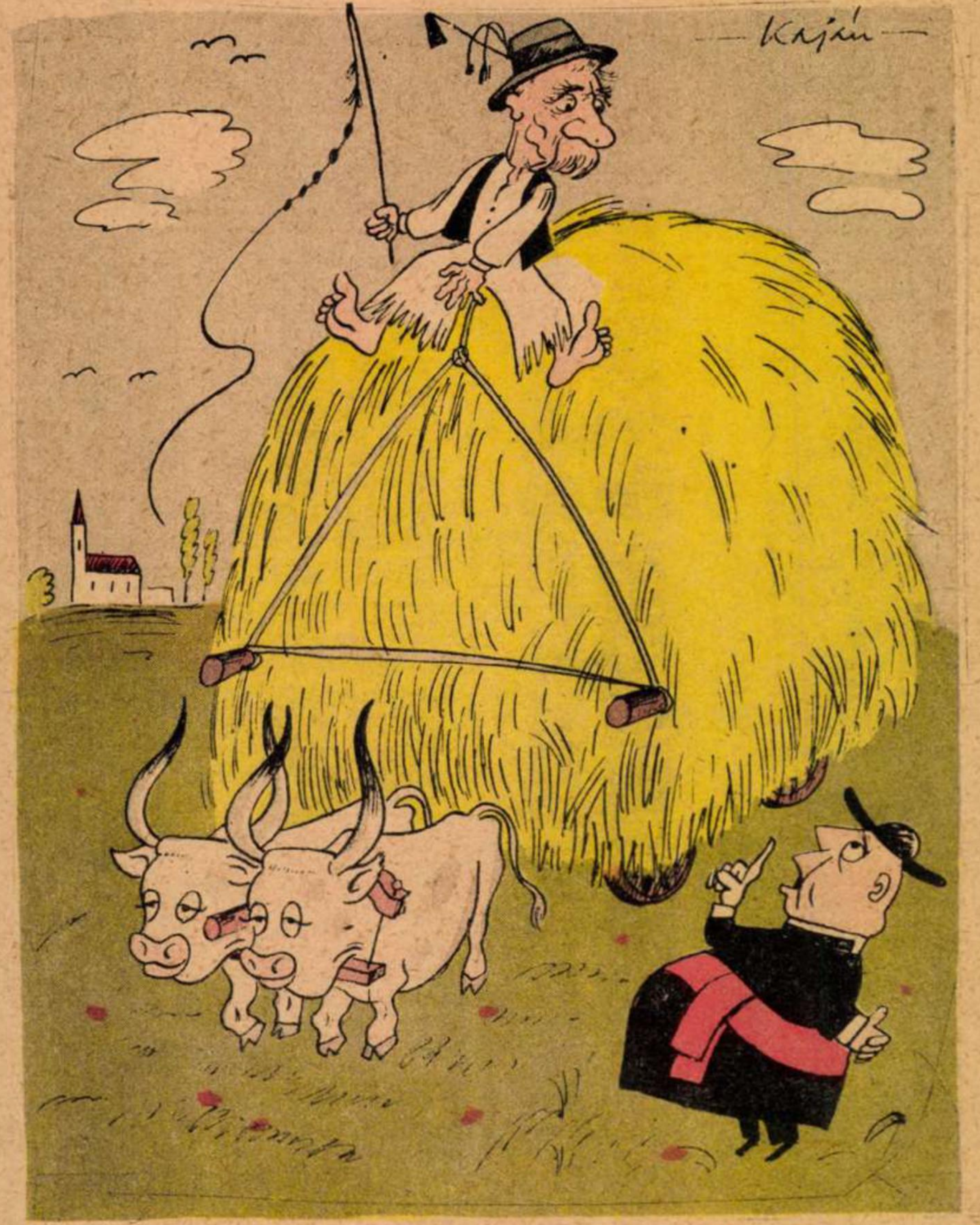

— Látja, János gazda, milyen jó ember őeminenciája? Allamosították az iskolákat, de ő mégis kijárta maguknak a jó termést.

Te mennyit keresel?

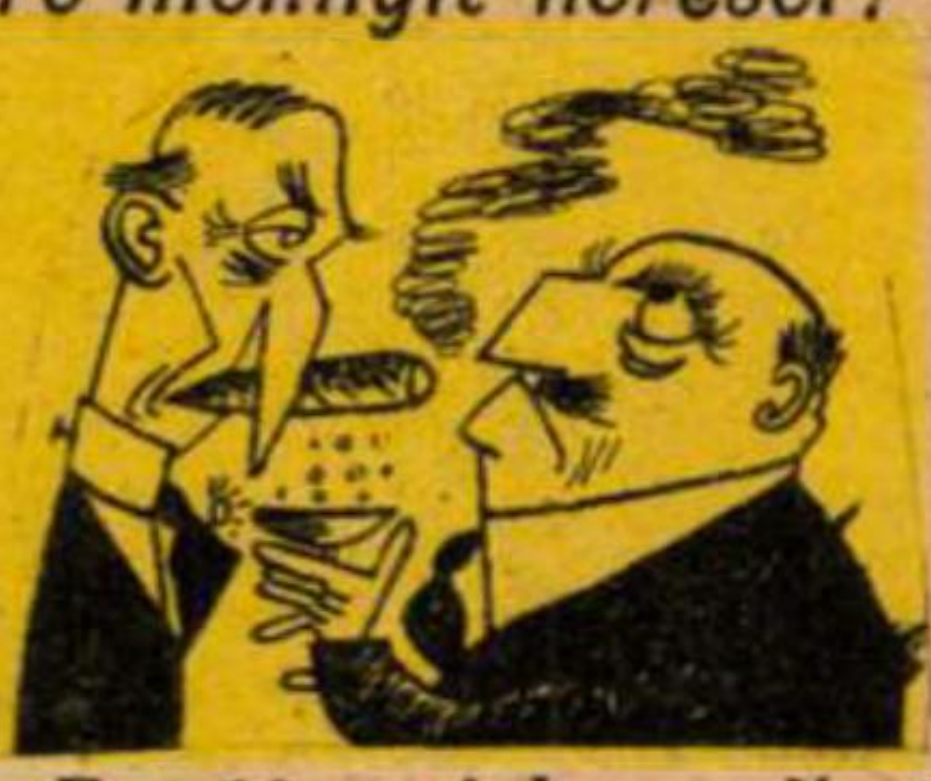

Egy társaságban voltam fültanúja az alábbi beszélgetésnek:

— Nehéz kijönni kérlek.

— Nekem mondod? Én havi négyezerből próbálok kijönni!

— Könnyű neked!

— Miért? Neked menynyi van?.

— Havi hat-nyolcezer.

— És te mondod azt, hogy könnyű nekem, mikor te hat-nyolcezret keresel?

— Na ja kérlek, de az én igényeim és a te igényeid, az egy kis különbség! Én például csak francia pezsgőt iszom!

— Azért igazán nem lehet panaszkodni! Nekem több okom van a panaszkodásra, én csak Havanna-szivart szívok, az sokkal drágább!

Nem állhattam tovább szó nélkül, hozzájuk léptem:

— Van képük panaszkodni, uraim, mikor egy munkás havi négy-ötszáz forintot keres és nem panaszkodik?

— Könnyű annak — csattant fel a nyolcezres hangja és a négyezres bólintott rá. — Mikor költsön az? Egész nap dolgozik, este meg fáradt.

A berlini paripa tűnődése

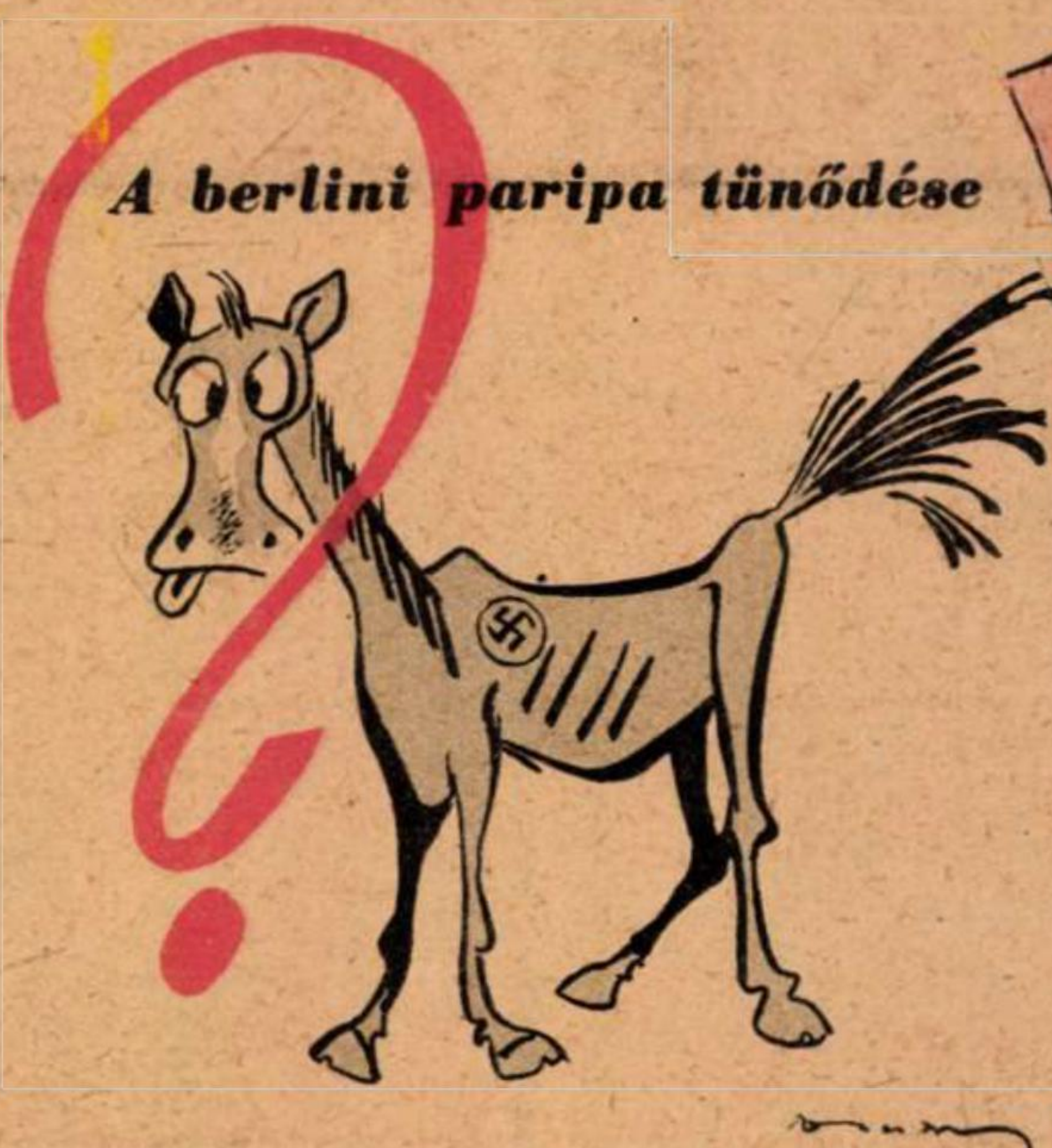

— Vajjon mindenütt túrós a közös ló háta?

zab
reakc
nincsene
kukoricám

Envelgés az erdőben

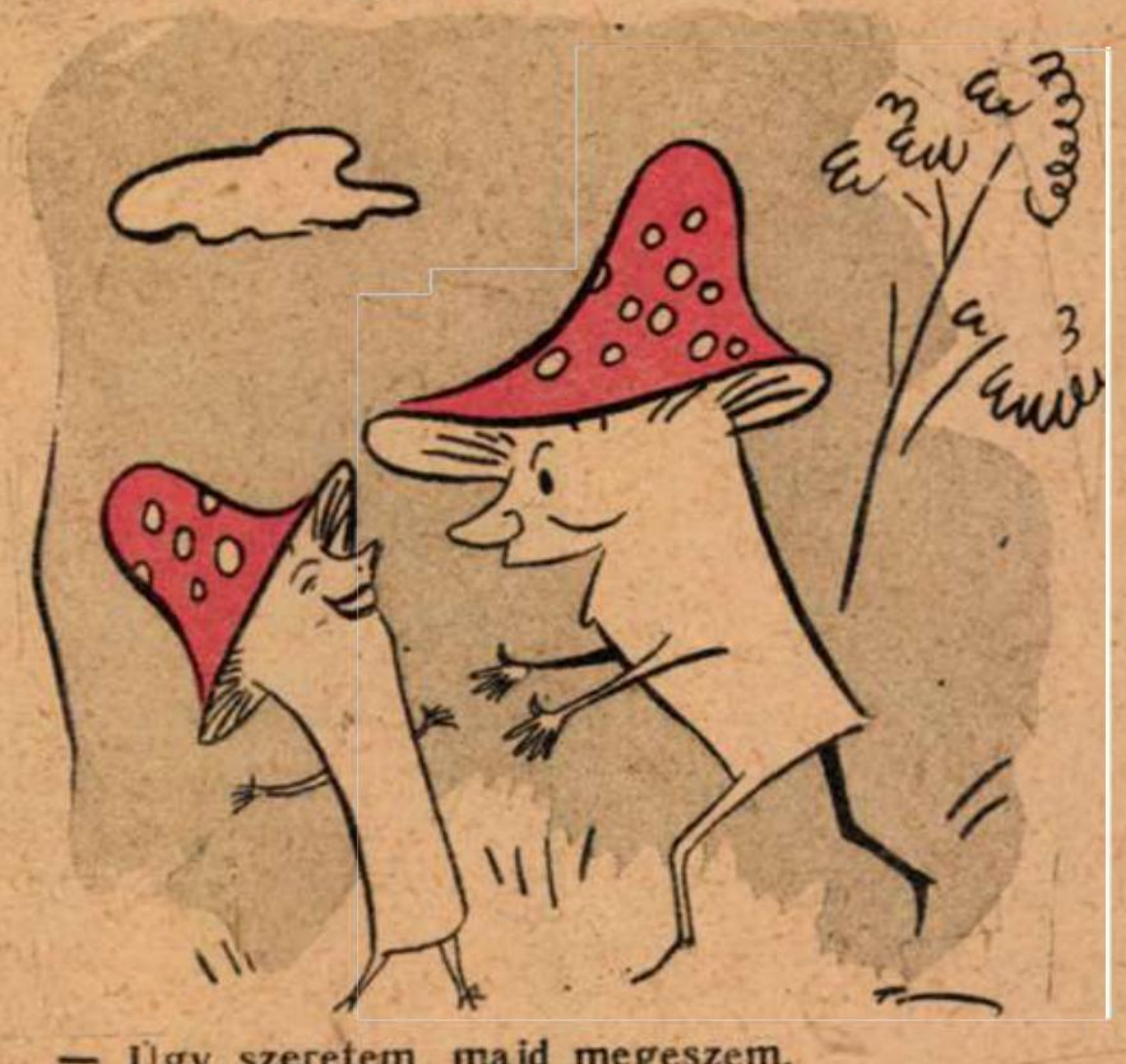

— Úgy szeretem, majd megeszem.

— Menjen maga csacsi, csak nem eszik bolondgombát?

Én szenvedtem többet!

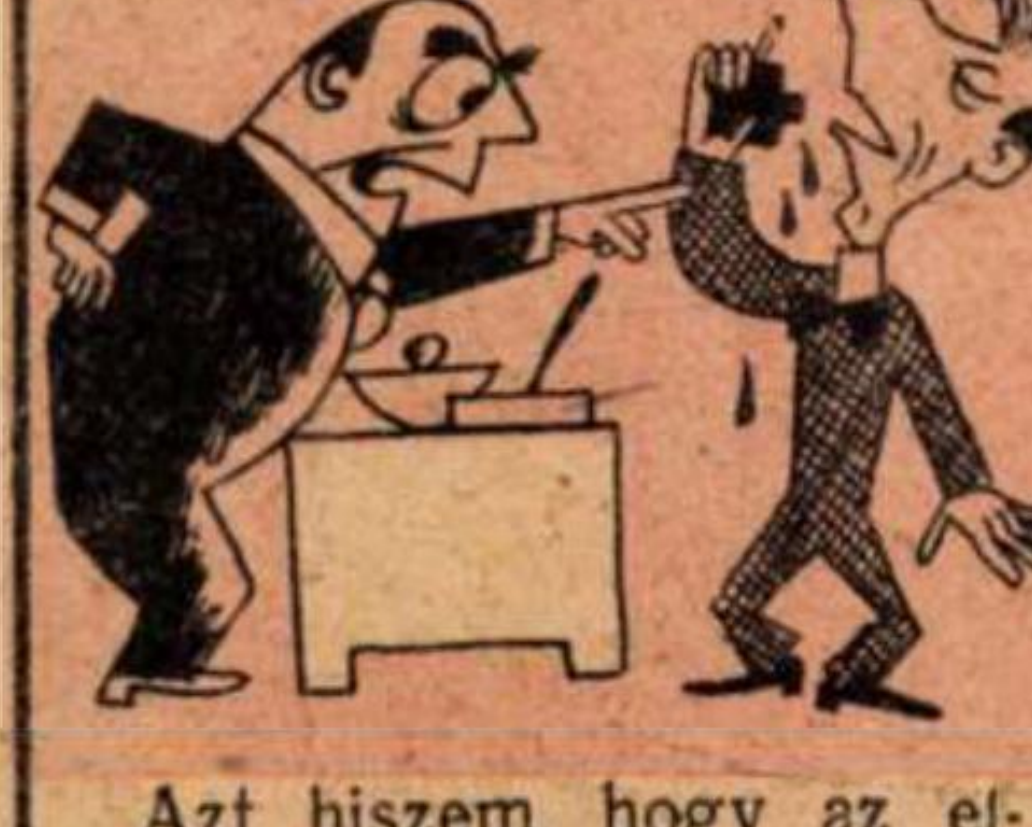

Azt hiszem, hogy az elmult néhány évtizedben én szenvedtem a legtöbbet. Már a mult világháborúban csak keserűség és megaláztatás volt az életem. Nem is beszélek a legutóbbi háborúról, ahol minden rendelkezés, minden behívás érintett, mintha ellenem csinálták volna az egészet.

Most a Mangánt Csaholtató Művek igazgatója vagyok.

Tegnap délelőtt bejött az altiszt:

— Egy fiatalember keresi az igazgató urat állásügyben.

— Jöjjön be.

— Alázatos mély tiszteletem igazgató úr, — lépett be hajlongva egy rokonszenves derék fiatalember. — Üveg Ede vagyok, a direktor úr nagynénjének a takarítónőjével fogok társbérletben lakni...

— Tessék helyetfoglalni. Örvendek a szerencsének.

Mert így kell beszélni az emberekkel. Vissza kell adni önbizalmukat, érezzék az emberi megbecsülést és szeretetet, még ha állás ügyében jönnek is. Eleget szenvedtünk. Pláne én.

— Igazgató uram — csuklott el Üveg Ede hangja —, a segédirattárosi állást szeretném megpályázni...

— Azt hiszem, ennek semmi akadálya, kedves barátom, — lelkendeztem és egy jól füstölő szivart dugtam a szájába. Rágyujtott, könnybelábadt a szeme.

— Milyen máskép van ez, ma, mint régen! — nyöszörögte szegény pára. — Ezt csak én tudom igazán értékelni, én, aki legtöbbet szenvedtem...

— Nana, — ütöttem a hátára kedélyesen. — A legtöbbön, azt hiszem, én mentem keresztül!

— Ne tessék azt hinni, drága direktor úr — zokogta —, hét testvérem a szemem láttára halt éhen...

— És én — mondtam neki atyai megnyugtatással —, tudja mi mindenen mentem már át? Száznyolcvanan egy vagonban étlen-szomjan. Mikor leszálltam, a kocsi alá néztem és láttam, hogy repedt tengelyen utaztunk. Nochdazu.

— Az semmi, — mondta és a fotel karfájára ült. — Halk zümmögés az égen. Jönnek a liberátorok. Én az óbudai gázgyár tartályának a tetején napozok. Látom, nyilik a gépek alja. Bombaszőnyeg. Én shortban ülök a szőnyeg közepén...

— És a gyömrői csata? — kérdeztem kissé bosszúsan. — Egy hétig feküdni visszatartott lélegzettel a letarolt csatamezőn? Az semmi?

Az egyik szivarvéget a tintatartóba köpte.

— Mikor bejöttek a németek, villanypóznának maszkírozva álltam a körút közepén, zsebemben a titkos révparanccsal, irány a főcsatorna! Na papa? — kérdezte magabízóan.

— És mikor a lágerből gyalog mentünk hazafelé?! — üvöltöttem. — Huszonnégy kiló voltunk ketten a bajtársammal összesen! Tifuszosan ráléptem egy aknára. Felrobbant, darabokra szakított!... Észnél legyen, fiatalember!

Megfogta a kabátom hajtókáját.

— Csak semmi izgalom, mester, — mondta. — A körülzárt Budapesten két hétig havat ettem, a Számonkérő Székben halálra kínoztak a kínai hóhérok és én közben daloltam. Úgy bizony, öregapám, daloltam...

A fiatalember lassan körülsétált a szobában, tátott szájjal énekelte az Anikót, csak úgy könnyedén, torokból, majd kiitta a tintámat. Ránéztem, sötéten és kihajítottam az arcátlan frátert.

Nem veszek fel olyan munkaerőt, akire, ha ránézek, szörnyű szenvedéseim jutnak az eszembe.

Kánya Zoltán.

Jó ember a direktor

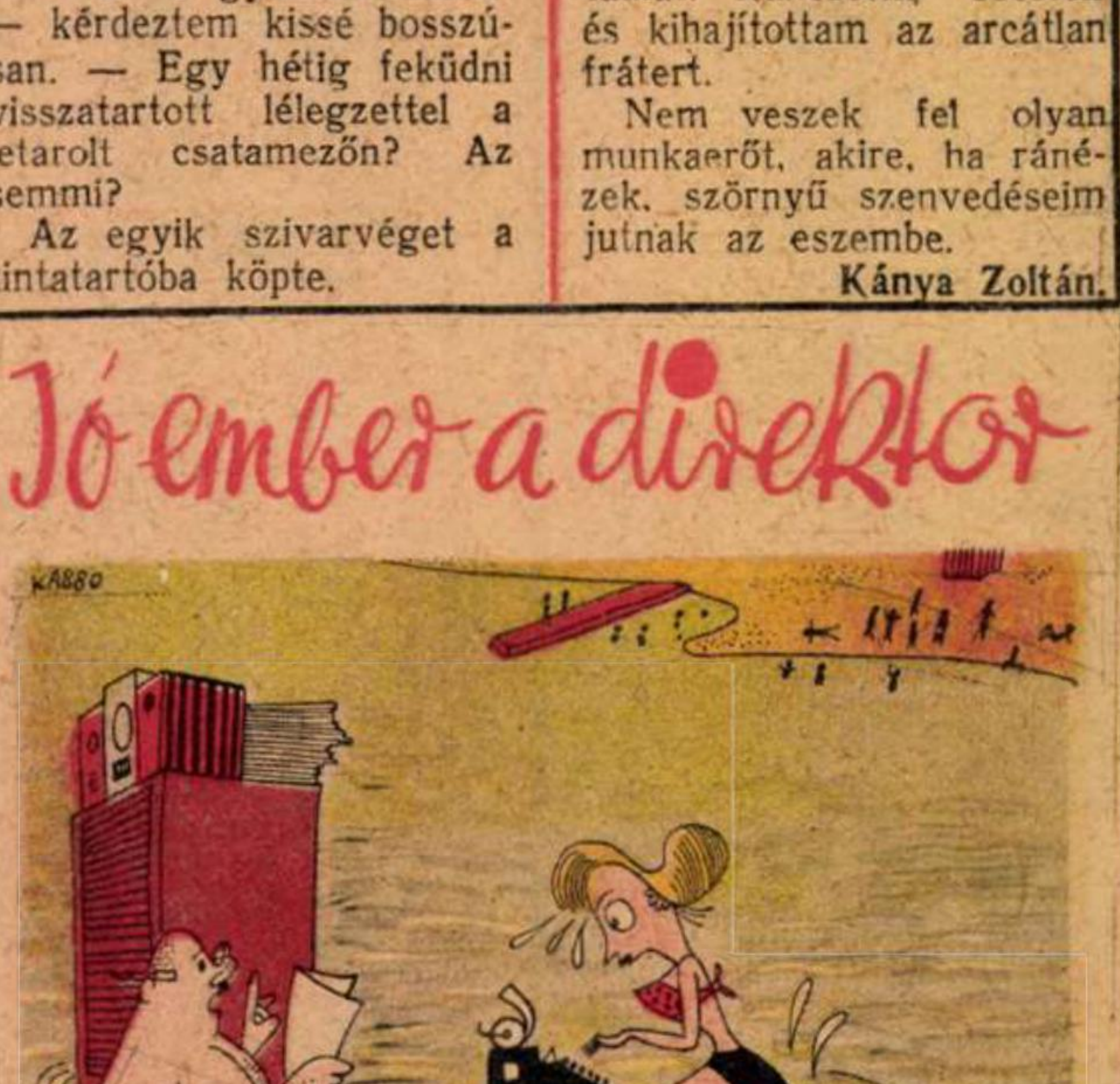

— Megvan elégedve, kisasszony? Nem mondhatja, hogy az idén nem volt nyaralni...

A Grammosz-hegységben

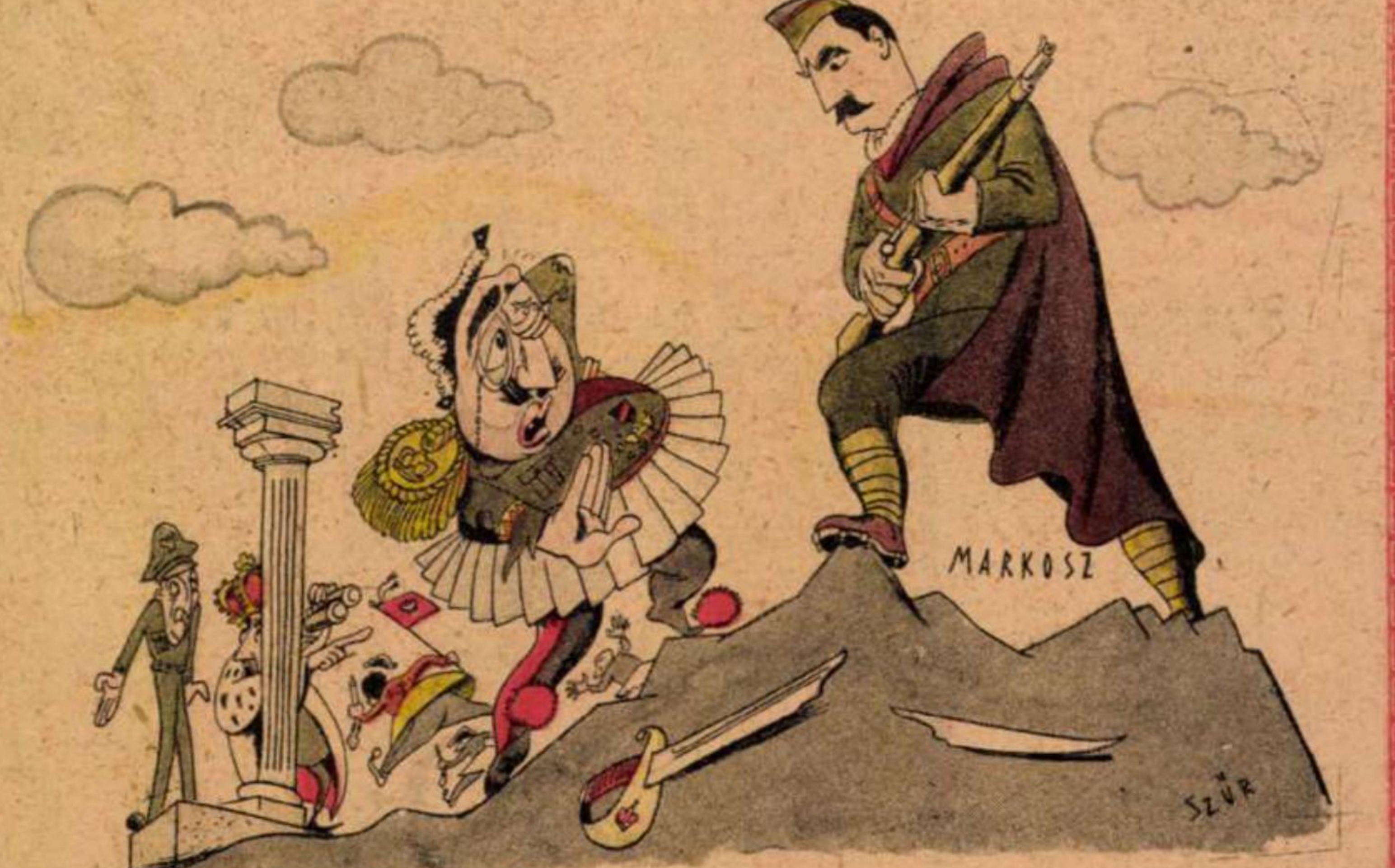

— Markosz úr, én azt igértem a királynak, hogy két hét alatt legyőzöm magát. Adjon még kétheti haladékot. — És aztán? — Aztán új haladékot kérek.

Ludas Matyi panaszosládája

Ha a házmester későn jön haza, neki miért nem kell kapupénzt fizetni...?! Több belátást urak.

Szvicsek.

Az ostrom óta nem volt korlát a lépcsőházunkban. Most szóltunk a háziúrnak, hogy ez életveszélyes. Erre rögtön megcsináltatta.

A Bukicz-utca 4/b lakói.

Az orvosom szigorúan megtiltotta a dohányzást. Én mégis dohányzom.

Egy hűséges olvasójuk.

Miért engedélyezi a rendőrség a közlekedést? Nincs elég nagy zaj amúgyis?

Dr. Kutveisz Aladár gégespecialista.

Budán lakom és nincsen összeköttetésem. Nem mehetne át a földalatti a Szabadsághídon? Szívesen fizetnék valamivel többet.

Vukicsné Kacska Erna
Teréz-krt. 1.

Újabban szeles az idő.

Guszti.

Van oka félni

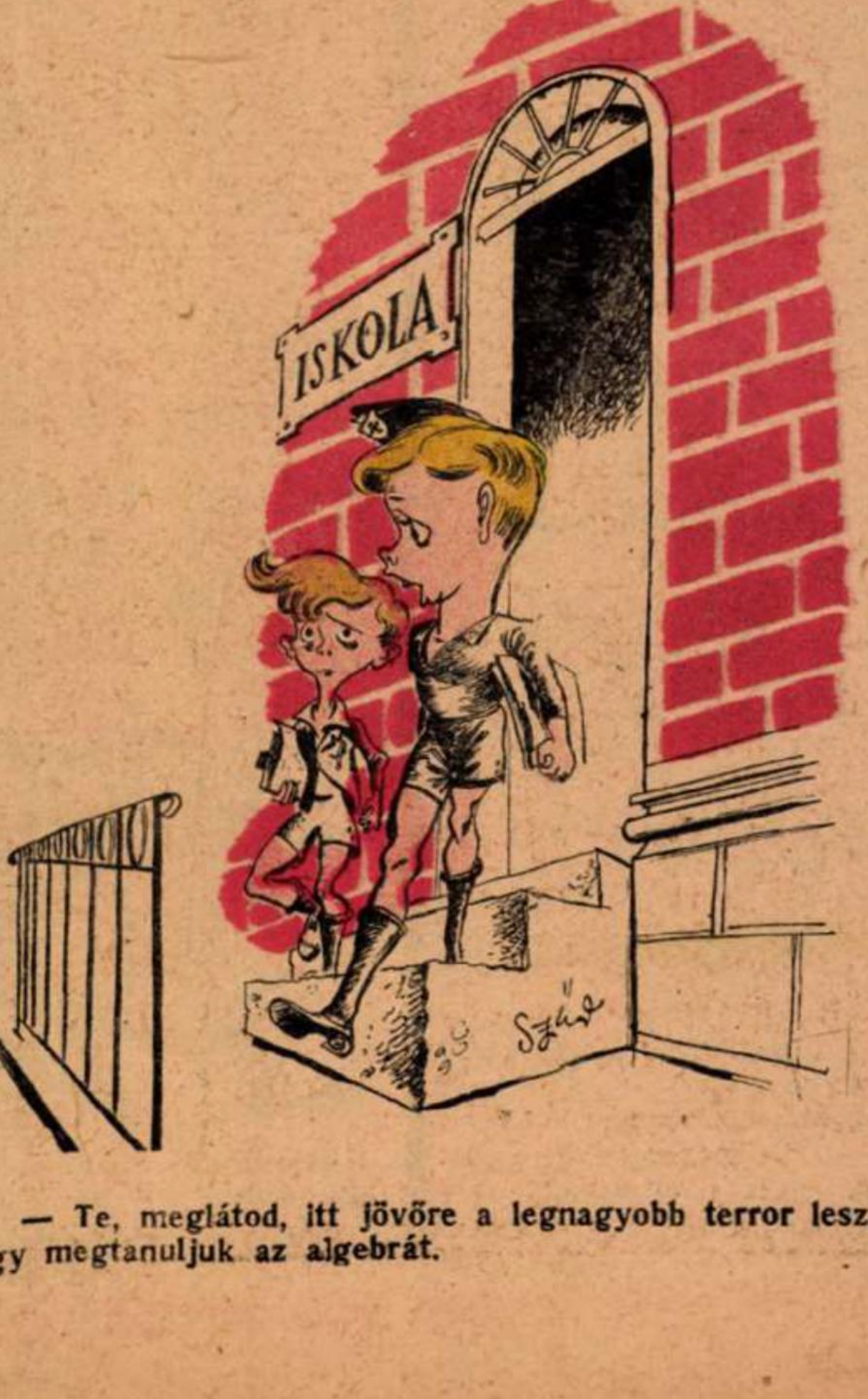

— Te, meglátod, itt jövőre a legnagyobb terror lesz, hogy megtanuljuk az algebrát.

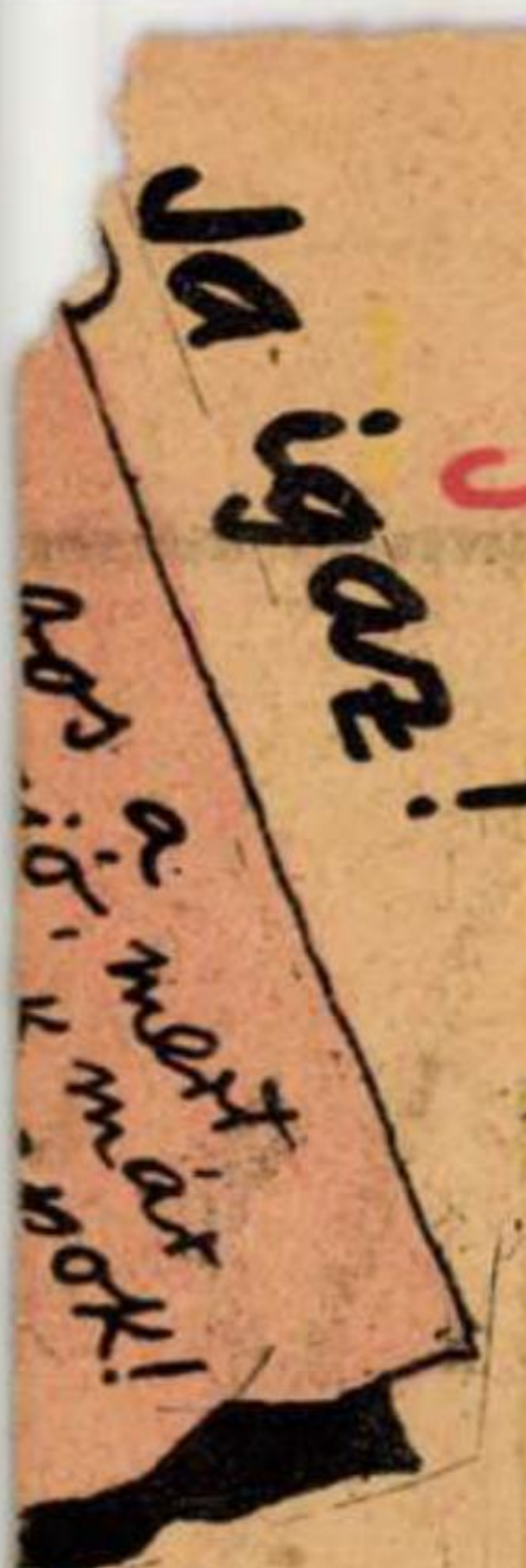
Ja igaz!
...nos a ... mert
...jő ... már
...nok!

A Balaton a munkásoké is!

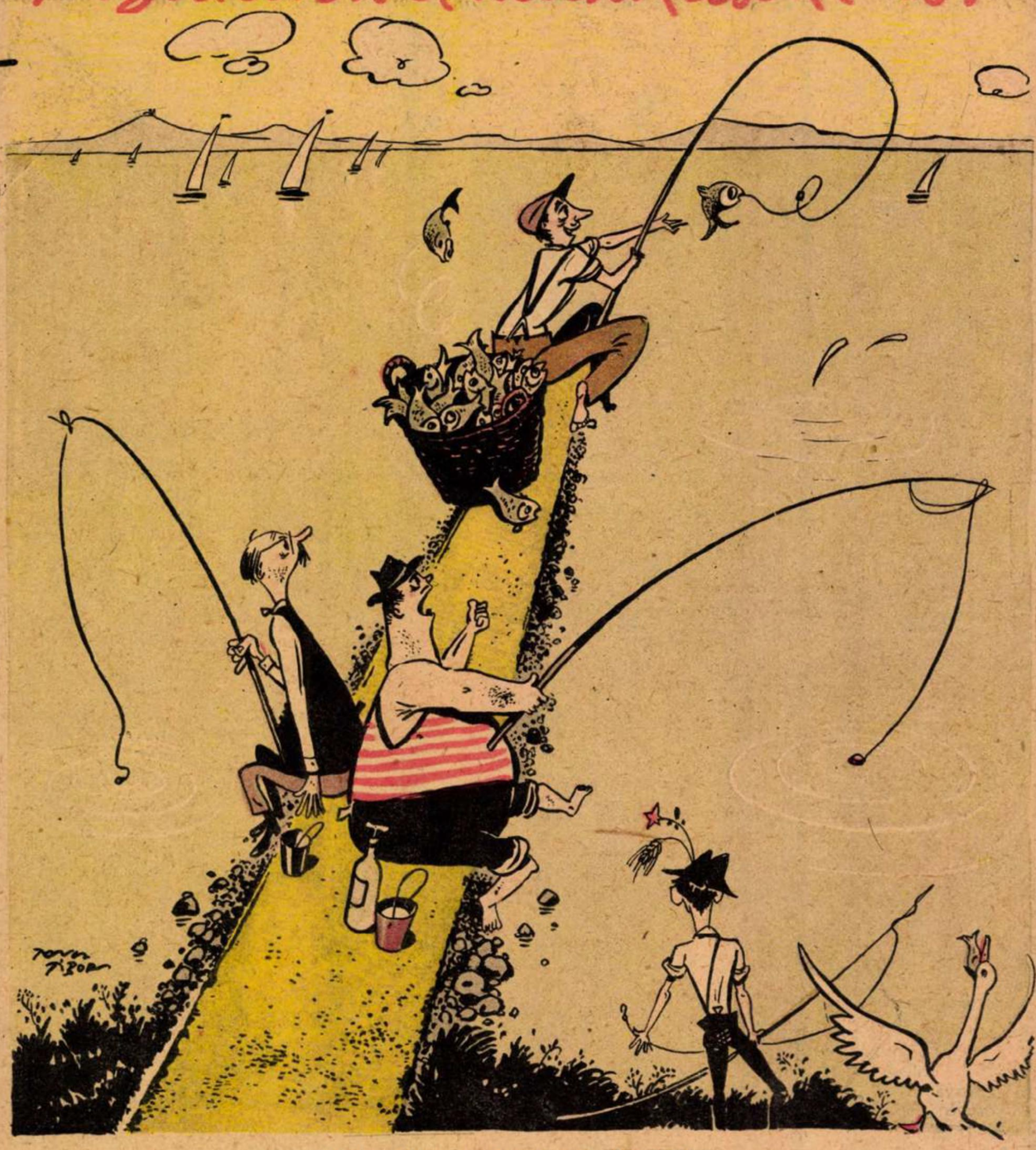

— Nézze szaktárs, menyi halat fogott a koléga!
— Könnyű neki. Élmunkás.

Epés

megjegyzéseit szíves bőkezűséggel szóró színészünk egész kis történetet tálalt a mult héten a kiskapuban üldögélő pályatársai elé:

— Furcsát álmodtam az éjszaka. Meghaltam, bekopogtattam a mennyországba, Szent Péter azonban rámförmedt: „Színésznek itt nincs helye! Menj a pokolba!” De ugyanekkor megláttam, hogy ti mindnyájan bent ültök és vígan kaláabereztek. Szóltam Szent Péternek: „Én miért nem mehetek be, ha azok bent lehetnek?” Szent Péter felétek pillantott, aztán legyintett egyet: „Azok nem színészek!”

Marshall kórházba vonult

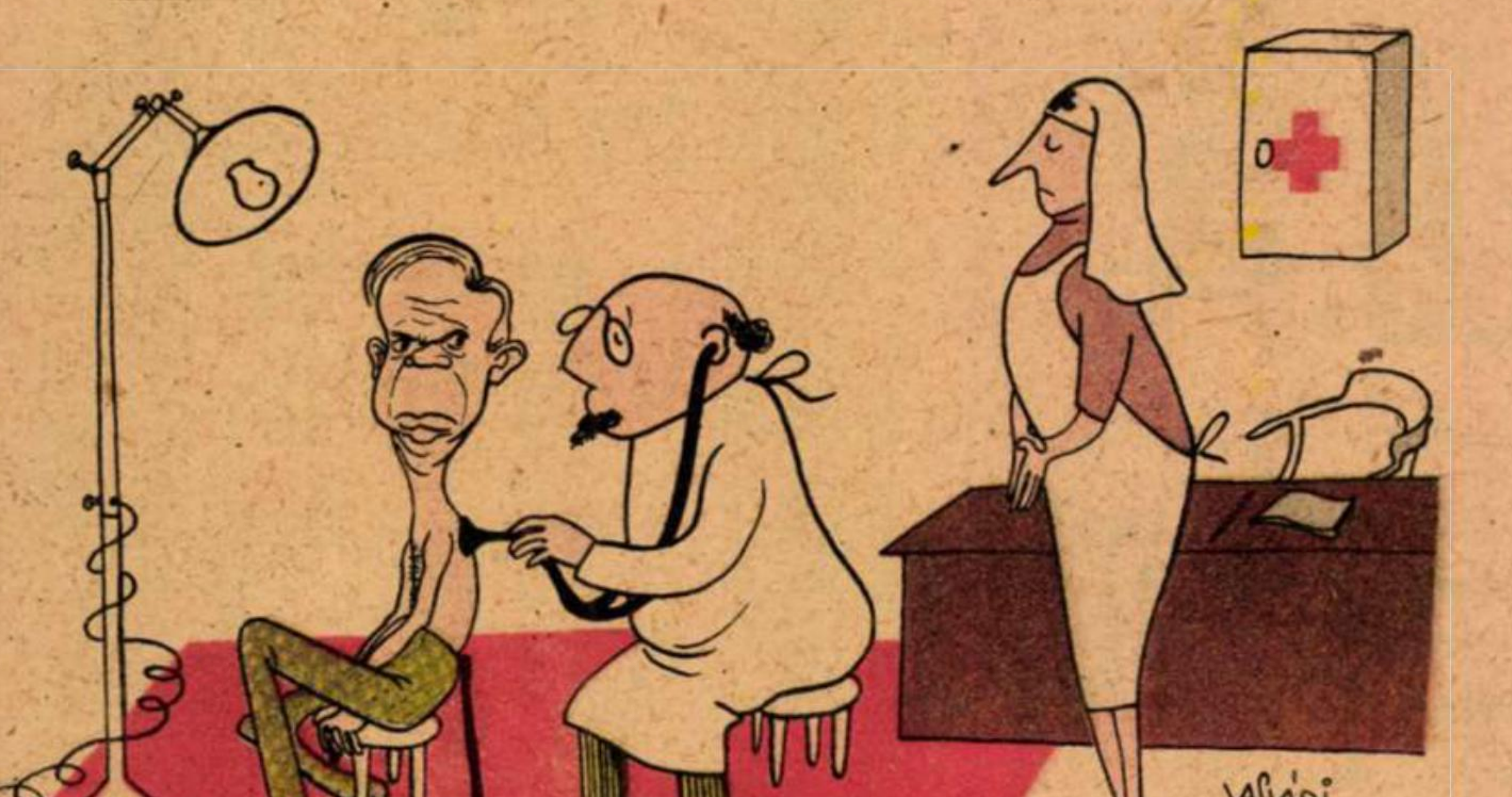

Marshall: Röntgenfelvételt nem csinálunk, doktor úr?
Orvos: Fölösleges. Az egész világ keresztüllát magán.

Példázat

arról, hogyan tiltakoznak a nyugati hatalmak a véres görög, spanyol és arab terror ellen

Kacsireknének elutazik az ura és egyedül marad az üzletben a fiatal segéddel. A fiatal segéd egyszercsak gondol egyet, odalép Kacsireknéhoz és elkezdi simogatni.

— Micsoda szemtelenség ez? — kiált fel Kacsirekné.

— De nagyságos asszonyom — ijed meg a segéd —, ne csináljon botrányt, inkább abbahagyom.

— Ne értsen félre — mondja Kacsirekné, — én csak azt mondtam, hogy szemtelenség, nem azt, hogy hagyja abba...

Korrekt a végletekig

Kucsera úr vadászik.

— Szabad a vadászjegyét? — lép hozzá az erdész.

— Tessék, — nyújtja át gőgösen Kucsera úr.

— Kérem, ez a jegy tavalyi — állapítja meg az erdész.

— Azért lövök kizárólag tavalyi nyulat.

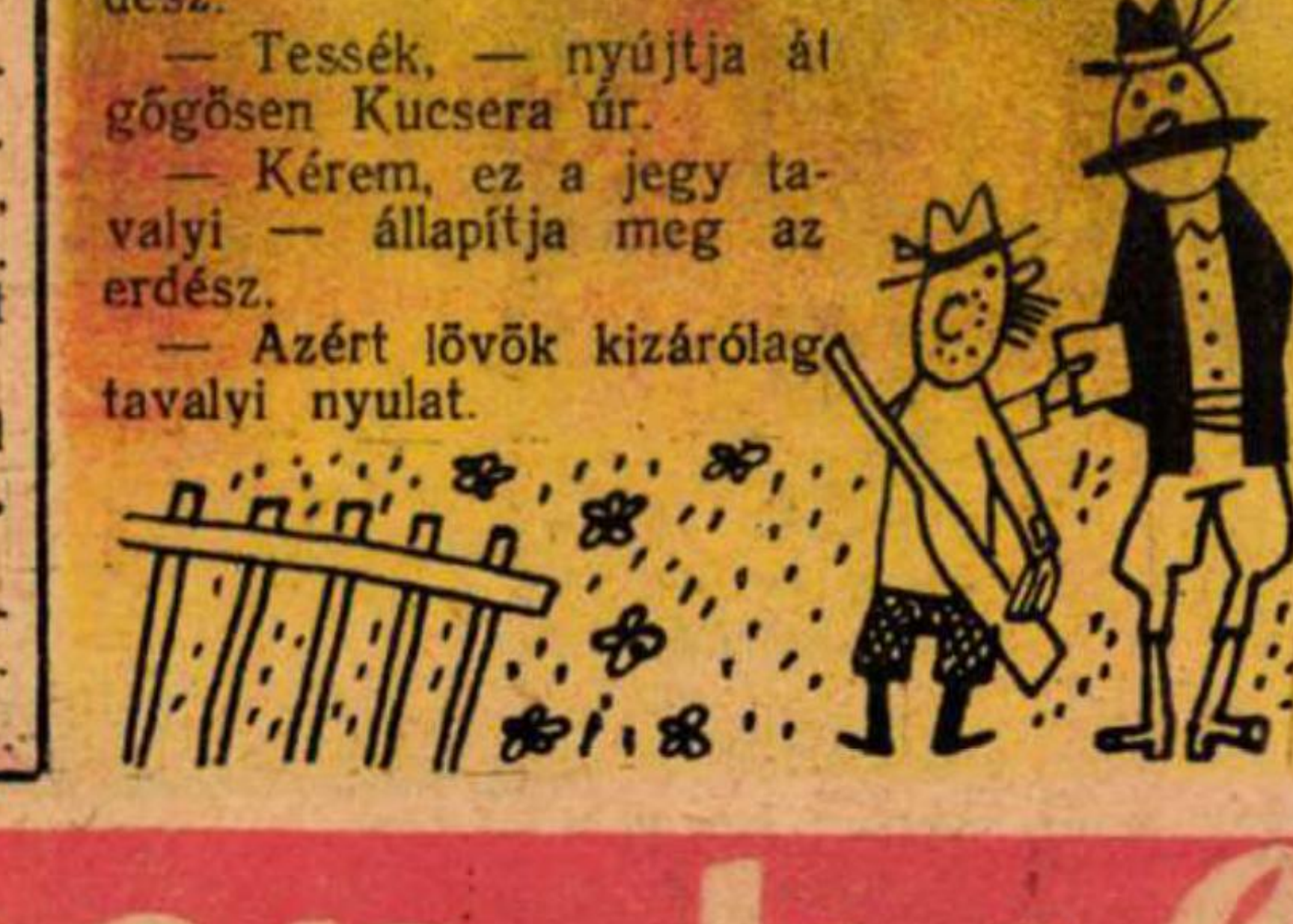

Ravasz ember

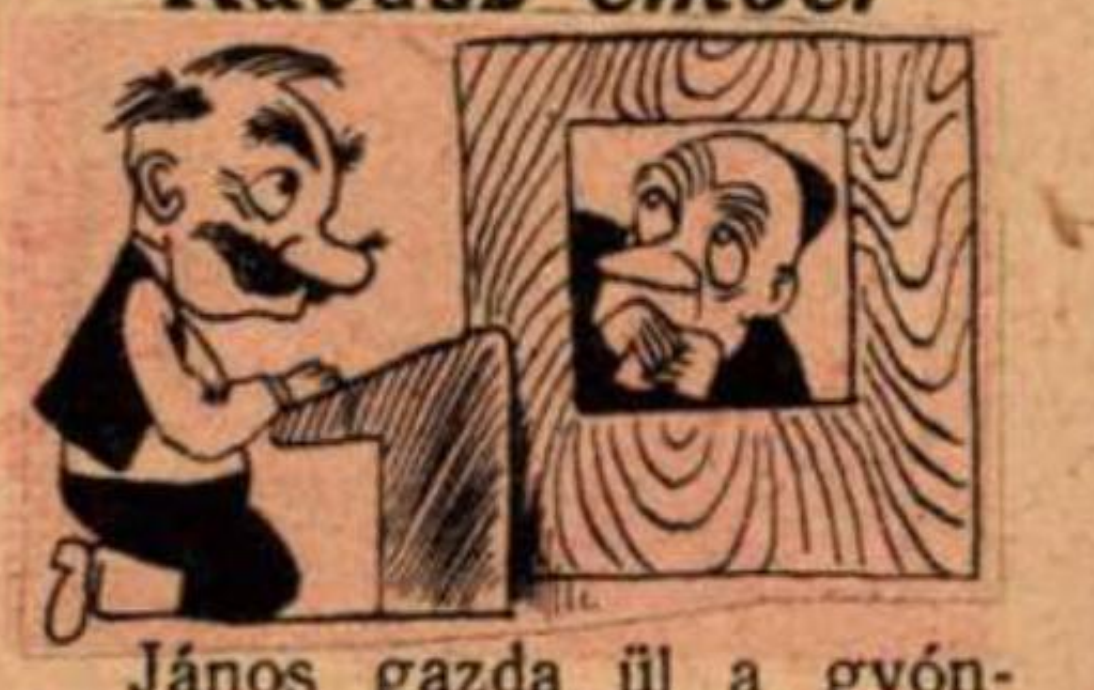

János gazda ül a gyóntatószékben:

— Mért nem kezdi már a gyónást? — kérdi tőle a plébános.

— Mert én református vagyok, — feleli János gazda.

— Hát akkor mit keres itt a gyóntatószékben?

— Oka van annak instálom, — feleli János gazda. — Ellopták a rádiómat. Tessen mondani, nem gyónta ezt meg a környékről valaki?

A hét legszebb vicce

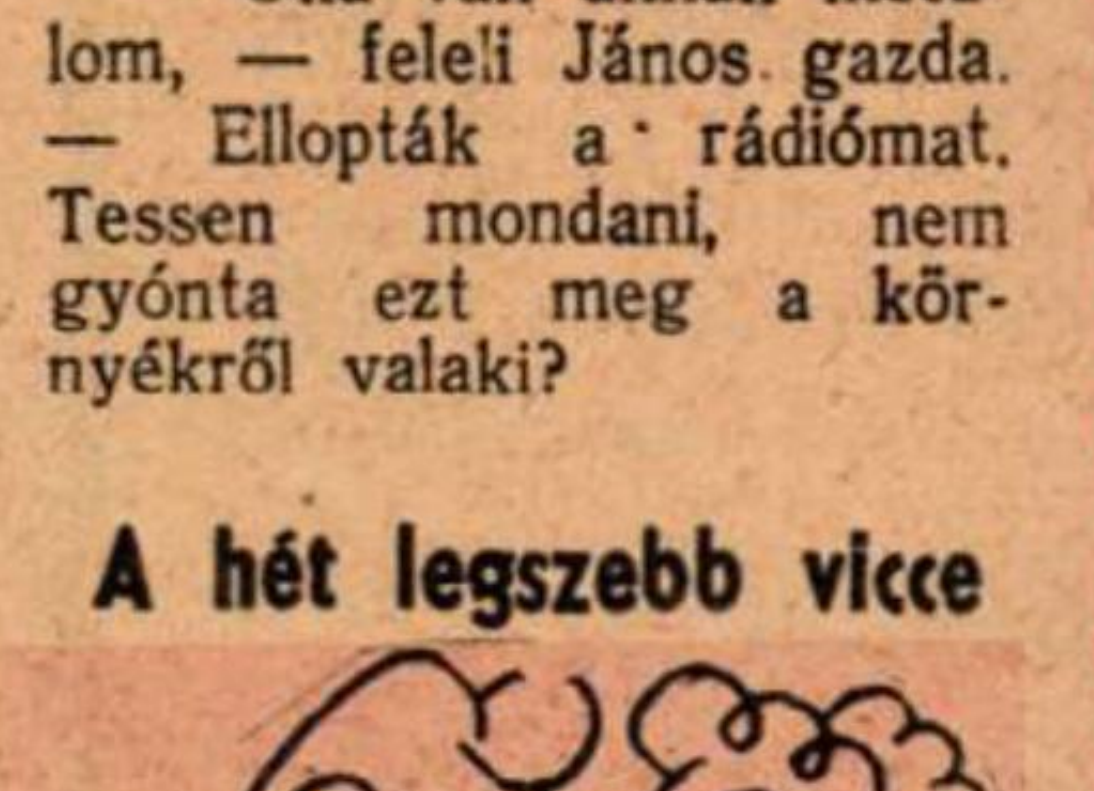

Két filmszínésznőnk beszélget:

— Tízezer forintra biztosítottam a szépségemet.

— És mit csináltál azzal a rengeteg pénzzel?

Átminősítés

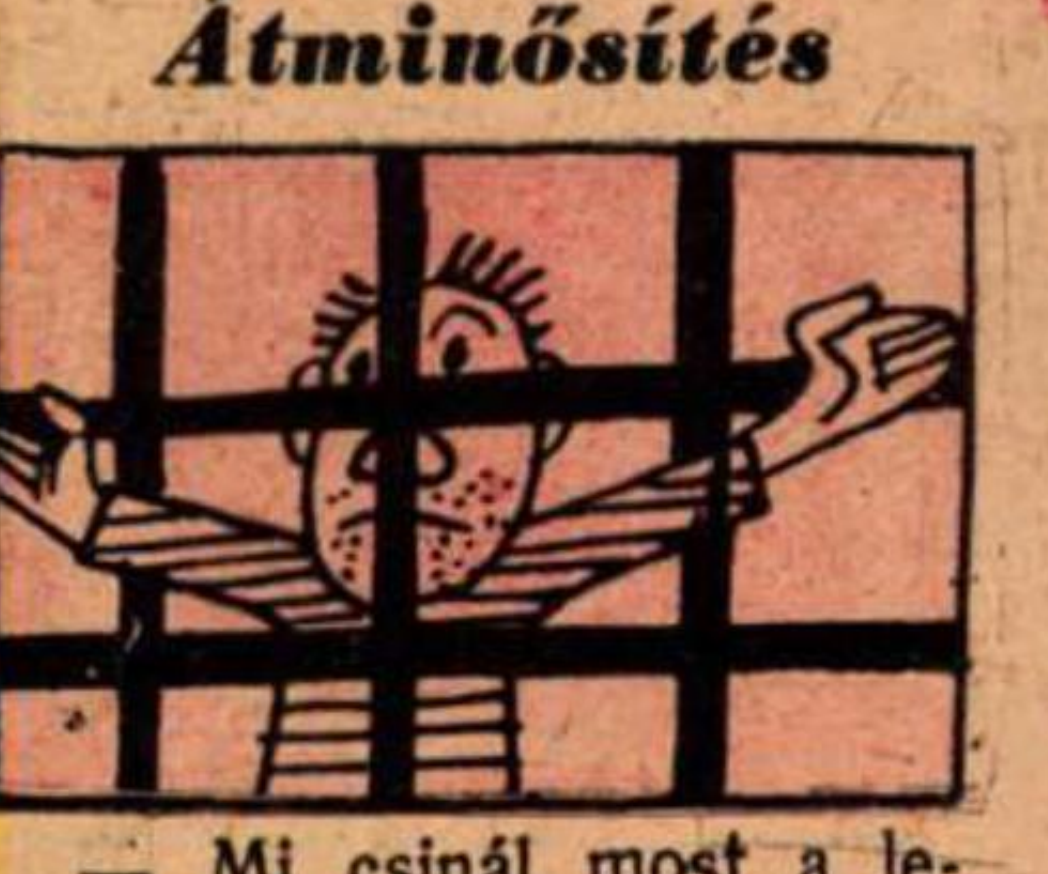

— Mi csinál most a letartóztatott házapostol?

— Biztosan fogházapostol.

Darvas Szilárd:

Kritika az Ó-korban

> **Milyen szép dolog, hogy már ma**
> **Nem történik ilyes lárma.**
> **Arany János: Fülemüle.**

Arisztofanész, a jónevű attikai vigjátékíró Kr. előtt 420-ban este 11 órakor jókedvűen ballagott haza egyik darabjának bemutatójáról.

— Egész jó kis darabot írtam — mondta vidáman, — nem csodálkoznék, ha Kr. után is műsoron lenne.

Ezzel lefeküdt, magára húzta peplonát és jóízűen aludt.

Másnap bement a Szümplon-kávéházba, rendelt egy bögre nektárt és két attikai sóskiflit, majd nekilátott az újságpapiruszok olvasásának. Természetesen a kritikák érdekelték.

Néhány lapban azonban a kritikák meglehetősen tartózkodóak voltak. Egyik azt írta róla, hogy humortalan szemét, a másik fajtalankodó szatírnak, a harmadik rothadt stréberneк titulálta. Szóval alaposan leszedték róla a pogányvizet, úgy ráfeküdtek a kritikusok, hogy valósággal kinyomták belőle a Parnasszuszt.

— Hű, az apátok halikarnasszoszi főistenét — dühöngött a humorista — ez aztán a kibabrálosz. Megbolondultak ezek? Hiszen még a vak is láthatja a rosszindulatot. Igaz, Homérosz?

Homérosz, aki egykori feljegyzések szerint valóban vak volt, gúnyosan nevetett, vagyis a közismert homéri kacajt hallatta. Ekkor megszólalt Archimedész, az irodalombarát fürdőmester, aki néhány héttel előbb botrányos körülmények közt ugrott ki a kádból.

— Biztosan pikkelnek rád valamiért. Egyébként adj egy fix pontot és kimozdítom a világot.

Archimedésznek ugyanis nem volt fixe, tételenként és csavaronként fizették.

— Vegyük csak sorba — mondta az író elgondolkozva — itt van például az Attikai Kurir kritikosza, ez a derék fiíkász, erről tényleg feltételezhetjük, hogy mérges rám, mert a gőzfürdőben több ízben szóvátettem, hogy obszcén és bárgyú darabokat ír, továbbá, hogy felesége, tulajdonképpen mykénei származású, amennyiben mindenki pontosan tudja Athénben, hogy mykéne neki. Lehet, hogy visszamondták neki.

— Ezzel hát rendben volnánk, — jegyezte meg Archimedész. — De miért haragszik rád a Görög Élet című klozetpapirosz?

— Ezt is értem — állapította meg a humorista rövid töprengés után. — Amadilis, a lap kritikosza, akinek kitűnő üzleti összeköttetései több drachmát eredményeztek, mint amennyi az általad kiszorított víz súlya, egyizben meg akart vesztegetni, mire azt mondtam neki, hogy menjen a Hádeszbe és ő pontosan tudta, mire gondolok.

— No és az Athéni Ujság? Ugy tudom, azokkal soha semmi bajod se volt.

— Ez már bonyolultabb — mondta Archimedész. — Dörzsölődősz, a kritikosz meleg barátságot tart fenn egy ambra-gyárossal, aki viszont kitartja a Grachuszok anyját, azt a vén kékharisnyát. No, már most az egyik Grachusz-gyerek, az Akropolisz portása jegyben jár egy Thaisz nevű hajadonnal és azt akarta, igazoljam, hogy a menyasszonya egy ideig Veszta-szűz volt.

— Erre te?

— Erre én azt mondtam, hogy csak a Vesztát tudom garantálni. Ezért most az ambragyároson keresztül rám uszították Dörzsölődőszt.

— Barátom — dörmögte az ugyancsak jelenlevő Pythagorász — azt ajánlom, térj át a számtanra. Látod, én most írtam egy tételt, az legalább tízezer évig műsoron lesz és még csak le se vághatják, mert nálunk csak az írhat kritikát, aki legalább az egyszereggyel tisztában van.

Diadalmasan négyzetre emelte tunikáját és elment gyököt vonni.

Zumbika hazájában

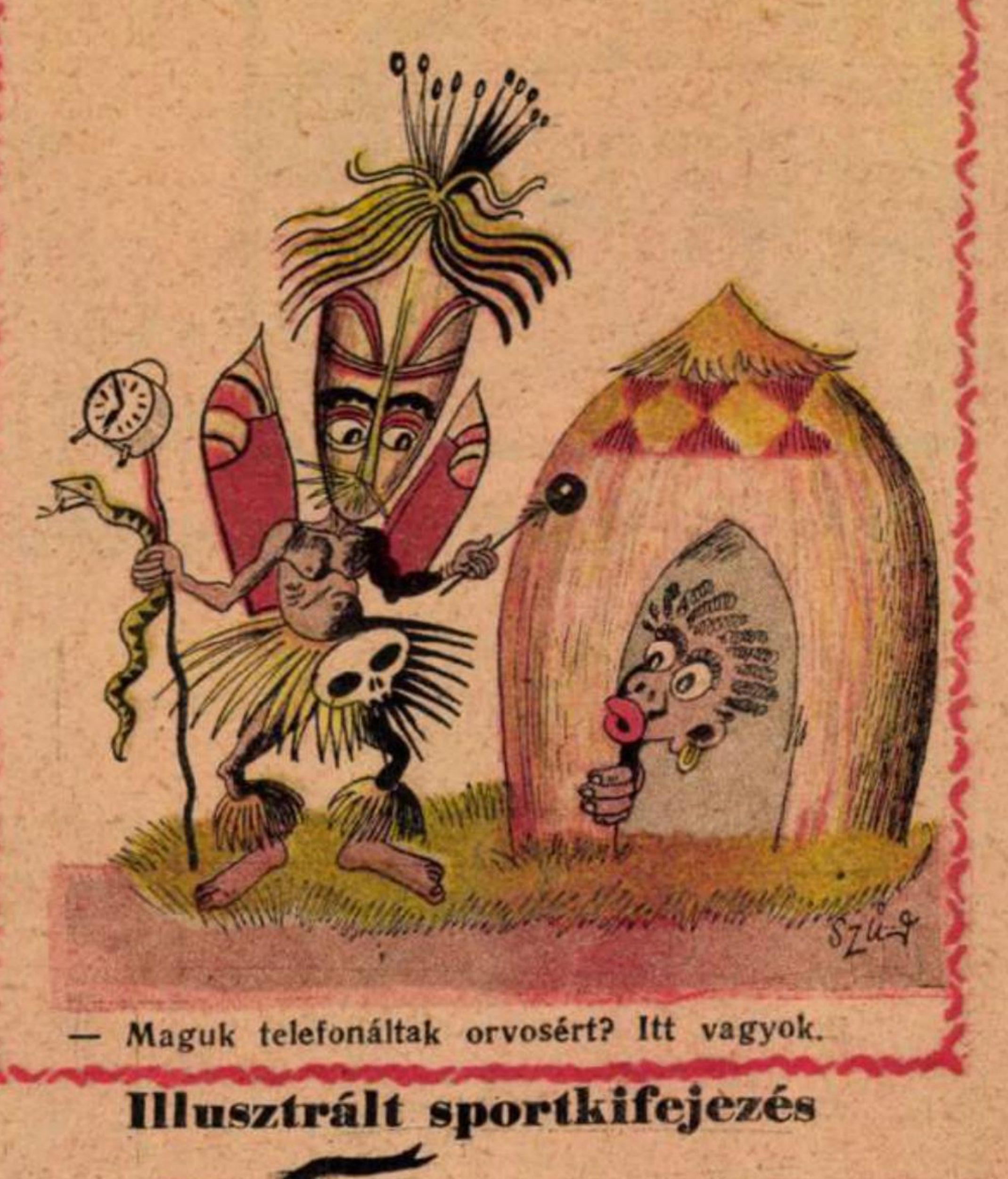

— Maguk telefonáltak orvosért? Itt vagyok.

Illusztrált sportkifejezés

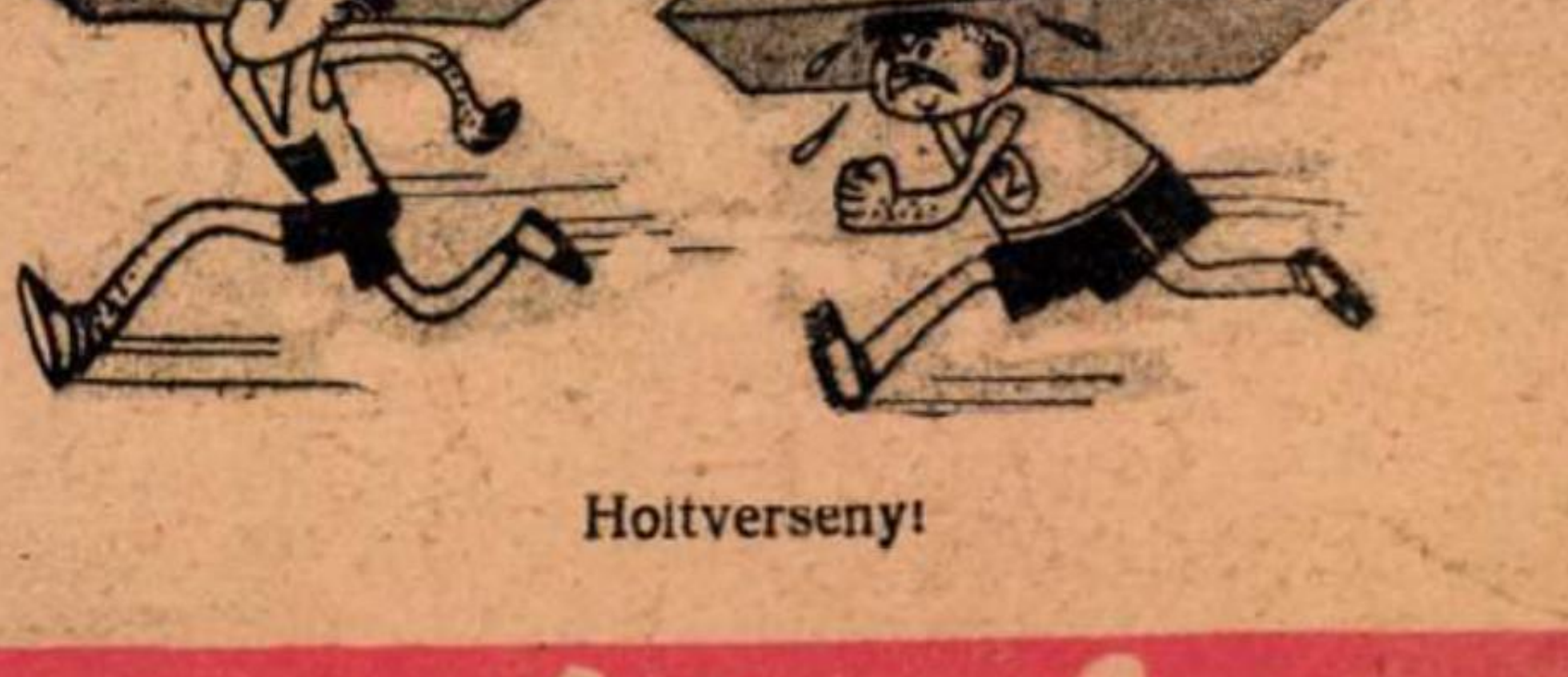

Holtverseny!

Jó pap holtig tanít!

Az Ibusz-kisasszony kérdez

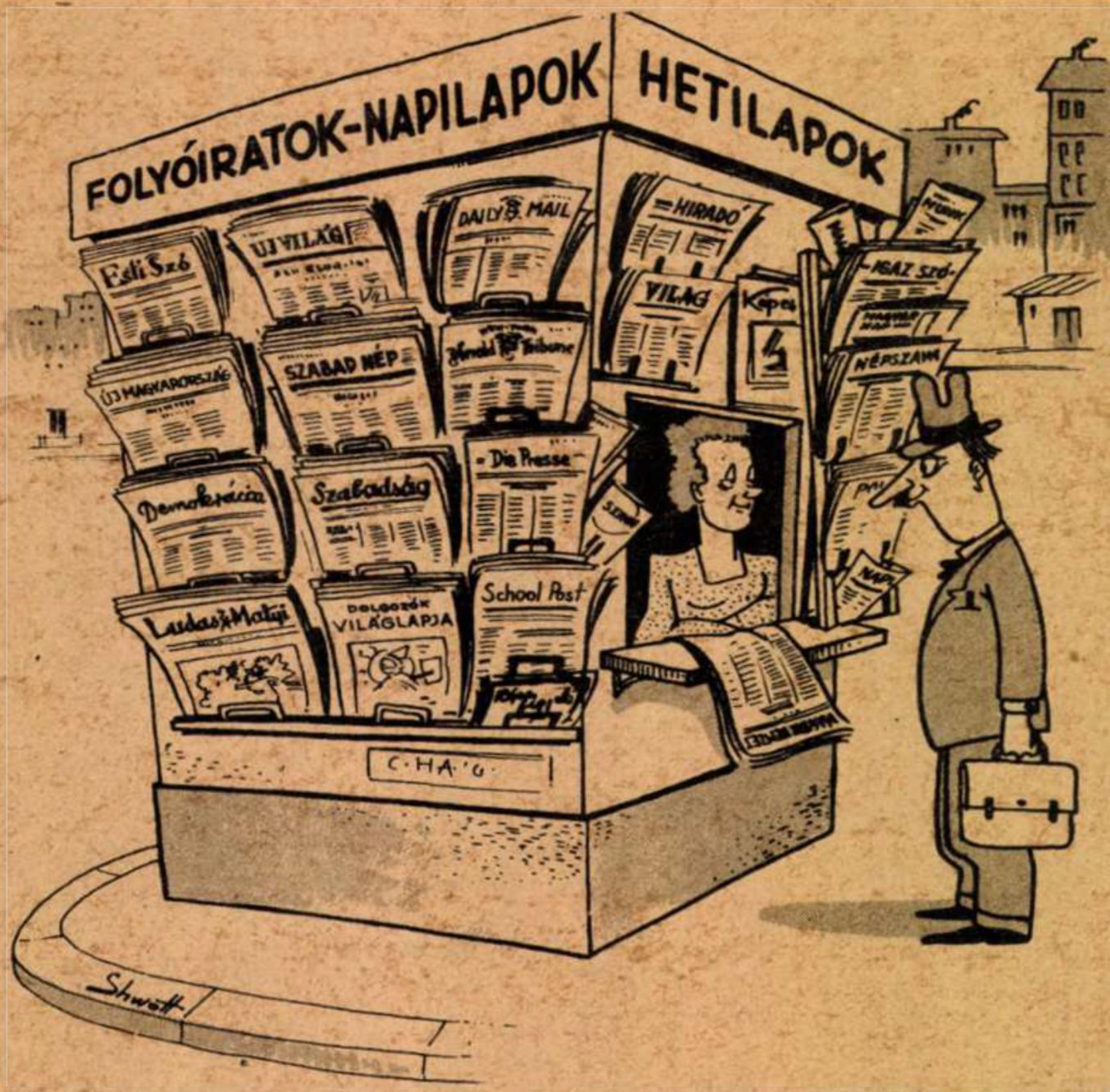
FOLYÓIRATOK-NAPILAPOK
HETILAPOK
Esti Szó
UJ VILÁG
DAILY MAIL
HIRADÓ
VILÁG
Képes
IGAZ SZÓ
ÚJ MAGYARORSZÁG
SZABAD NÉP
Herald Tribune
NÉPSZAVA
Demokrácia
Szabadság
Die Presse
Ludas Matyi
DOLGOZÓK VILÁGLAPJA
School Post
C·HA·G
Shwott

— Mi ujság a nagyvilágban, Brabács úr?

Kommentár nélkül

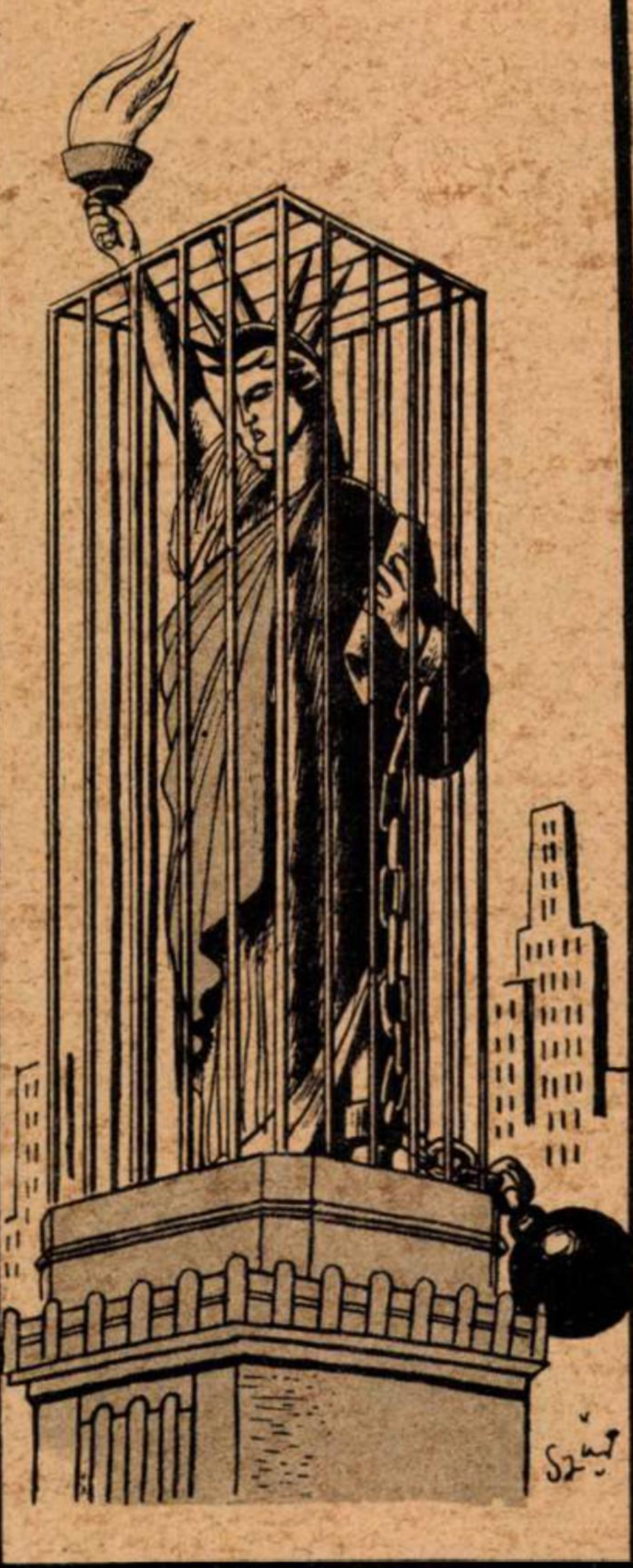

Csoda az ebek között

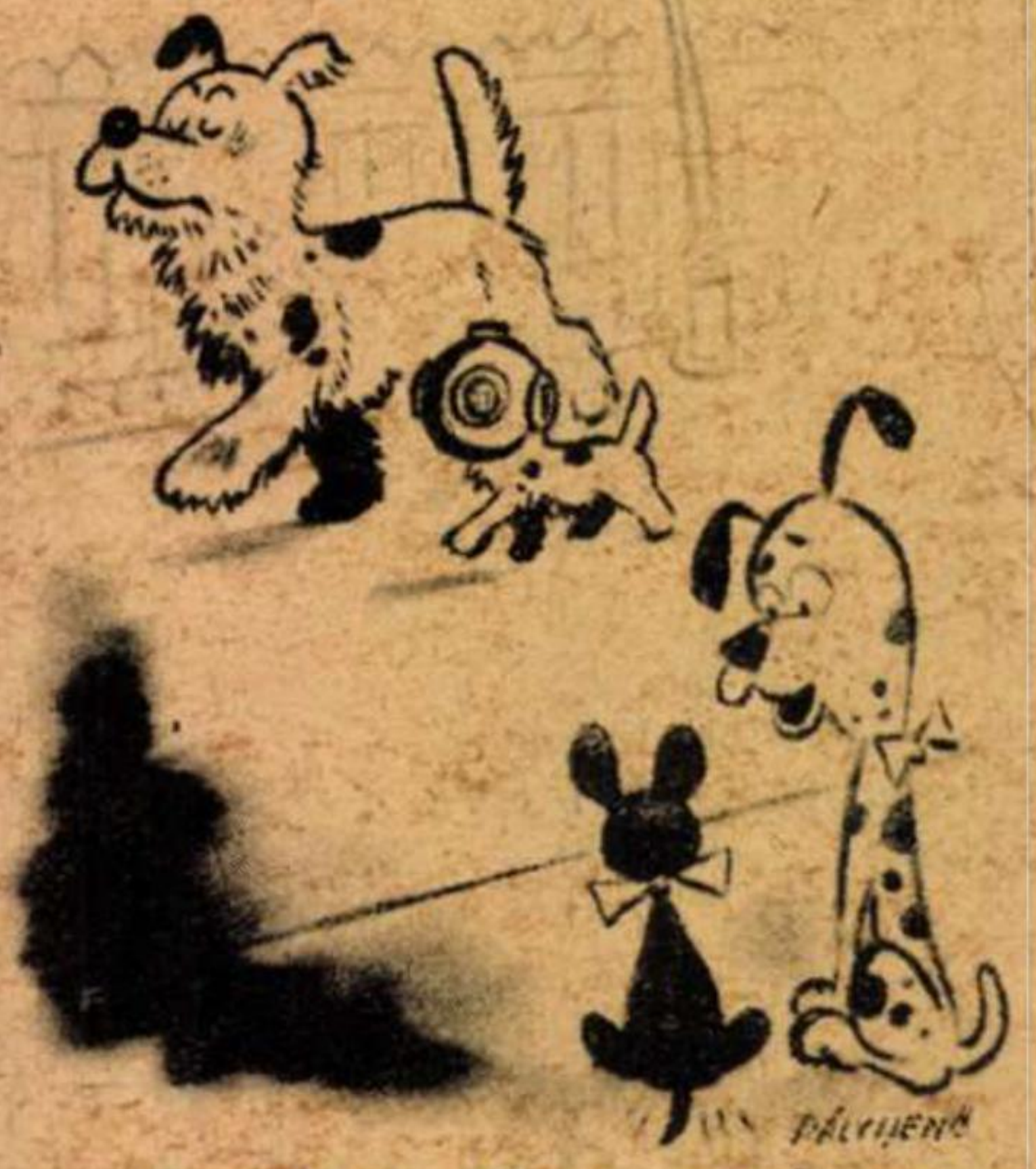

— Szent ég! Milyen gyereke van a Blökinek?

— Igen, megcsodált egy búvárt.

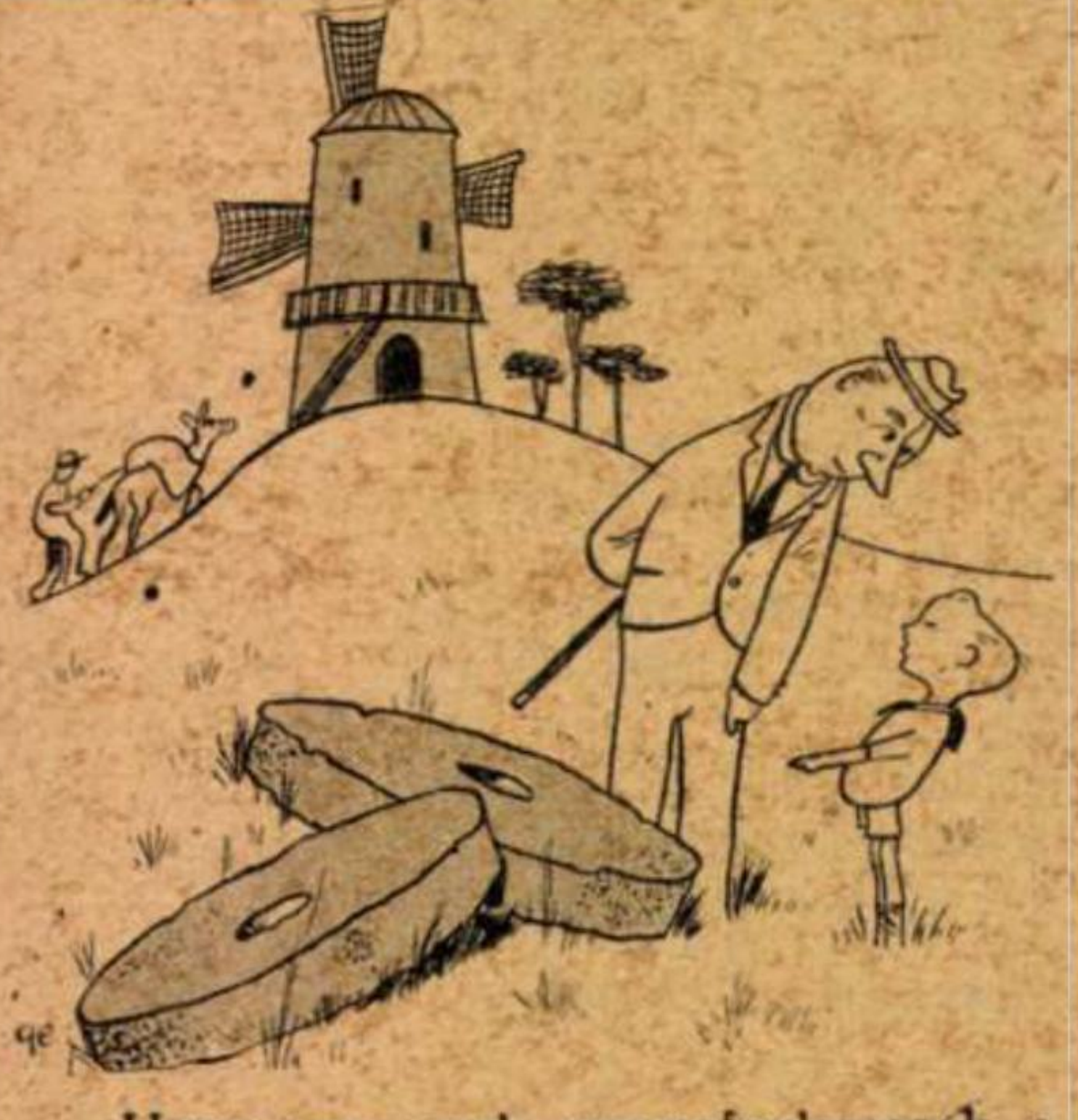

— Ugye apu, ezek gramofonlemezek a kőkorszakból?

Igy élvezet a strandjegyért sorbaállni

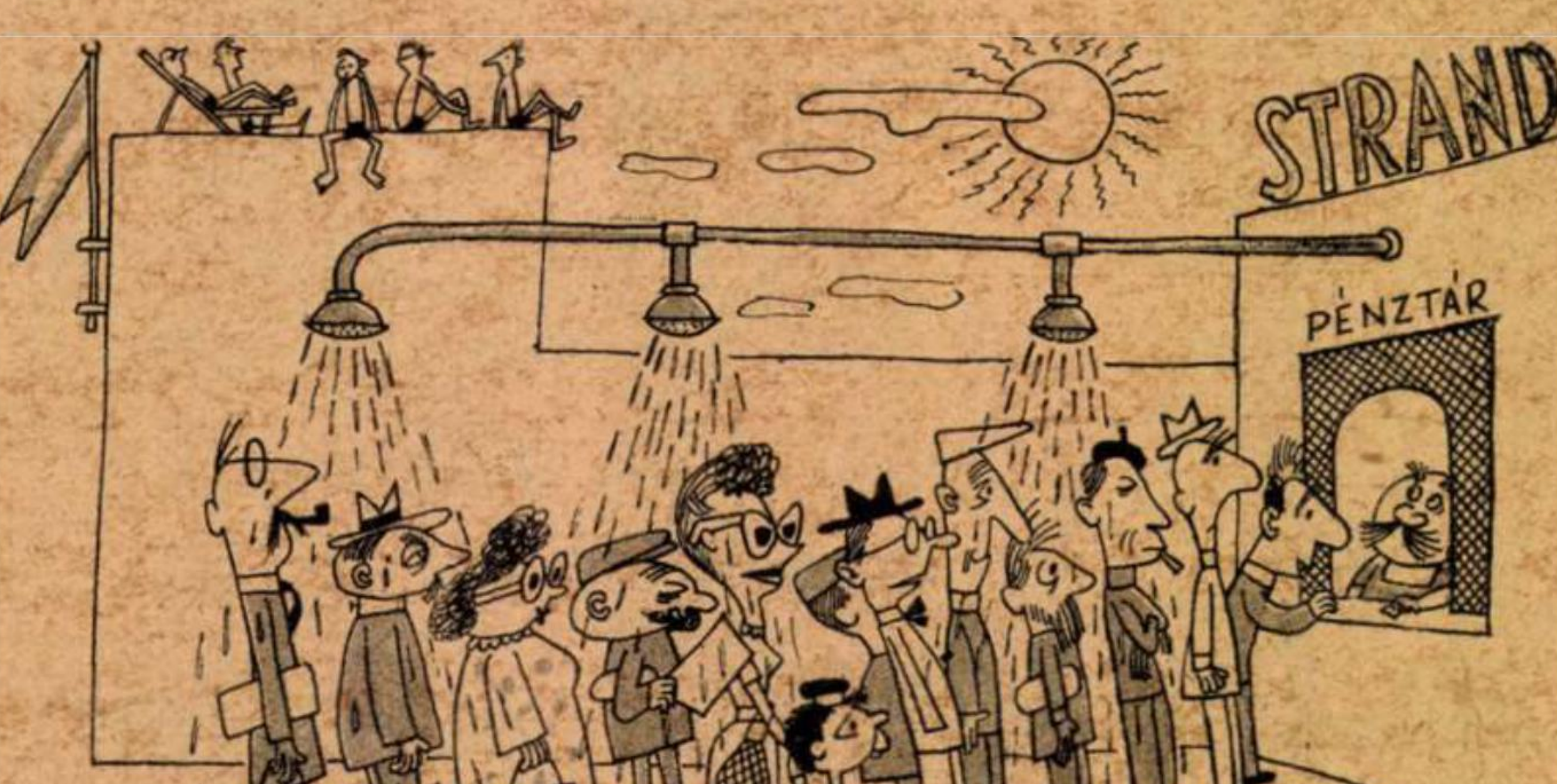
STRAND
PÉNZTÁR
Kajàn

Zumbika és a hittérítő

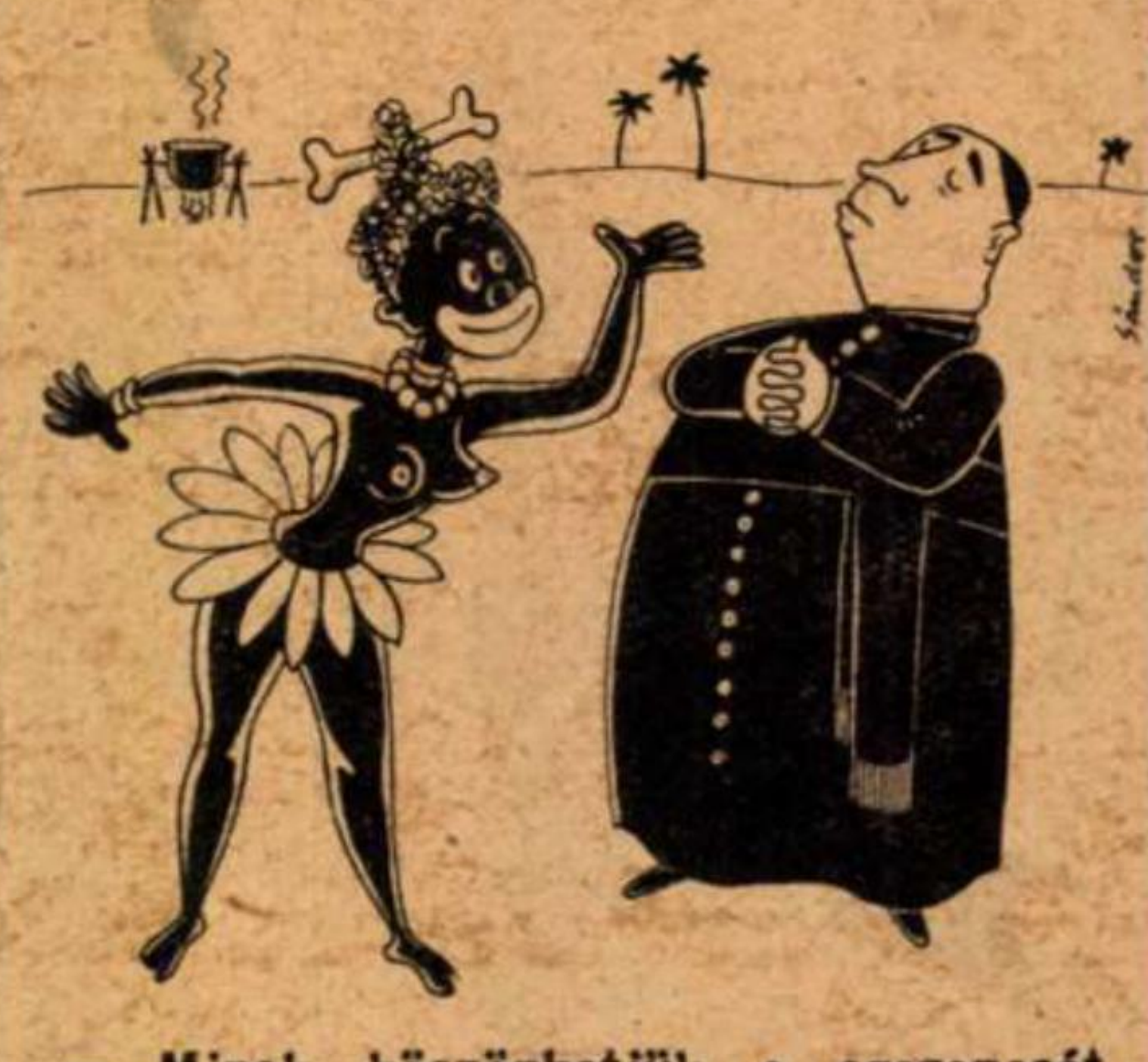

— Minek köszönhetjük a szerencsét, főtisztelendő uram?

— Gondoltam, idejövök hittérítőnek, mert itt legfeljebb megesznek, de nem kell a népi demokráciát elismernem.

BÉKEHANGOK

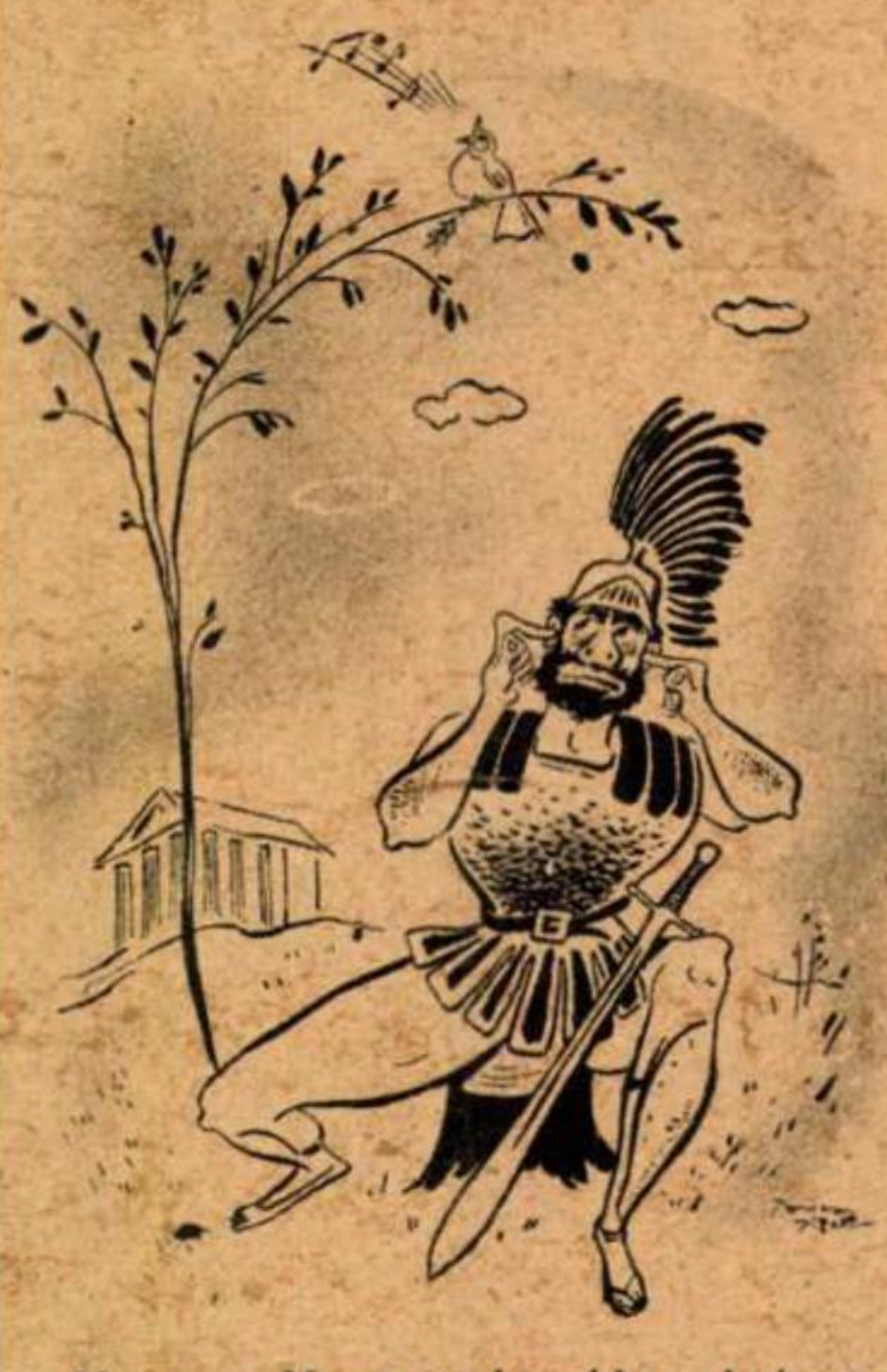

Mars: Mennyivel szebb a katonazene!

Az idomítás csodája

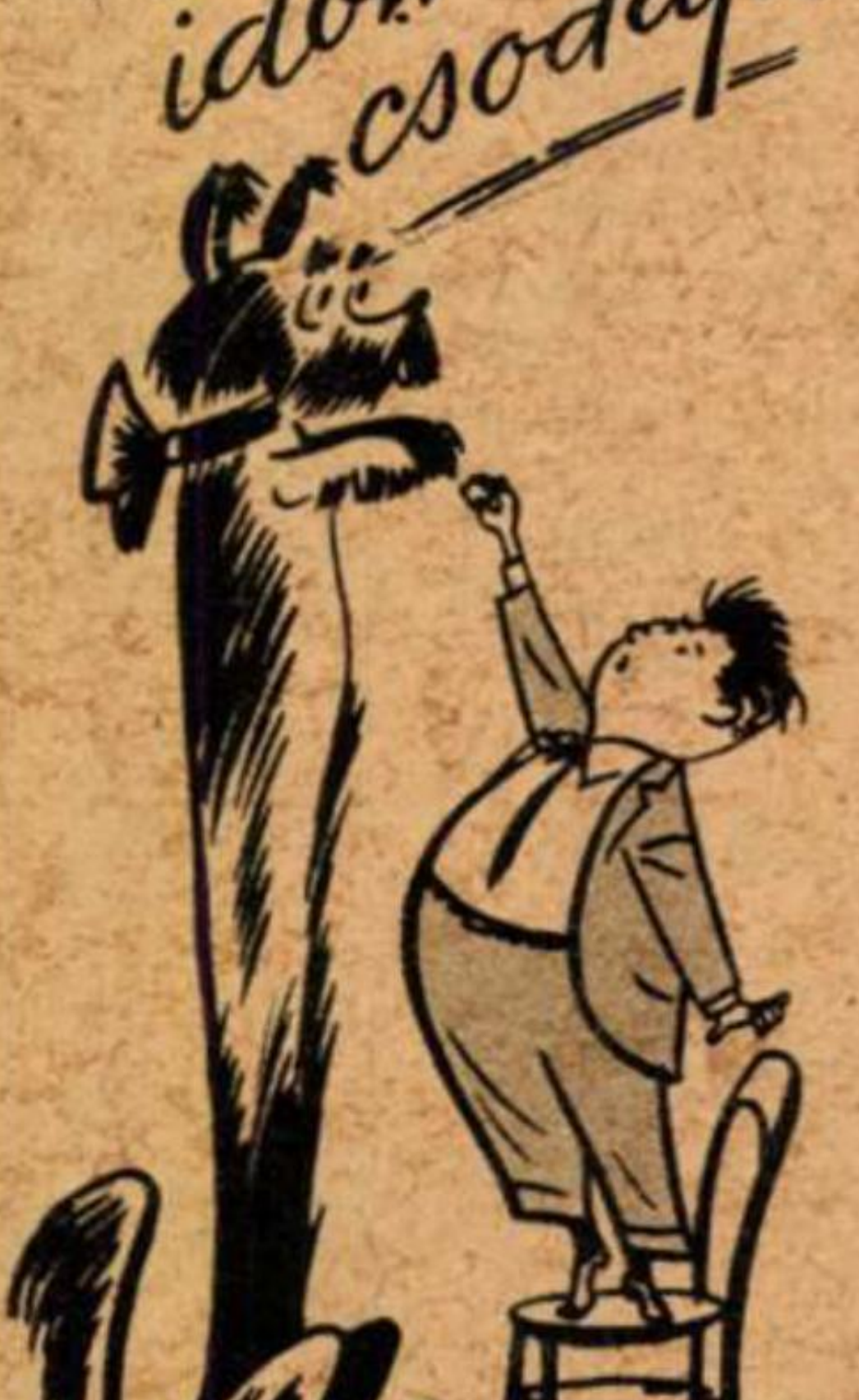

— Na légy jó kiskutya, Floki.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

MASzOBSz jelszava
REGGEL MEG-A
DÉLBEN MEG-A
ESTE
MAGA
MEG A
MEG-A

Ilyen még nem volt

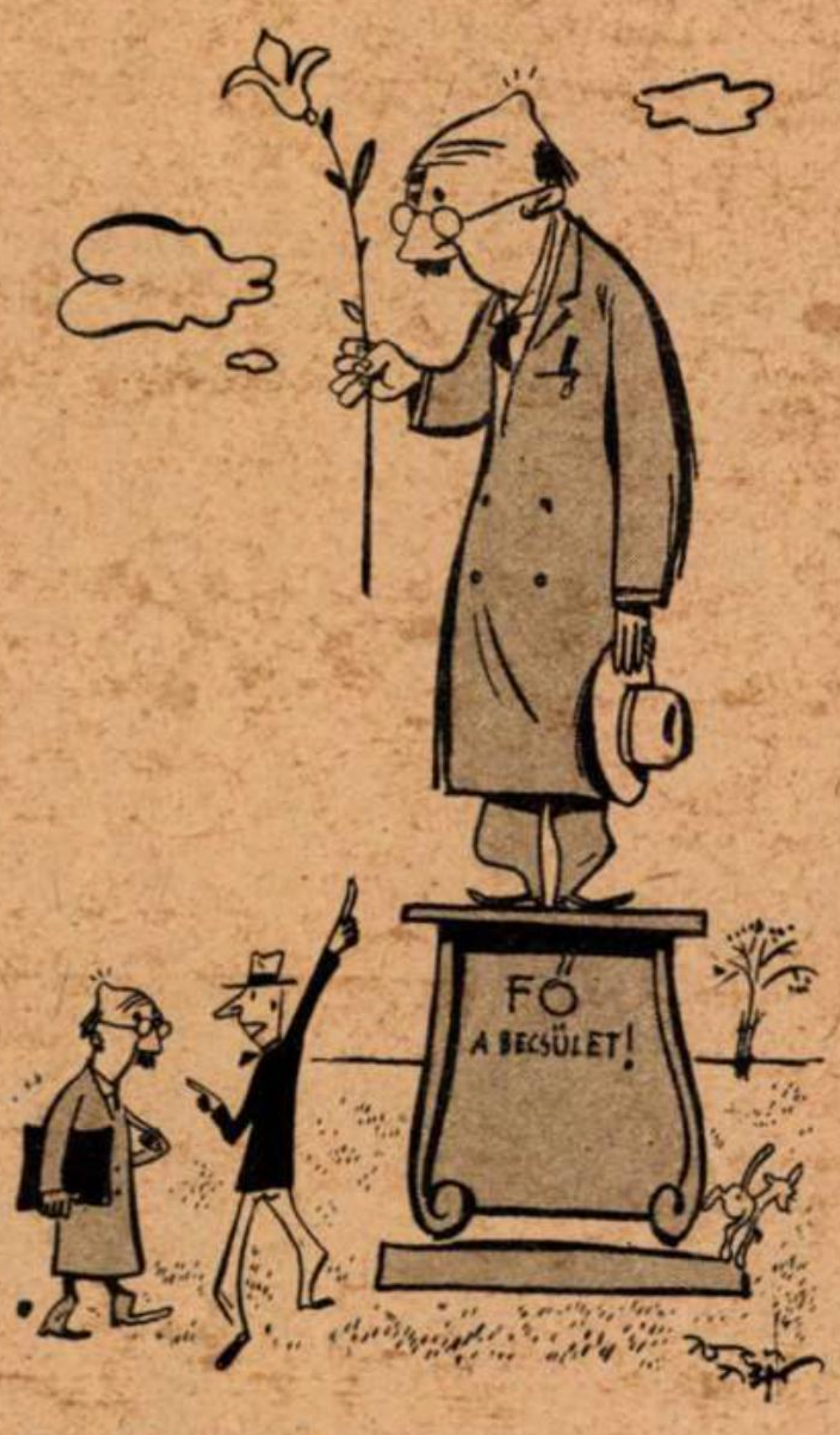
FŐ A BECSÜLET!

— Mondja Nyuszek úr, nem magáról mintázták ezt a szobrot?

— De igen. Tévedésből két kenyérjegyet kaptam és az egyiket visszavittem a jegyhivatalba.

Nehéz zebrát nevelni

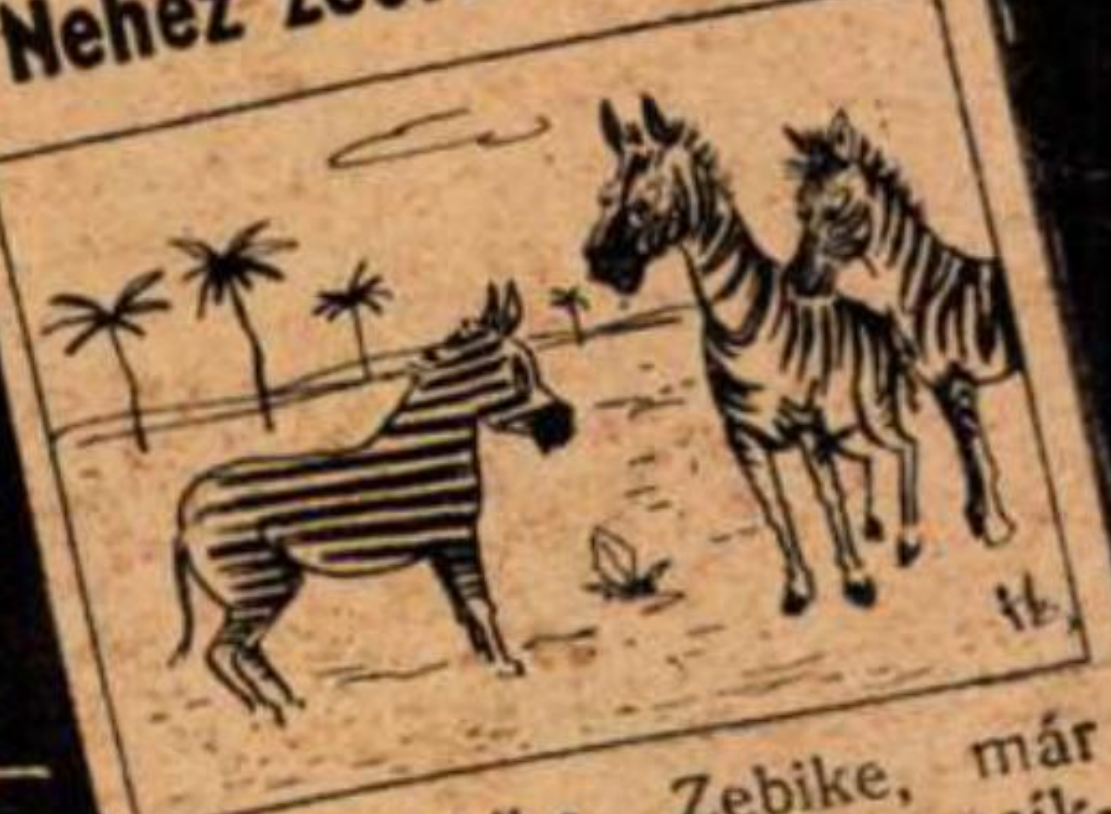

— Zebike, Zebike, már megint hogy állnak a csíkjaid?

A Markóból jelentik

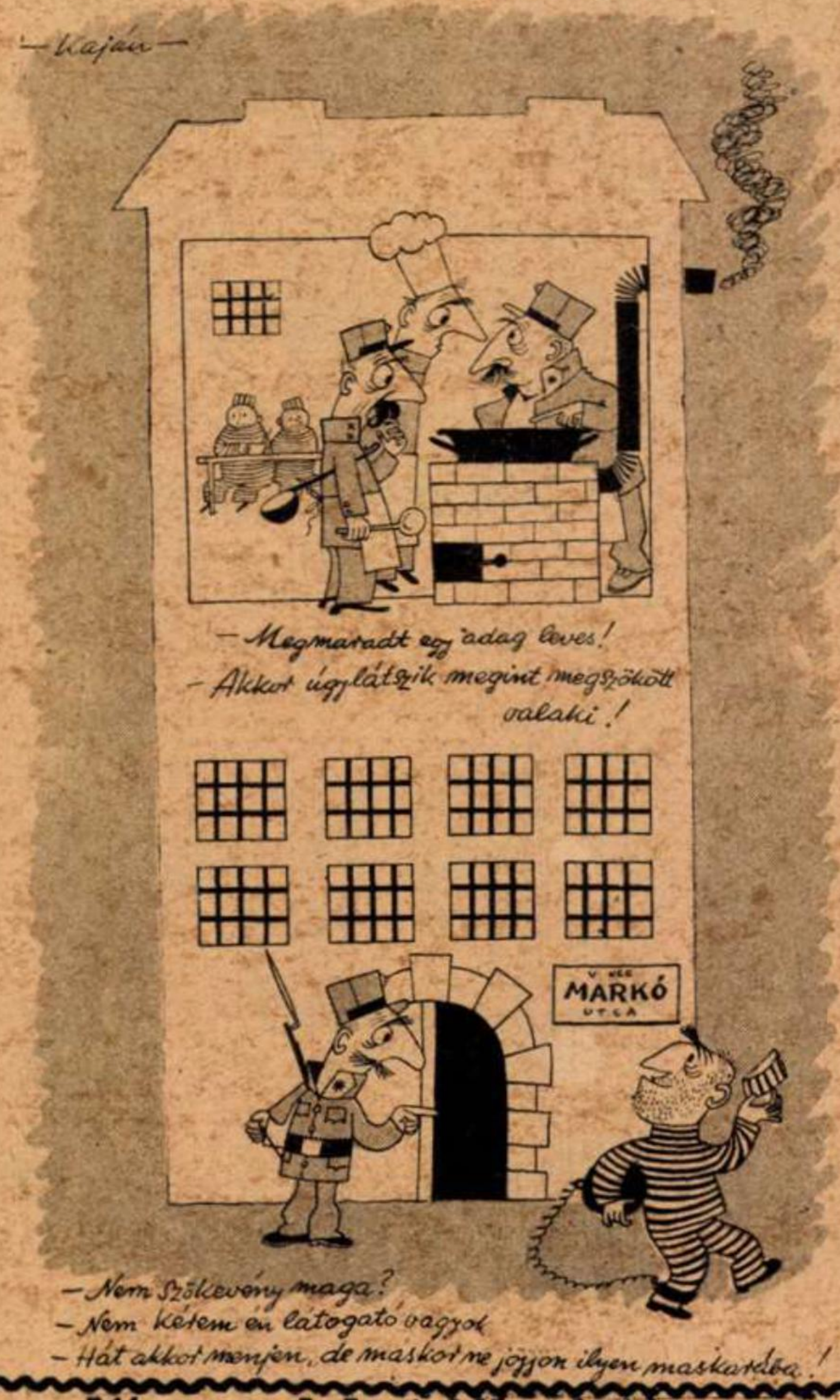
Kajàn
— Megmaradt egy adag leves!
— Akkor úgylátszik megint megszökött valaki!
V. KER. MARKÓ UTCA
— Nem szökevény maga?
— Nem kérem én látogató vagyok
— Hát akkor menjen, de máskor ne jöjjön ilyen maskarában!

Itt nem lehet félreértés

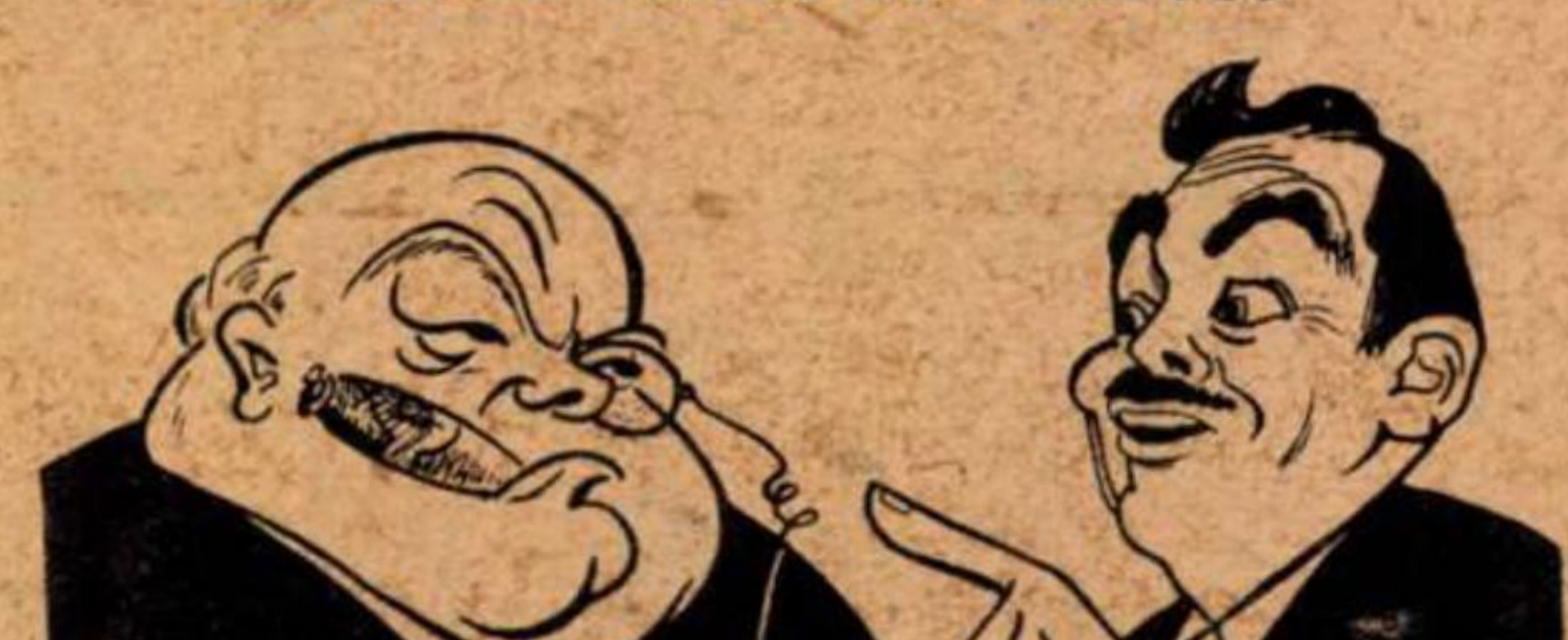

Dewey: Meggyőződésem, hogy a szovjet-amerikai viszonyt meg lehet javítani...

Nagykapitalista: Úristen, mar maga is kezdi?

Dewey: Várjon, még nem fejeztem be. Meg lehet javitani, kivéve azt az esetet, ha engem választanak meg elnöknek.

Komor felszólalás mosdóügyben...

Alperes lettem. Beperelt a háziasszony 300 forintra, amiért 1945 februárjában eltörtem a házban egy mosdókagylót. Én akkor mindjárt mondtam, hogy amint lehet megveszem a mosdót, de ő addig járt a nyakamra, hogy márciusban megvettem az egyetlen eladó mosdót Pesten. A háziasszony akkor a mosdót (amit vettem) átvette, eltette s rá egy évvel azt mondta, hogy vegyek egy nagyobbat, mert az kicsi. Erre én azt mondtam, hogy vesz a görcs még egy mosdót, ne sürgetett volna annyira. Erre ő most beperelt, ami egy nagy disznóság. Még nagyobb disznóság, hogy 300 forintra perelt be, holott a mosdó értéke csak 183 forint. Persze ügyvédet minden disznóság támogatására lehet kapni s ezért rövidesen meg kell jelennem a bíróság előtt.

Én pontban éjfélkor, megásott sírom pereménél állva is hajlandó vagyok megesküdni, hogy az igazság az én oldalamon van. De persze **ettől** még felakaszthatnak engem, azt is tudom. Ismerem egynémely bíró bölcsességét s félek tőlük.. Mert bár ügyem tiszta és szinte üdén egyszerű, biztos, hogy azonnal rothadni fog, amint jogászok veszik a kezükbe. Akkor aztán azt formálhatnak belőle, amit akarnak. Mindezek ismeretében arra határoztam el magam, hogy: **ha a bíróság megállapítja az én igazamat — ami végtére lehetséges annak ellenére is, hogy csakugyan igazam van — azonnal küldök a menekült görög gyerekek részére 183 forintot, jeléül annak, hogy nem anyagi érdekből harcoltam az igazságért. Ha azonban arra köteleznek, hogy vegyek még egy mosdót — holott csak egyet törtem el — hát azt nem! Nem és ezerszer nem! Egy fillért sem a háziasszonynak! Fellebbezek a Népbírósághoz, onnan a Kúriához, onnan az UNO tanácsához, onnan az Atyaistenhez. És ha mégis fizetnem kell? Nem! Nem!**

Eltökélt szándékom, hogy a lakásomon megjelenő végrehajtókat megölöm és elásom a kertben, s aztán úgy teszek, mintha nem öltem volna meg őket. Ha újabb végrehajtók jönnek, azokkal is végzek s éjnek idején lecipelem őket a Dunához, mert nem akarom a kertet egészen elcsúfítani.

Persze számítok arra, hogy a rendőrségnek előbb-utóbb gyanus lesz: milyen sok végrehajtó tűnik el az én lakásomon. Lesz annyi eszem, hogy ne várjam be letartóztatásomat. Felgyujtom a házat és beveszem magamat a Bakonyba, ahol sáskán és gyökéren tengődve megvárom a Kúria átiratát: visszajöhetek, kiderült, hogy mégis nekem van igazam.

Kérem védencem felmentését.

Tabi László.

Barackfőzés idején

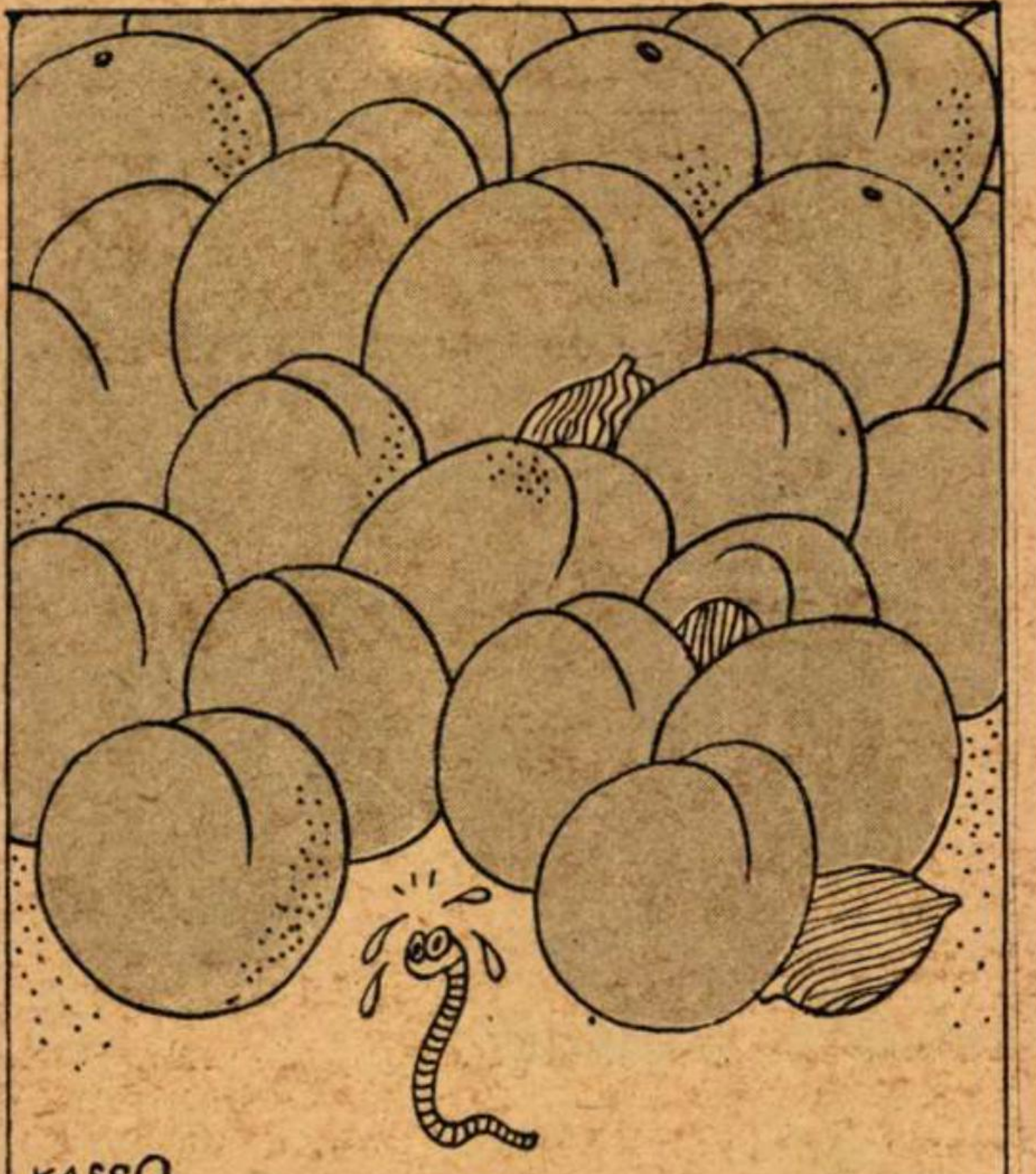

— Ebben a nagy tolongásban elvesztettem a mamát...

Ünnepélyesen az Írószövetség tagjává választották Kossa Istvánt

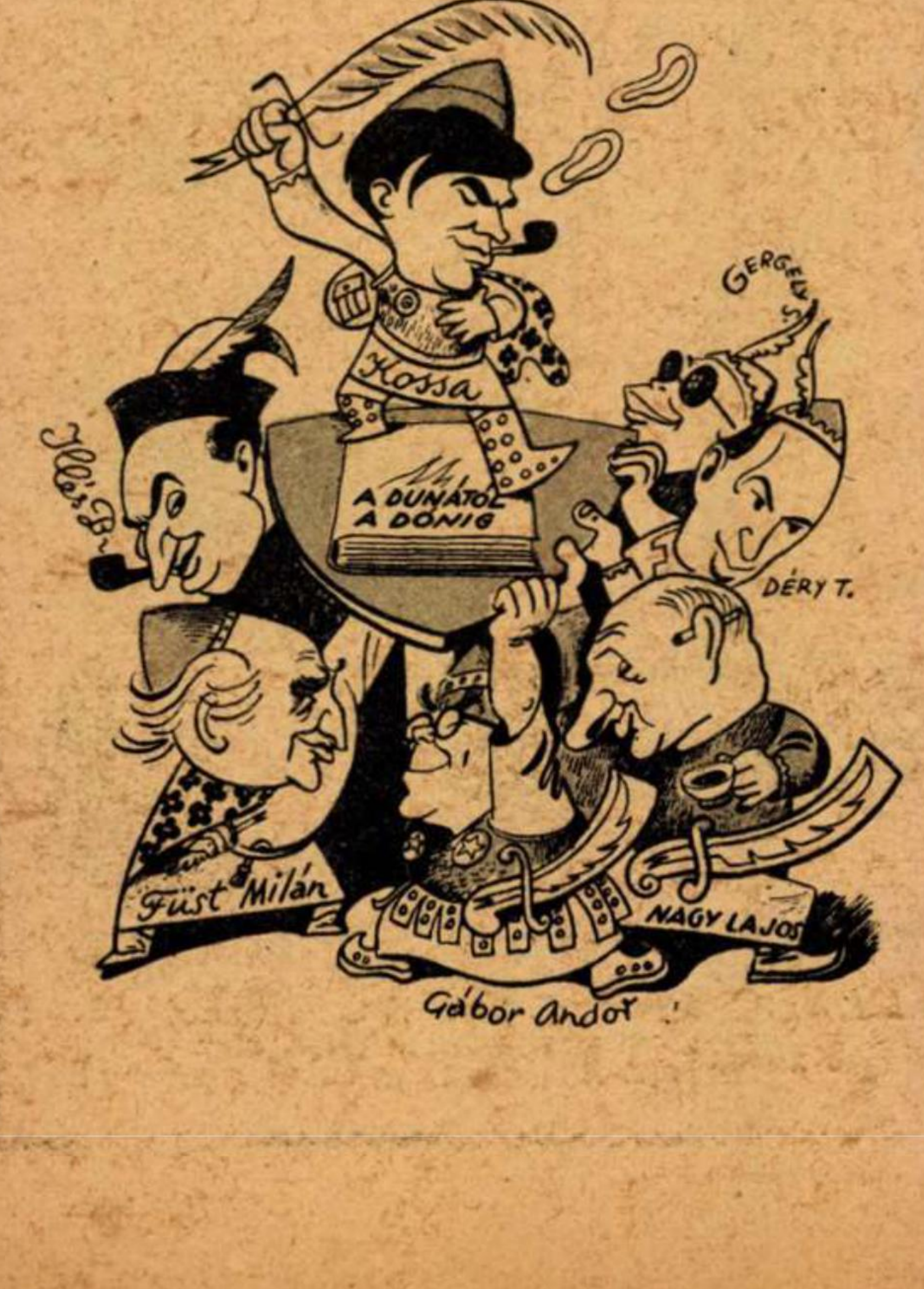

A Mopex-filmek alkonya

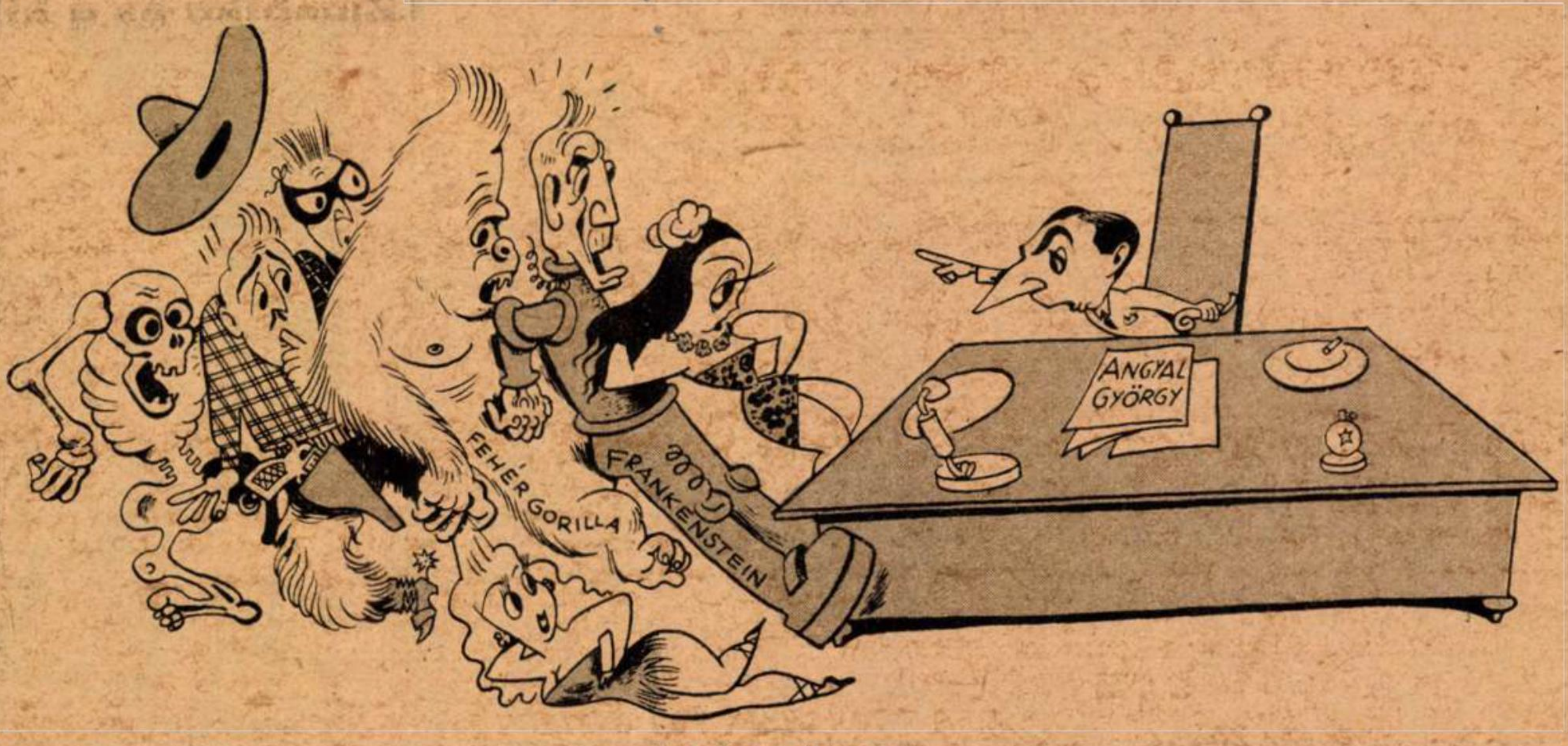

Angyal György: Mars ki!

A legbiztosabb ellenőrzés

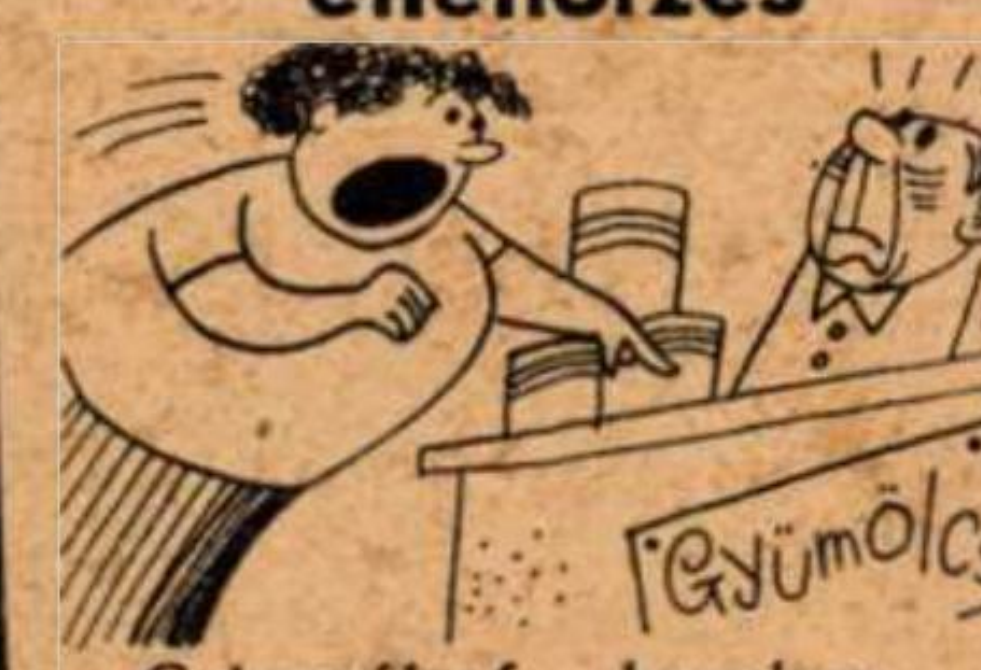

Csincsákné berohan a fűszereshez:

— Micsoda eljárás ez Krapulek úr? Két kiló körtét hozattam a kisfiammal és maga csak egy kilót adott neki.

— Az ki van zárva, kérem.

— Nekem beszélhet, otthon rögtön lemértem a körtét.

— A körtét? A kedves fiát tetszett volna lemérni.

Assisi Pénzes Balduin?

Az „Uj Ember" június 27-i számában olvastuk ezt a kis hírecskét:

Assisiben, a Subasio hegy oldalában Szent Ferenc remeteségének színhelyén nagyritkán felfakadó forrás van, amely a legenda szerint akkor Szent Ferenc kérésére apadt ki, akit imájában megzavart a forrás csobogása. Az utóbbi két évszázadban a következő években indult meg rövid időre a forrás vize: 1792, 1848, 1866, 1915, 1935 és 1939. Mindegyik évszám rendkívül súlyos események, háborúk vagy más megpróbáltatások évét jelentette Olaszországra. A forrás a napokban újból megindult.

És tessék mondani kedves „Uj Ember", az amerikaiak fognak győzni?

Csodálatos véletlen

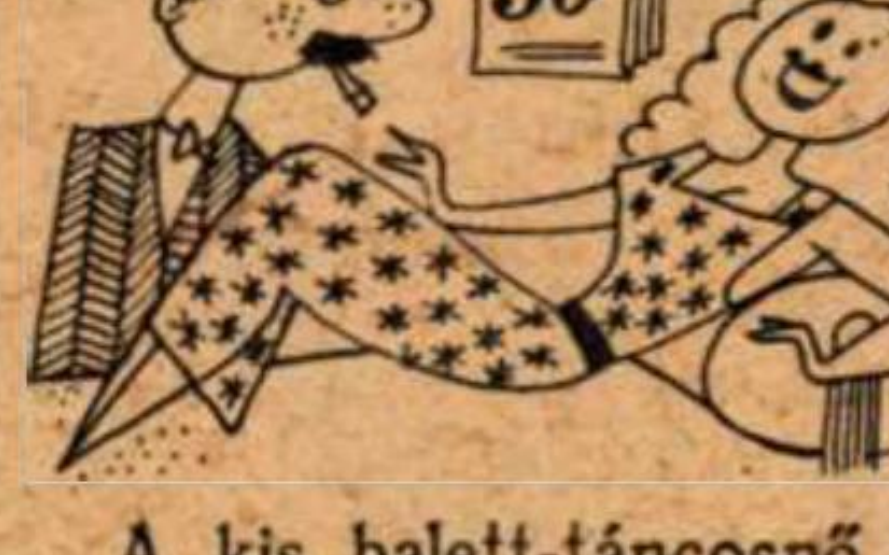

A kis balett-táncosnő így szólt a napokban vőlegényéhez:

— Tudod-e, drágám, micsoda emelkedett érzést ad nekem, hogy megállapodtunk benne: nem törődünk a születésnapokkal, névnapokkal és egyéb évfordulókkal? A Hédi ma fűnek-fának hencegett, hogy mi mindent kapott a születésnapjára az udvarlójától. De én megmondtam neki, hogy ez elmaradottság... Felvilágosítottam: magasabbrendű dolog, ha nem rabja az ember az időpontoknak. Eldicsekedtem vele, hogy mi bizony felszabadultunk a régi világ elavult szokásai alól... büszkén kivágtam: mi bizony nem lesegetjük a naptárt.

— Jól tetted, szívem... Tulajdonkép mikor is van a te születésnapod?

— Holnap.

ÚJ BÉDEKKER

Detroit

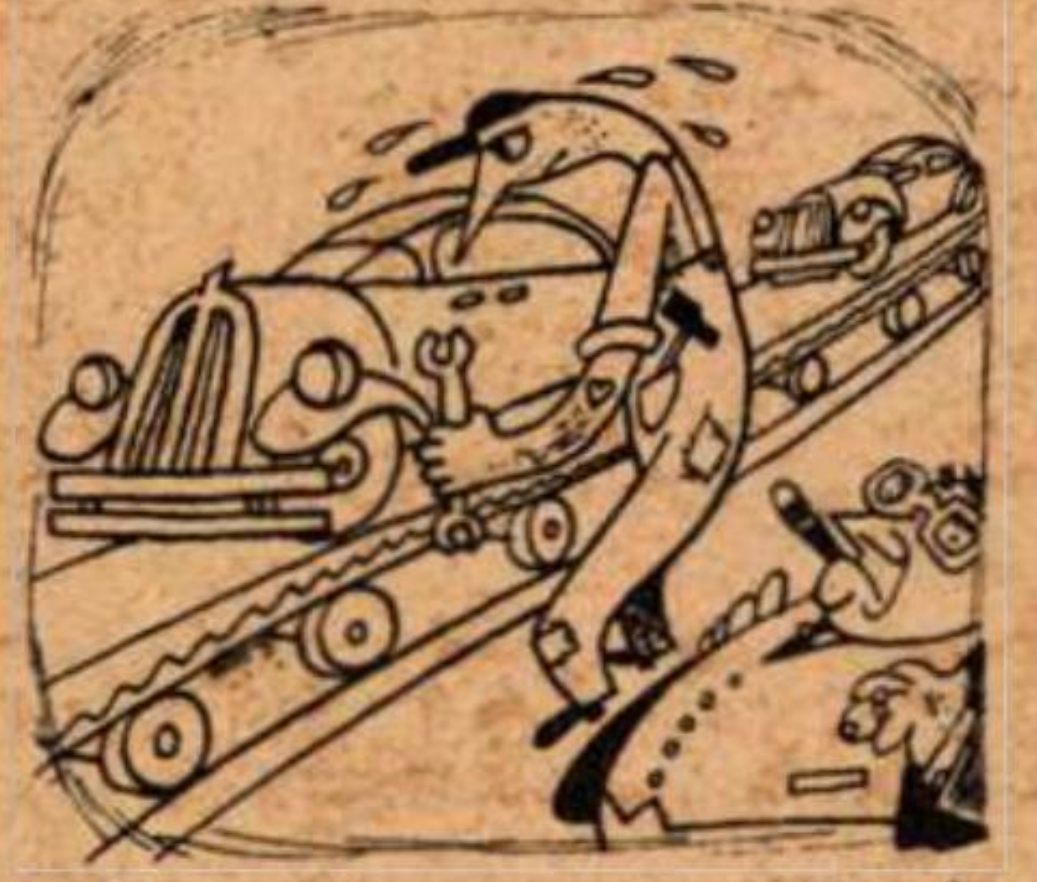

Detroitban van a Ford-gyár. Ebben a városban minden munkásnak van egy autója. Addig dolgozik rajta, amíg el nem készül, akkor kap egy másikat. Az amerikai gépesedésnek gyönyörű példáját láthatjuk itt: még a kislányoknak is futószalag van a hajukban és a négereket akkordban lincselik.

Detroitban rengeteg mozi, színház és tánchely van, de a legolcsóbb tömeg szórakozás a Marshall-tervet szidni.

Bécs

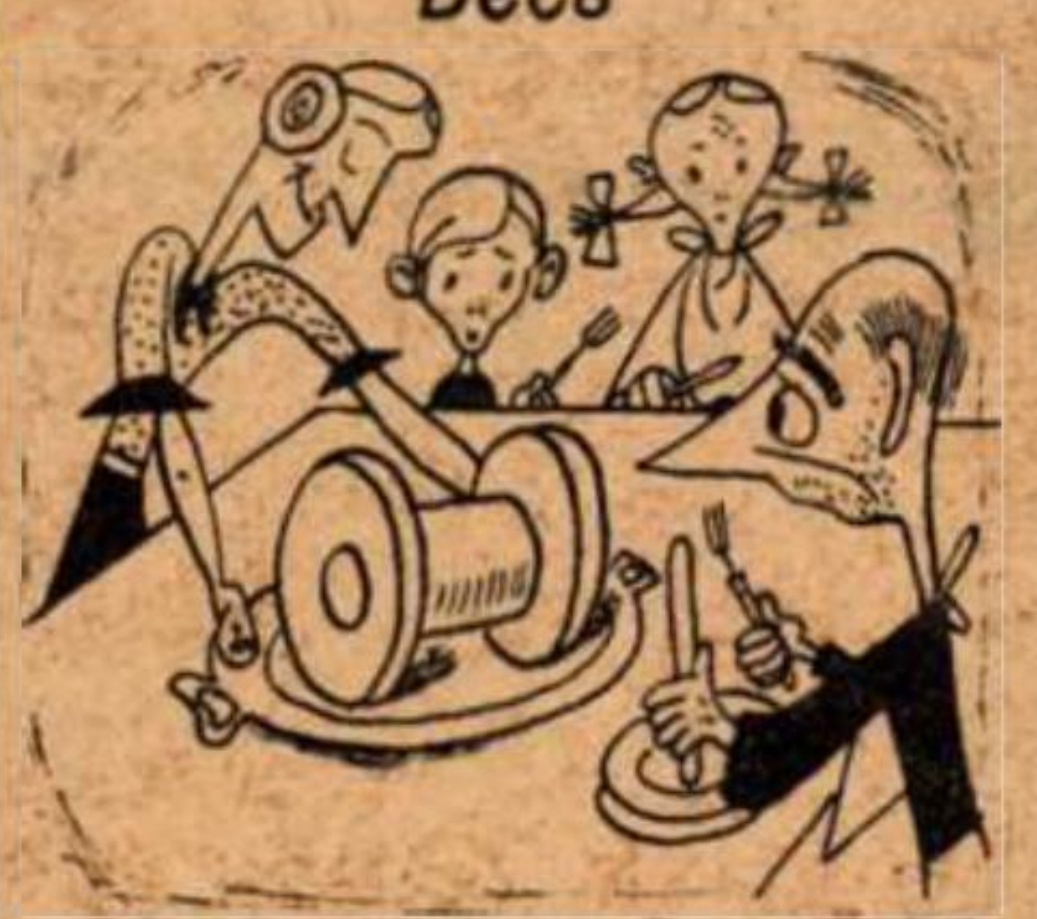

Bécs egyike a világ legszebb városainak, amióta az amerikai kábeldobszeretetadomány megérkezett. Bécsben szebb kábeldobok vannak, mint Rio de Janeiróban, Konstantinápolyban, vagy Nápolyban. A kábeldobkedvelő idegeneknek melegen ajánljuk Bécset, amelytől csak egy kábeldobásnyira fekszik a gyönyörű Semmering.

Berlin

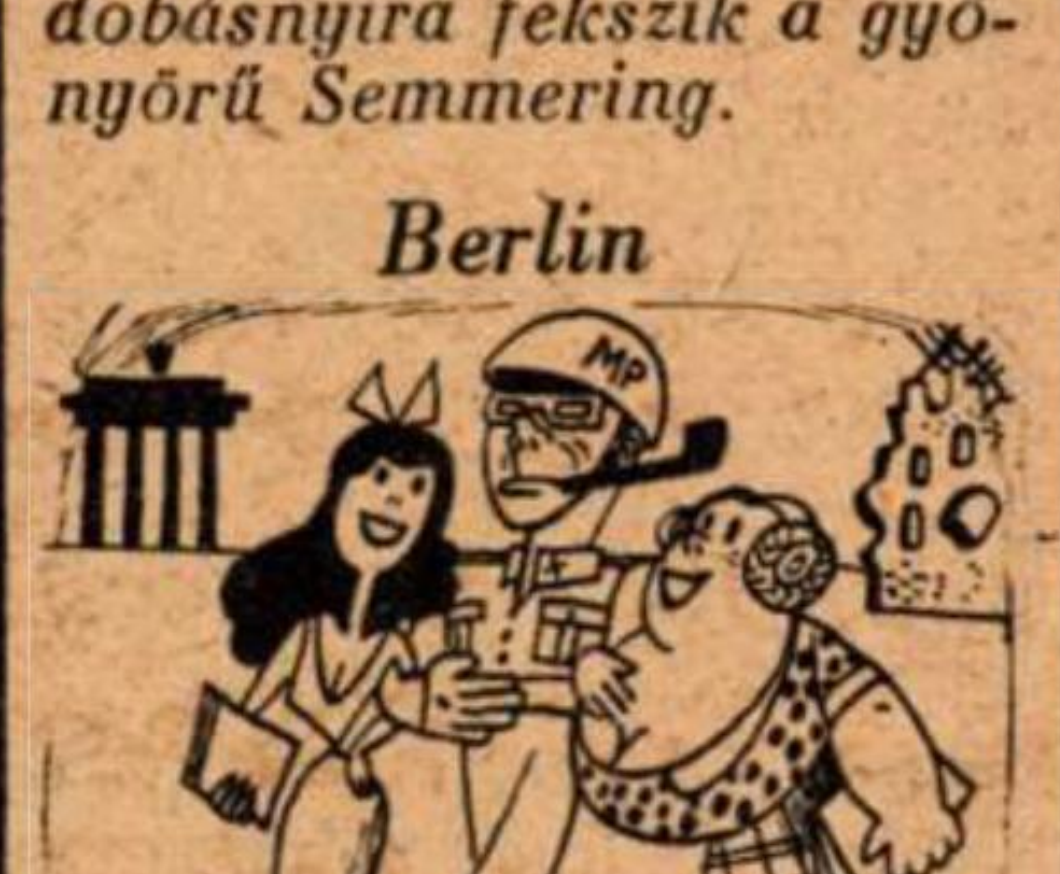

A németek még mindig hihetetlenül precizek. Pontosan kiszámítják, hogy a munkások mit keresnek Berlinben, tudják, hogy a tisztviselők mit keresnek Berlinben, csak azt nem tudják, hogy az amerikaiak mit keresnek Berlinben.

Az amerikai katonák egyébként nagyon gavallérok, mert nemcsak cigarettát kapnak tőlük a berlini nők, hanem utána penicillint is.

A berlinieknek az a véleményük, hogy az övezeteket meg kell szüntetni, az amerikaiaknak viszont az a véleményük, hogy a berlinieket kell megszüntetni.

A hét legennivalóbb vicce

A kis gépírónő a konyhában foglalatoskodik, amikor beállít az udvarlója.

— Jó, hogy jön Elemér, — csap le rá — fontos okból tudnom kell, hogy komoly szándékból udvarol-e nekem?

— Mi az a fontos ok?

— Uborkát rakok el télire. Ha elvesz, akkor két üveggel többet csinálok...

Kalapos gyanu

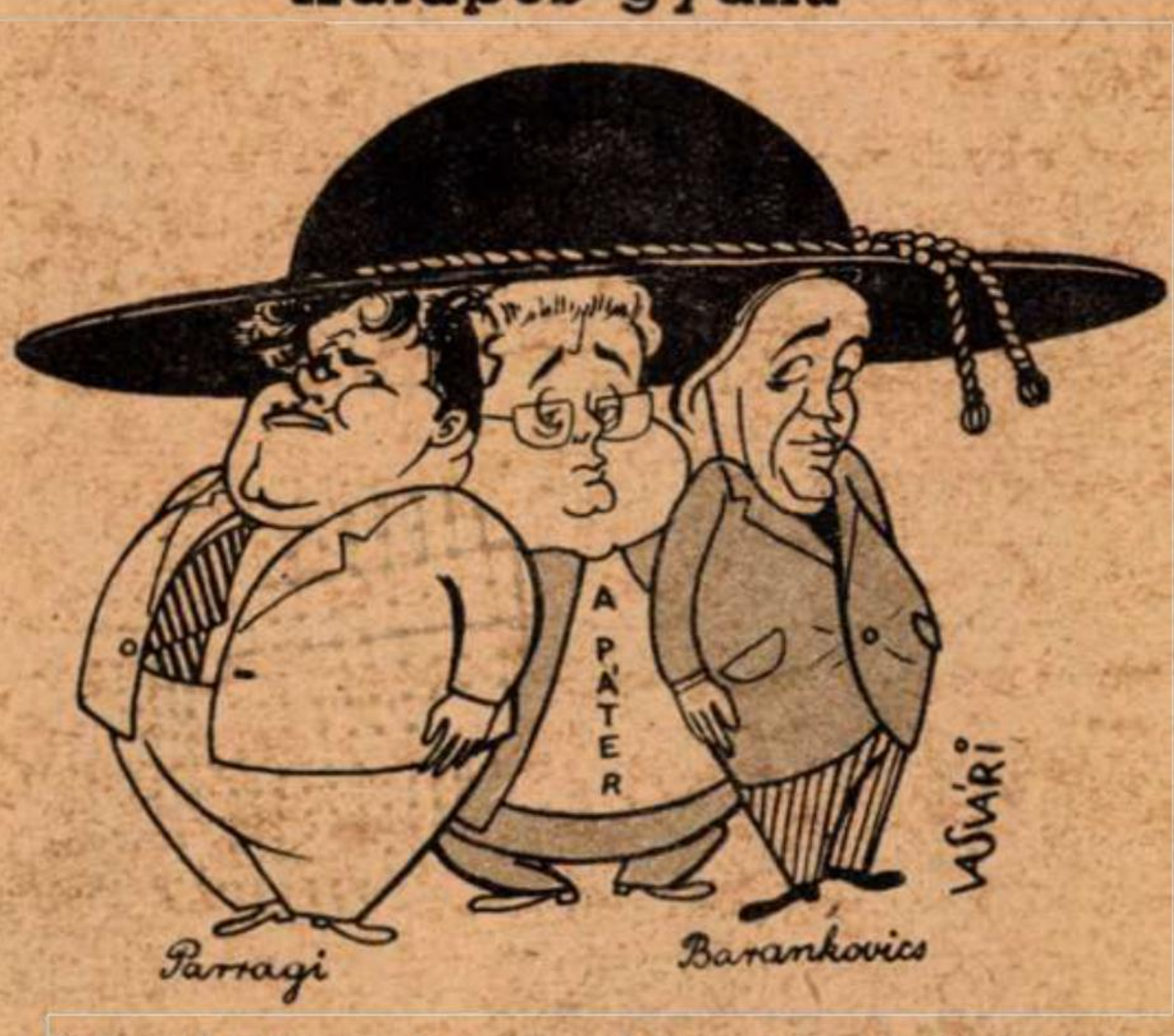

Révai: Nyugodtan egy kalap alá vehetjük őket.

Szerencsés ember

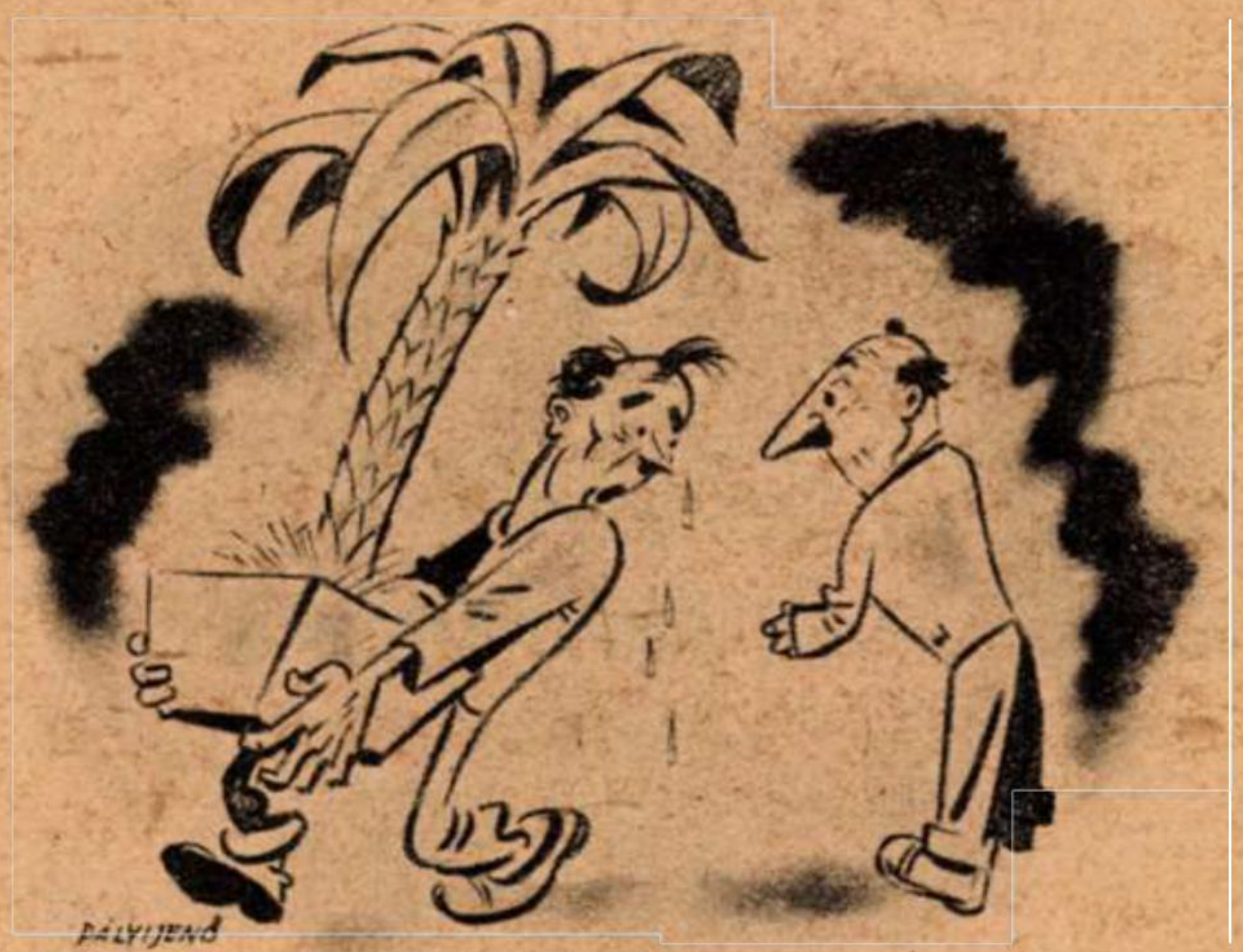

— Mit cipel, Nyuszek úr?

— Munkaverseny volt nálunk és én vittem el a pálmát.

Az a huncut léggömbárus

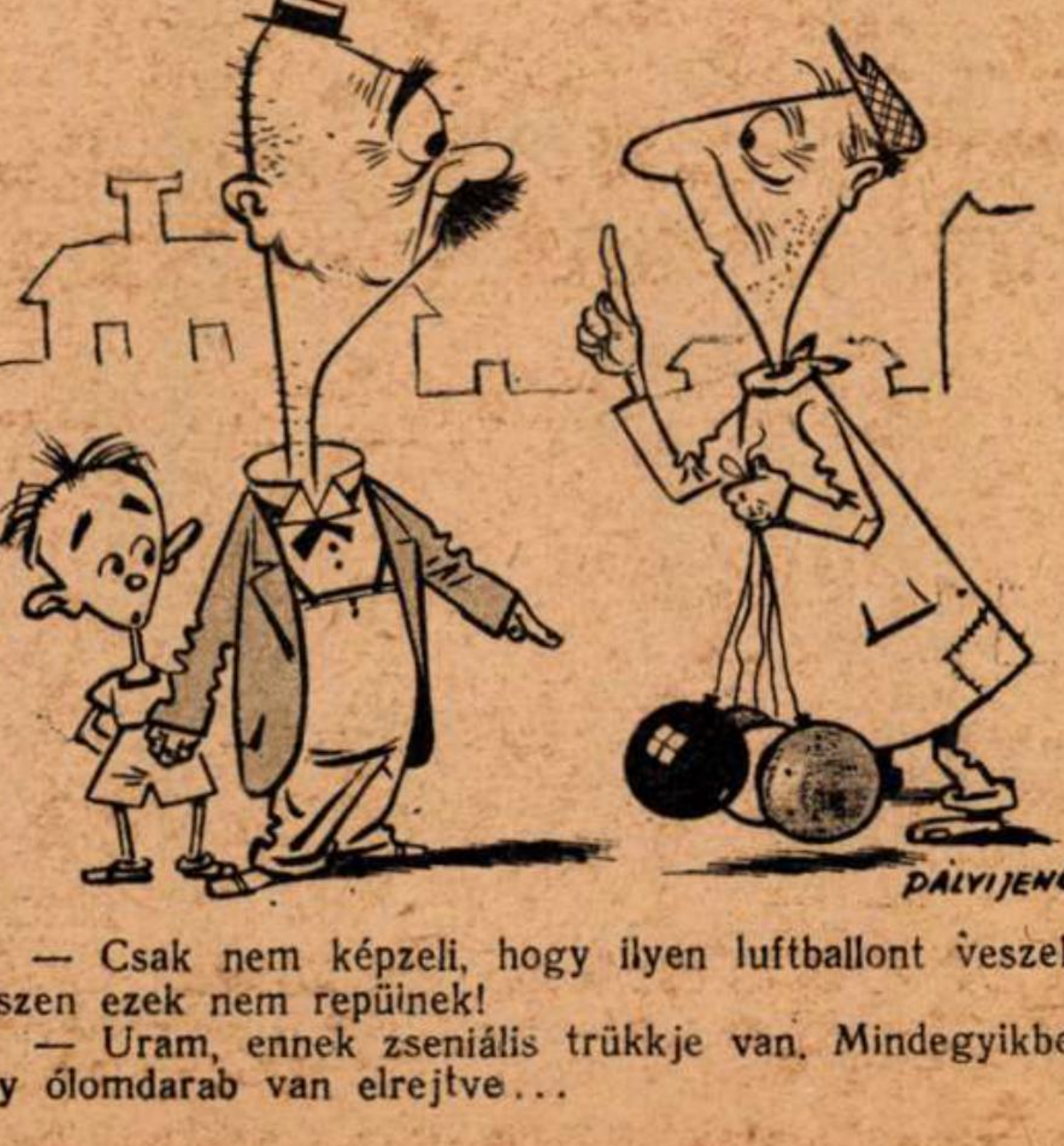

— Csak nem képzeli, hogy ilyen luftballont veszek! Hiszen ezek nem repülnek!

— Uram, ennek zseniális trükkje van. Mindegyikben egy ólomdarab van elrejtve...

GADOR BÉLA:

A jószívü család

A jószívű családhoz ebédre voltam hivatalos. Amikor becsengettem, az előszobaajtó azonnal felpattant és öten estek a kabátomnak és kalapomnak. A papa, a mama, Lujza néni, Sanyika és Ilonka, akinek tulajdonképpen a látogatásom szólt. Pillanatok alatt letépték rólam a kabátot, az esernyőmet kivitték a konyhába száradni, miközben Sanyika majd feldöntött, mert a sárcipőimet rángatta le a lábamról.

A szoba ajtajánál kisebb tumultus támadt, mert előre akartak tessékelni, amit természetesen nem hagytam és bár udvariasan, de kellő eréllyel igyekeztem a hölgyeket magam előtt betuszkolni. Amikor végre győzött az én álláspontom, újabb bonyodalom támadt. Lujza néni azt állította, hogy a mamáé az elsőbbség, mert ő az idősebb, viszont a mama azt állította, hogy ő semmi szín alatt sem mehet be előre az ajtón, mert ő van itthon. Többszöri jegyzékváltás után végre a három nő valahogy bepréselődött a szobába, miközben én a papával rövid birkózóversenyt folytattam, amely két menet után az ő győzelmével végződött.

Benn a szobában udvariasan hellyel kínáltak, majd rögtön utána felállítottak, hogy egy kényelmesebb székbe üljek, de innen is tovább kergettek egy még kényelmesebb székbe, végül is egy öblös karosszékbe aránylagos nyugalomra leltem, mivel innen csak kétszer állítottak fel: egyszer, amikor a hátam mögé, másodszor pedig, amikor a fenekem alá tuszkoltak egy párnát.

Elővettem a cigarettatárcámat, hogy rágyujtsak, de a papa akkorát csapott a kezemre, hogy majd eltört a csontom.

— Csak nem akarod a saját cigarettádat szívni, édes öcsém, ne szégyenítsd meg a házunkat.

Elém kínált egy pácolt amerikai cigarettát, amitől undorodom, mert felfordul tőle a gyomrom. Megpróbáltam ragaszkodni eredeti ötletemhez, mire kicsavarta a karom és úgy próbálta kiszedni a tárcát a kezemből. Persze, én sem hagytam magam, rövid dulakodás után a papa felordított, mert megvágta a kezét a tárca sarkával. A család először összefutott, aztán széjjel. A mama jajveszékelve jódért szaladt, Lujza néni kötszert hozott, Ilonka pedig felhívta telefonon a Poliklinikát, hogy megkérdezze egy orvos barátjától, mi itt a teendő. A zűrzavart még növelte a papa ordítozása, hogy semmiség az egész és hagyjanak neki békét. Végül Sanyika meg én lefogtuk az öreget, ezalatt a nők bekötözték a kezét. Az ópiumos cigarettát azonban mégis el kellett szívnom, úgyhogy, mire a levest behozták, olyan gyomorégésem volt, hogy gondolni sem tudtam az evésre.

Két tányér bablevest még ellenkezés nélkül megettem, (gyomorfekélyem van), de a harmadikat már a papa kanalanként töltötte a szájamba. Utána rántott csirke volt. A mama villára tűzte a csirkemájat és így szólt:

— Apu, ezt te eszed meg, mert a máj a te kedvenced.

Apu megesküdött, hogy utálja a májat és odalökte Lujza néni tányérjára. Lujza néni továbblökte hozzám, én odacsaptam az Ilonka tányérjára, ő vissza a mamához és addig folytattuk a dobálózást, míg a máj le nem esett a földre. Erre Sanyika egy jólirányzott rúgással a sarokba továbbította.

Ebéd után az öregek sziesztára vonultak vissza. Ez úgy történt, hogy a hálószoba egyetlen díványát körülállva percekig verekedtek azon, hogy kit fektessenek le erre a kényelmes helyre. A vita úgy dőlt el, hogy a két nő hirtelen rávetette magát a papára, miközben Sanyika ügyesen elgáncsolta, úgyhogy az öregúr végigesett a kanapén, mint egy zsák. Én egyedül maradtam Ilonkával és éppen hozzá akartunk látni a csókolózáshoz, amikor bejött Sanyika a mama üzenetével, hogy nem akarok-e egy kis dunsztosat. Nem akartam, Sanyika elment, de alighogy ismét hozzáláttam Ilonkához, már jött is a mama a dunsztossal. Meg kellett ennem egy egész üveggel, mert Ilonka csinálta. Utána izgalmas kártyaparti következett. Ez a kártyaparti abban különbözött a többitől, hogy míg egy normális kártyapartiban mindenki arra törekedik, hogy nyerjen, itt mindenki a másikat akarta nyeréshez juttatni. Amikor egyszer Sanyika elfogta az adumat, kapott a papától egy olyan pofont, hogy majd kiugrott a szeme. Így szórakoztunk estig. Én többször is felálltam, hogy elinduljak, de ilyenkor a papa mindig gyomorszájon vágott, úgyhogy visszaestem a székbe. Közben állandóan édes süteményeket tömtek belém és egymásután szívtam az ópiumos cigarettákat.

Végre, úgy este nyolc óra tájban beleegyeztek, hogy hazamenjek. Az ajtó előtti kötelező birkózás után mind az öten lekísértek a kapuig. Lujza néni rám erőltetett egy meleg sálat, hogy meg ne fázzak útközben, a mama pedig egy csomó süteményt csempészett a zsebembe, amire csak másnap jöttem rá arról a zsírfoltról, amelyet a kabátomon ejtett.

Kinn zuhogott az eső. Amikor felszálltam a zsúfolt villamosra, egy hölgy rámförmedt:

— Vigye arrébb azt a sáros ernyőt, maga piszkos tróger! Mindenkit összefröcsköl avval a vacak esernyőjével.

Az utasok helyeslően morogtak. Körülnéztem, csupa gyűlölettől torz arc meredt rám és én boldogan fellélegeztem:

— Hála Isten, végre ismét normális emberek között vagyok.

PANKRÁCIÓ

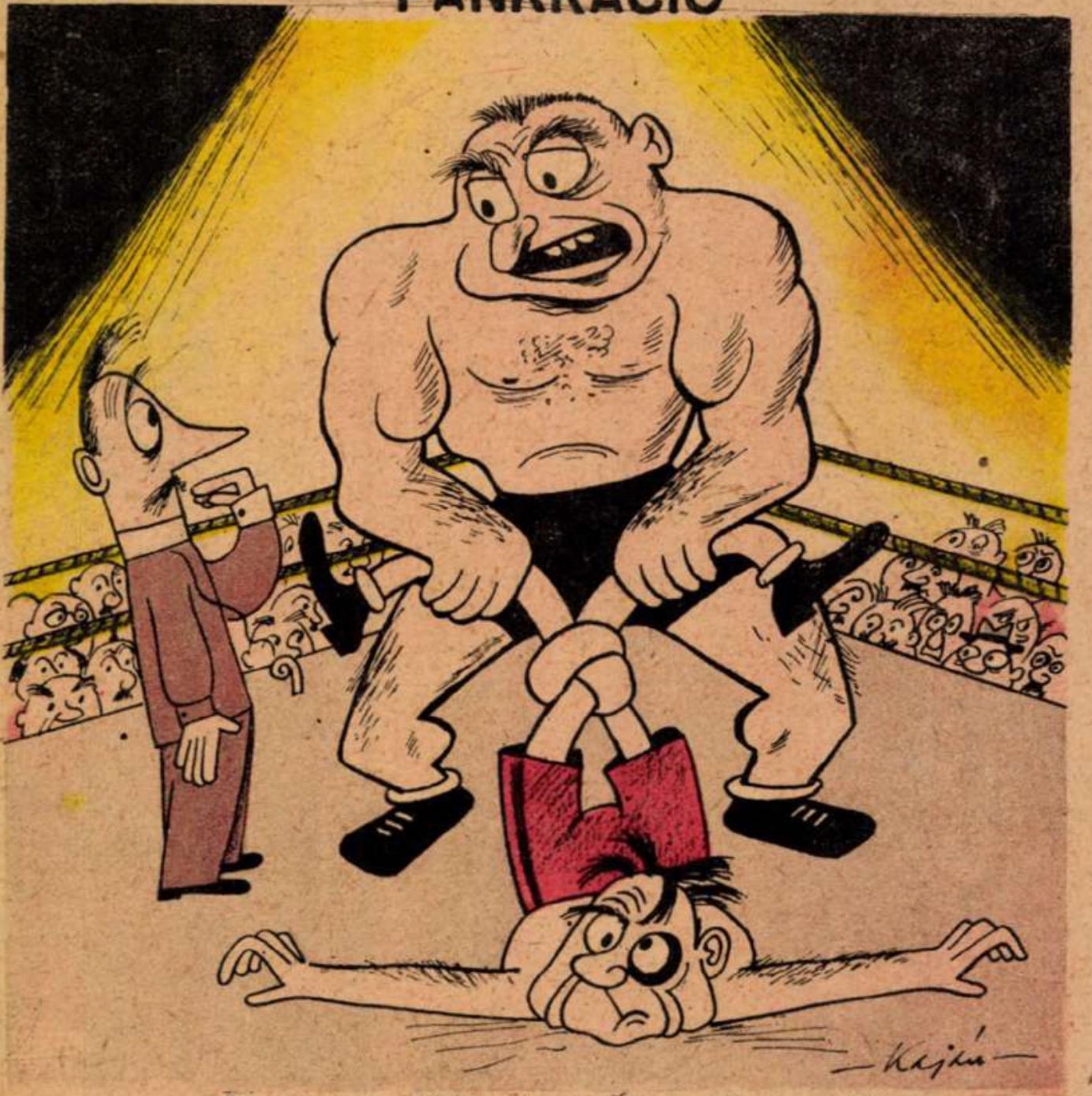

— Legyen szives bíró úr, tegye ide egy kicsit az ujját...

Sorozás az amerikai hadseregbe

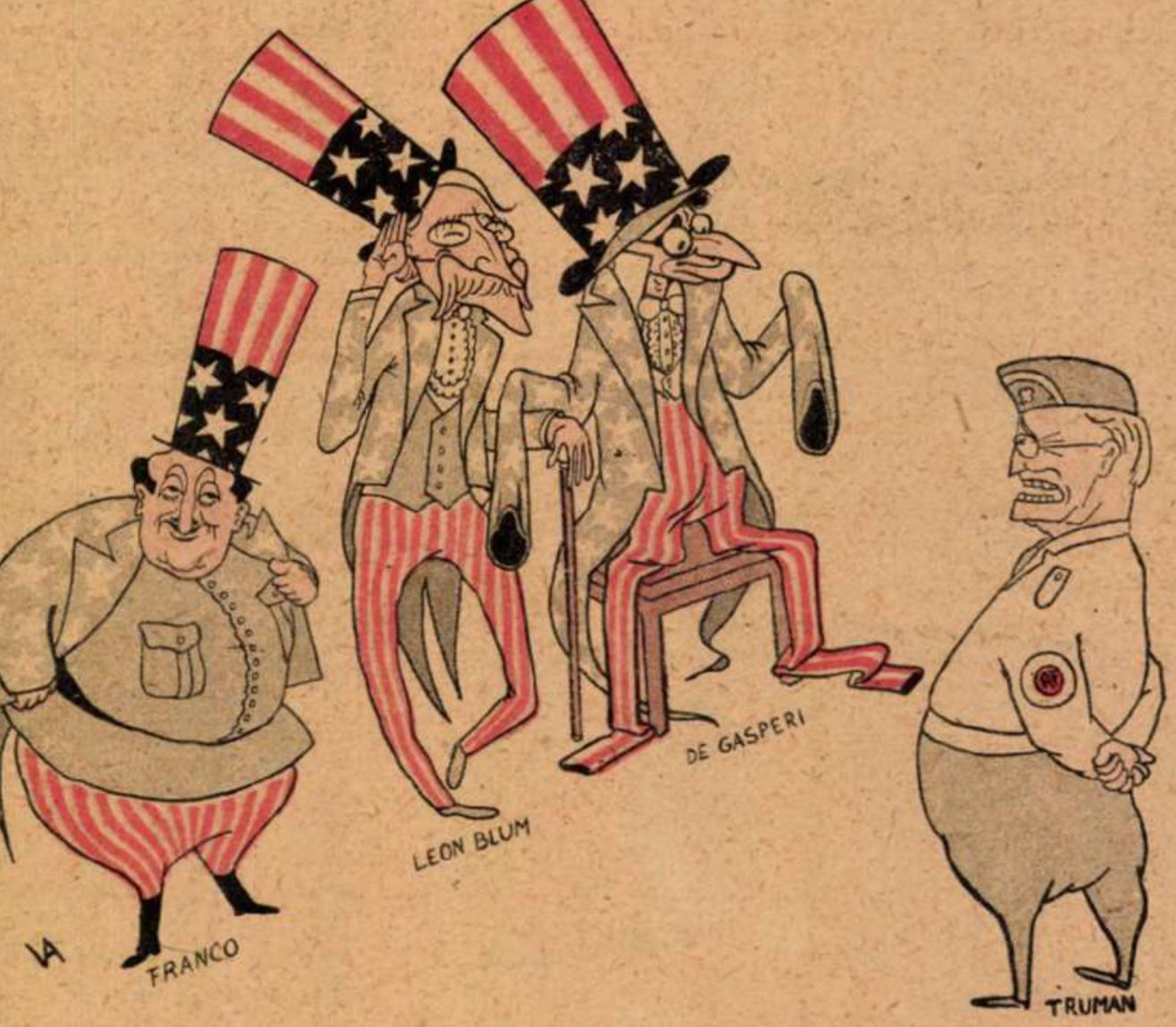

Tel Avivban

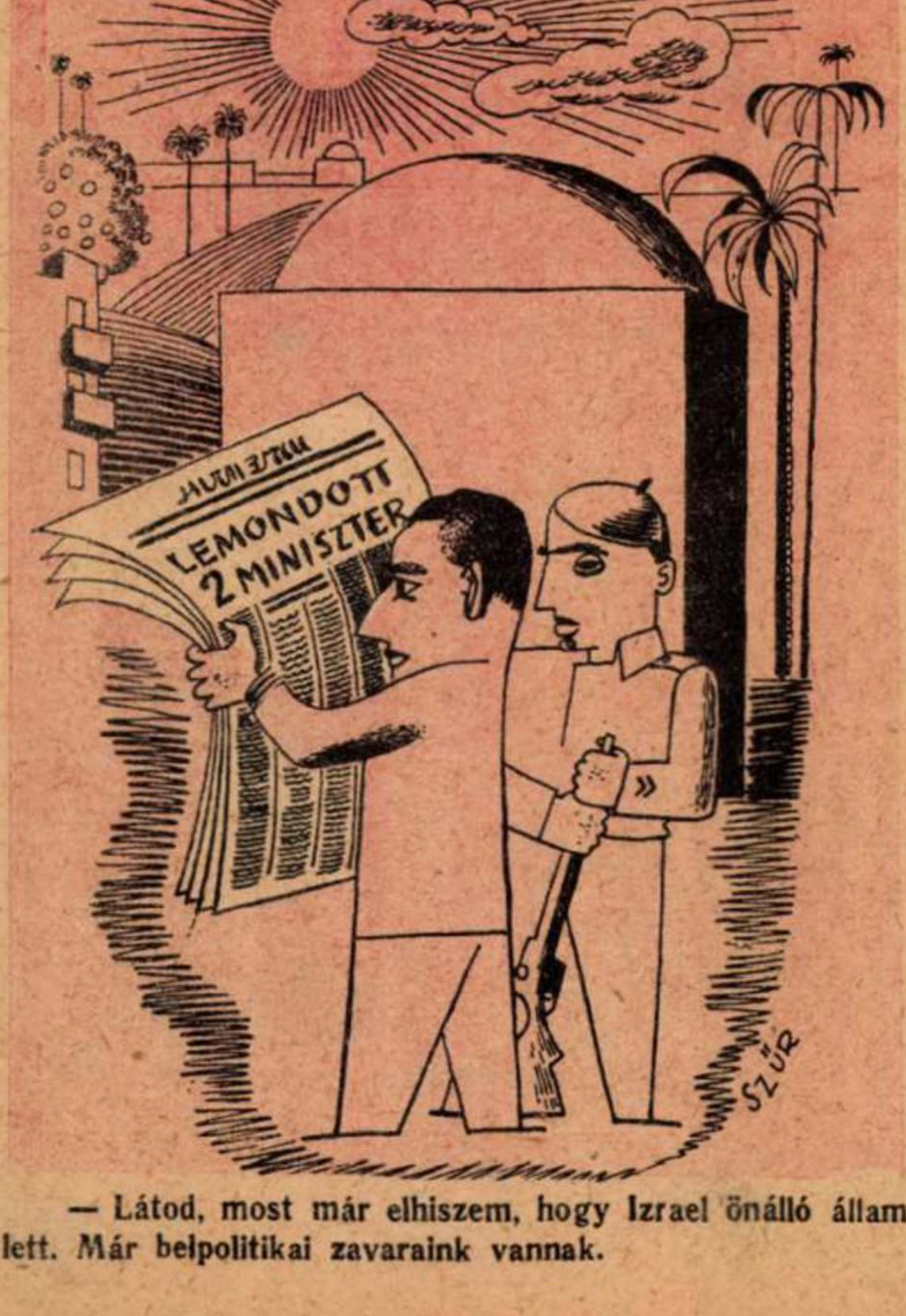

— Látod, most már elhiszem, hogy Izrael önálló állam lett. Már belpolitikai zavaraink vannak.

A hét legkegyesebb vicce

A pikáns szépségű Verától megkérdezi a barátnője:

— Mondd Vera, miből is élsz te tulajdonképpen?

— Kegydíjat kapok egy igazgatótól.

— Kegydíjat? Milyen címen?

— Meg szoktak ajándékozni a kegyeimmel és ezért díjat kapok.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Cseléd a javából

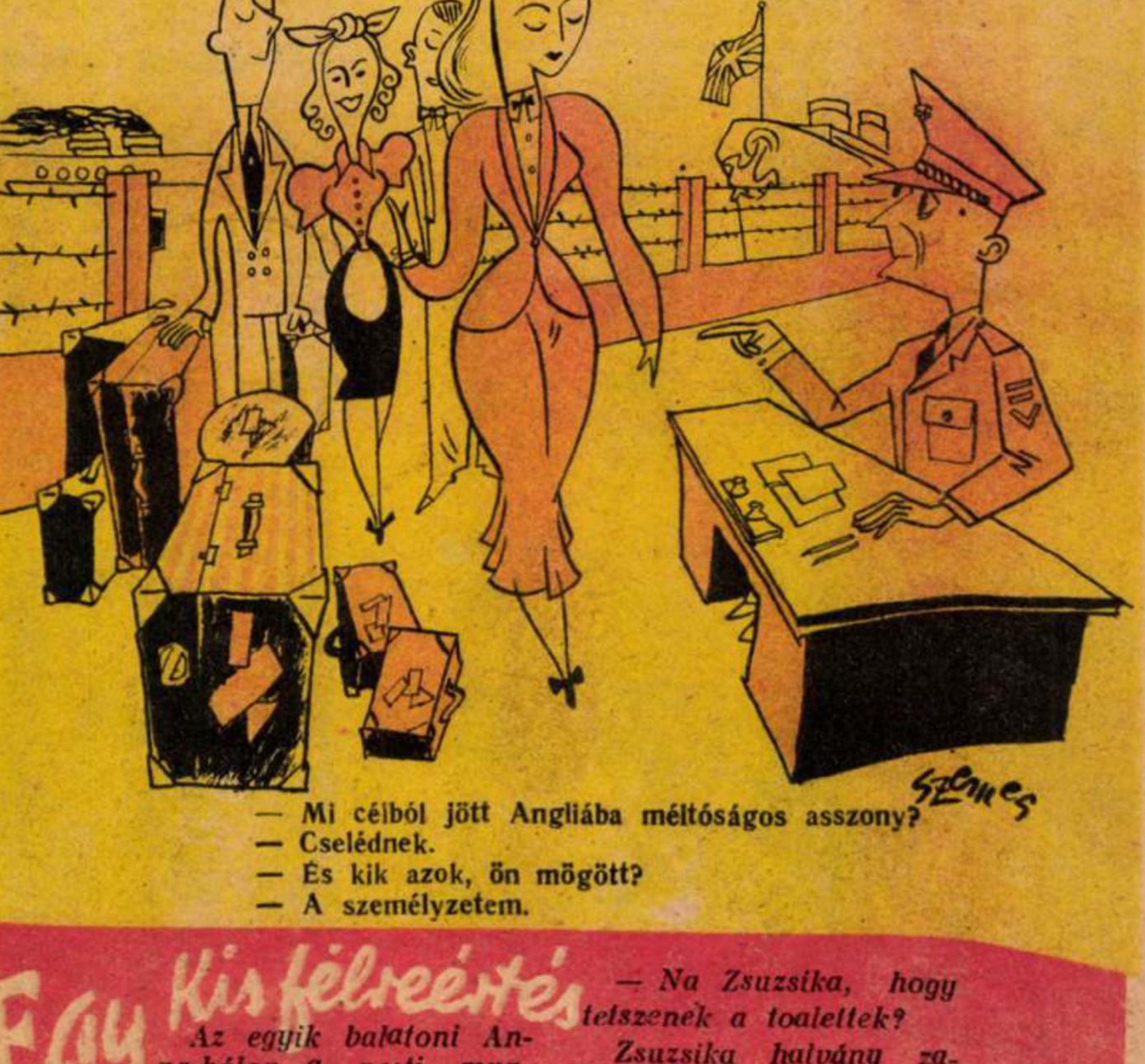

— Mi céiból jött Angliába méltóságos asszony?
— Cselédnek.
— És kik azok, ön mögött?
— A személyzetem.

Egy kis félreértés

Az egyik balatoni Anna-bálon a pesti munkásnyaraló tánc közben megkérdezi a bíró lányától:

— Na Zsuzsika, hogy tetszenek a toalettek?

Zsuzsika halvány zavarral válaszol:

— Még nem is voltam kint.